

ஞானம்

கலை நெக்கியச் சுந்திகை

ஜனவரி 2015

2015

176

மகிளியர் நாயகர்
கலாபுஷணம்

ஸ்ரீ வீரசௌக்கன்

விலை :
நுடி 100/-

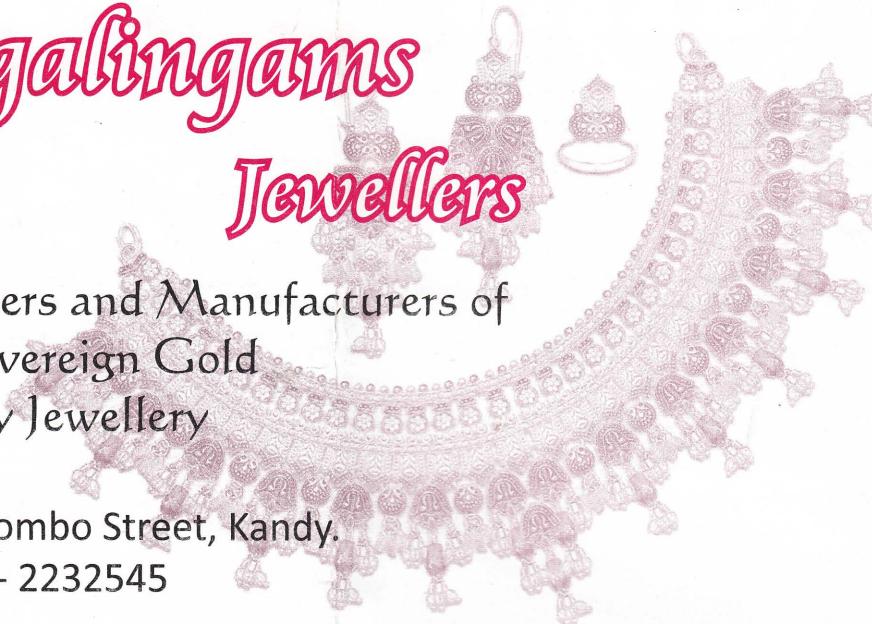
නුගලුණ ආස්ථා තුළකෙහෙතු.....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.

Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

**DEALERS IN ALL KINDS OF FOOD ESSENCES,
FOOD COLOURS, FOOD CHEMICALS,
CAKE INGREDIENTS ETC.**

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:15
கடர்:08

176

பந்தீவுள்ளும் வீவும் ஆழமும் பறவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பயருக்கைப்பொல் கலைப்பயருக்கும்
கவிப்பயருக்கும் மேவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீரந்திருக்கும் குருட்டால்லாம்
விறிப்பற்றும் பதவிகால்வார்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX
(மணியோட்டர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka
ஓங் வந்தம் : ரூ 1,000/-
ஆறு வந்தம் : ரூ 5,000/-
ஆயின் சந்தா : ரூ 20,000/-
ஓங் வந்தம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ① ஞானம் சஞ்சிகையில் ரிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை ஏழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ② புதைப்பயிற்சி ஏழுபால்வர்கள் தமது சொர்த் தஸ் பெயர், எதாலைப்பசி எண், முறை, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்லோய்க்கு.
- ③ ரிசர்த்திற்குத் தீர்வாலாம் படைப்புகளைச் செல்லவேப்பட்டத் ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ④ படைப்புகள் கணினியில் துட்டச் செய்யப்பட்டு விண்ணஞ்சலில் அனுப்பப்படுவதன்கும்.

இட்டின்ஜெ.....

கவிதைகள்

நிலா தமிழின்தாசன்	06
எம்.ஜெயராமசுரபா	13
புலோலியூர் வேலநந்தன்	21
கெகிறாவ ஸஹானா	27
கெகிறாவ ஸலைஹா	30
வதிரி சி.ரவீந்திரன்	34
கே.சின்னராஜன்	38
அல்வாயூர் சிவ சிவநேசன்	40

கட்டுரைகள்

பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா	07
இப்னு அஸமத்	14
வே.தில்லைநாதன்	31

சிறுகதைகள்

கீதா கணேஷ்	10
பசுந்திரா சசி	16
ஆர்.எம். நெளசாத் (குறுங்கதை)	35
ப.கிருஸ்னானந்தன்(குறுங்கதை)	39
ஷெல்லிதாசன்	41

பத்தி

பேரா. துரை மனோகரன்	48
கே. ஜி. மகாதேவா,	51

முன்னுயர்

த. ஜெயசீலன்	23
-------------	----

சினிமா

பவநீதா லோகநாதன்	28
-----------------	----

சமகால லீக்கிய நிகழ்வுகள்

கே. பொன்னுத்துரை	54
------------------	----

வாசகர் பேசுகிறார்

56

ஊனியர் ரக்கங்

நல்லரட்சி ஸ்ரெட்டுஞ்!

2015ஆம் ஆண்டு எமது நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் குறிப்பாகத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் விடிவுதரும் ஆண்டாக மலர்ந்திருக்கிறது.

இலங்கை அரசியலில் யாரும் எதிர்பாராத திருப்பமாக ஐனாதிபதி தேர்தல் முடிவு அமைந்துவிட்டது.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான கொடிய யுத்தத்தையும் அதனைத் தொடர்ந்து தமிழர்தம் அரசியல் பொருளாதார கலாசார இருப்பையும் தமிழர் அடையாளங்களையும் அழித்துவந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியை மக்கள் மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆட்சி மாற்றத்தைத் தமிழ்மக்களின் வாக்குகளே தீர்மானித்திருக்கின்றன என்பது சகல தரப்பினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

புதிய ஐனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மைத்திரிபால சிறிசேன மேற்கொண்டுவரும் அரசியல் காய்ந்தகர்த்தல்கள் நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கையுட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. புதிய அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படவுள்ள பாரிய அரசியல் அமைப்புத் திருத்தங்களின்போது தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு குறித்த ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. புதிய அரசாங்கம் சகல கட்சிகளினதும் ஆதரவைப்பெற்றுள்ள நிலையில் இது சாத்தியப்படக் கூடிய வாய்ப்புகள் அதிகமாகவே உள்ளன.

மேலும் முன்னைய அரசாங்கத்தின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து வடக்கில் பெருமளவு நிலம் இராணுவக்கட்டுப்பாடில் இருப்பதால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மீளக்குடியமர முடியாத நிலை, உத்தியோகப்பற்றற இராணுவ ஆட்சி, மாகாண சபையின் செயற்பாடுகளுக்கு இடையூறுகள், மக்களின் அழிக்கப்பட்ட வாழ்வாதாரங்களை மீளக்கட்டியெழுப்பத் தடை விதித்தல், காணாமல் போனோர் பற்றிய அலட்சியப் போக்கு, நீண்ட காலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் கைத்திகளின் விடுதலை போன்ற விடயங்கள் புதிய அரசால் சாதகமாகப் பரிசீலிக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

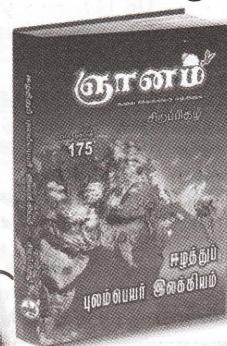
இவையெல்லாம் நல்ல அறிகுறிகள்.

கடந்த அறுபது வருடங்களாக நமது நாட்டைப் பீடித்திருந்த இனவாதமும் மதவாதமும் மறைந்து நல்லாட்சி மலர்ந்தும்!

ஞானம் 175 - “ஸழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்” வெளியீட்டு விழா கொழும்புத் தமிச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 22-02-2015 ஞாயிறு மாலை 5.30 மணிக்கு நடைபெறவுள்ளது.

தலைமை : பேராசிரியர் எம். ஏ. நு. மான்
 கொளரவ அதிதி : பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்
 கருத்துரை : பேராசிரியர் துரை மனோகரன்
 விமர்சனவுரை : பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன்

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்

அட்டைப்பட அணி

கிளைநூலையெல் உடப்புர் வீரசொக்கன்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கவிப் பெருக்கும், கலைப் பெருக்கும் மேவுகின்ற ணரே உடப்புராகும். அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும், நாடக வல்லுநர்களையும், வரகவிகளையும், கவிஞர்களையும் கொண்டு சிறந்திலங்கும் இவ்வூருக்குத் தனியான பெருமையும் சிறப்புக்களும் உண்டு.

இவ்வூரின் சிறப்புகளை ஆவணப் படுத்துவதில் முன்னணியில் திகழ்வாற் உடப்புர் வீரசொக்கன்.

வீரசொக்கன் வெறுமனே ஊடக வியலாளராகத் தன்னை இனம் காட்டாமல் படைப்பிலக்கியத் துறையிலும் அகலக்கால் பதித்த ஒருவராகவும் விளங்குகிறார்.

உடப்புரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ திரெளபதை யம்மன் ஆலயமும், அங்கு பக்தியுடன் நிகழ்வுறும் தீ மிதிப்பு விழாவும் வருடந்தோறும் சிறப்புறத் திகழும் நிகழ்வுகளாகும். அந்த நிகழ் வோட்டதில், கடந்த பல தசாப்த காலமாகக் கவிதை, சிறுகதை, பக்தி எழுத்து போன்ற துறைகளில் பதிவு செய்துவருவதே உடப்புர் வீரசொக்கன்.

2007ஆம் ஆண்டு இவரால் வெளியிடப்பட்ட ‘கீர்த்திமிகு உடப்பு திரெளபதையம்மன்’ நூலுக்குத் அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் க.அருணாசலம் அவர்கள் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்: உடப்புரைப்பற்றியும், உடப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலயத்தைப் பற்றியும் ஆய்வு மேற்கொள்பவர்கள் வீரசொக்கனின் ஆய்வு முயற்சிகளைப் பறந்துள்ளிவிட்டு ஆய்வு செய்ய முடியாது என்ற நிலையினை அவர் உருவாக்கியினார். உடப்பு என்றதும் ஒருபுறம் அங்கு அமைந்துள்ள திரெளபதையம்மன் கோவிலும், தீமிதிப்பு பெருவிழாவும் மறுபுறம் எழுத்தாளர் வீரசொக்கனும் உடன் ஞாபகத்துக்கு வருவனவாகும்.

1989ஆம் ஆண்டு உடப்பு திரெளபதை யம்மன் (பார்த்தசாரதி) ஆலய வரலாற்று

நூலை எழுதி அதனை வெளியிட முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தபோது என்னை நாடி வந்தார். அவ்வேளை, அன்றைய இராஜாங்க அமைச்சராக இருந்த கௌரவ பி.பி. தேவராஜ் உதவியிடன் அந்நாலை வெளியிட்டு வைத்தோம்.

அவ்வாண்டே நூலாசிரியர், சிறந்த சமய எழுத்தாளர் என்ற சான்றிதழும் பொற்கிழியும் கௌரவிப்பும் பாராட்டுப் பத்திரமும் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் வழங்கப்பெற்றுக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1929 ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாக ‘உடப்பு திரெளபதையம்மன் மான்மியம்’ என்ற நூல் மு.சொக்கலிங்கம் பூசகரினால் வெளியிடப்பட்டது. இதுவே இக்கிராம வரலாற்றின் முதுசொமாகும்.

அதன் பின்னர் 60 ஆண்டுகள் கழிந்து வீரசொக்கன் 1989ஆம் ஆண்டு திரெளபதை யம்மன் வரலாற்று நூலை வெளியிட்டார். இம்முயற்சி விதந்து பாராட்டக் கூடியது. இது இப்பிரதேசத்தில் வரலாற்றுப் படைப்புத் துறையில் ஒர் மைல்கல்லாகும்.

இலக்கியத் தாகம் கொண்ட வீரசொக்கனை அடுத்து நினைவுட்டுவது ‘இளம் தாரகை வட்டம்’ என்ற அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பின் மூலம் உடப்பில் நடை பெறும் கலை இலக்கியத் துறைகளுடன் விளையாட்டுப் போட்டிகள் மற்றும்

அறுவுக்கம் கணக்குநீணம்

இன்னொரண்ண செயற்பாடுகளுக்கும் தூண்டு கோலாகவும் இருந்து செயல் உருவம் கொடுப்பவர் இவரே.

இலக்கிய தாகத்துடன் தான் பிறந்த ஊரைப்பற்றியும், அவ்வுரின் கலை இலக்கிய பண்பாட்டு விழுமியக் கூறுகளையும், நாடகம், சுத்துக் கலைகளையும் தனது படைப்புகள் மூலம் வெளியுலகுக்கு இனம் காட்டிய இவரின் பங்கை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இதன் பின்புலத்தைக் கொண்டு கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்தில், உலக இலக்கிய மகாநாட்டில் தனது ஊரின் சுத்துக்கலை, நாடகக் கலையைப் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார்.

இந்து கலாசார திணைக்களத்தின் மூலம் ‘மடை’, பாரம்பரியக் கலைகளின் திருவிழா, திருகோணமலை சிவானந்தபோவனத்தில் உடப்பு மரபிசைப்பாடல்கள் அரங்கேறுவதற்கு மூலவிசையாக இருந்தவர் இவரேயாவார்.

1988ஆம் ஆண்டு ரொண்டியோ பிரதி மூலம் ‘முத்துக்கள்’ கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு இலக்கிய உலா வந்தார். இந்தப் பிரதியே இலக்கிய உலகில் இவரை நிலைநிறுத்த உதவியிருக்கிறது.

1991ஆம் ஆண்டு ‘கங்கை இன்னும் வற்றவில்லை’ என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டபோது, முன்னாள் கைத்தொழில் ராஜாங்க அமைச்சராக இருந்த எம்.எஸ். செல்லச்சாமி அவர்கள், “எல்லோராலும் கவிஞராக வர முடியாது. அது இயற்கையாகவே ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் ஆற்றல். ஆற்றல்பெற்ற எல்லோரும் தமது கவிதைகளை நாலுருவில் கொண்டுவர முடியாது. அவரின் சுயமுயற்சியைப் பாராட்டுகின்றேன்” என்று தனது ஆசியுரையில் தெரிவித்தார்.

இவரது கவிதை ஆற்றலைப் புடம் போட்டுக் காட்டும் வண்ணம், இவரின் கவிதை யொன்றினை, புத்தளம் சிறுபான்மை மக்கள் பிரதிநிதியும் ராஜாங்க அமைச்சருமான ஏ.எச். எம்.அஸ்வர் அவர்கள் 1992ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் வாசித்துக் காட்டினார்.

2010ஆம் ஆண்டு ‘உப்பு காத்து’ கவிதை ஆரத்தை வெளியிட்டார்.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் 1995 ஆம் ஆண்டு களிலும் அதன் பின்கூற்றிலும் நடைபெற்ற

மாவட்ட அறநெறி விழா, இந்து சமய விழா கலைஞர்களின் பாராட்டு விழாக்களின் செயல் அமரவுகளில் வடமேல் கலாசார ஒன்றியத்தின் செயலாளர் என்ற முறையில் வீரசொக்கனின் செயற்பாடுகள் விதந்து போற்றக்கூடியன.

இவரின் படைப்புக்கள் தேசிய நாளி தழக்களில் மட்டுமின்றி மல்லிகை, செங்கதிர், ஞானம், தடாகம், ஜீவநதி போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

இவரின் ஆக்கங்களை மட்டக்களப்பு கல்வியியல் கல்லூரி மாணவிகள், தர்ஹா நகர் கல்வியல் கல்லூரி மாணவிகள், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளமையானது இவரின் எழுத்துப் பணிக்குக் கிடைத்த மகுடம் என்றே கூறலாம்.

படைப்பாளன் என்ன முறையில் உடப்பூர் வீரசொக்கனை அவரின் எழுத்துப் பணியைப் பாராட்டி மல்லிகை, செங்கதிர், தென்றல் போன்ற சஞ்சிகைகள் முன் அட்டையில் பிரசரித்துக் கொள்வப் படுத்தியுள்ளன.

அத்துடன் புன்னியாமீனைத் தலைவராகக் கொண்ட சிந்தனை வட்டம் வெளியிட்ட கலைஞர்கள் விபரத்திரட்டில் ‘இவர்கள் நம்மவர்கள் தொகுதி -2’ இல் இவரது எழுத்துப்பணி ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

புத்தளம் மாவட்ட சிறுபான்மை மக்களின் எம்.பி.யாக நியமிக்கப்பட்ட ராஜாங்க அமைச்சர் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் இவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்:-

“வீரகேசரி நாளிதழைப் புரட்டினால் அதில் புத்தளம் மாவட்டச் செய்திகள் என்றால் அது நிச்சயம் இந்த வீரசொக்கனின் எழுத்துருவில் உருவான செய்தியாகவே இருக்கும்.

தனக்கு இறைவன் தந்த எழுத்தாற்றலை தான் பிறந்த மன்னின் மகிமைகளை உன்னதச் சிறப்புகளை ஊரறியச் செய்பவர் இந்த உடப்பு மன்னின் மைந்தன்” எனக்கூறுவது பொய்யாகுமோ?

இவர் ஆரம்பக் காலப் பகுதிகளில் உடப்பு தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்கும்போது கலை நிகழ்ச்சிகளில் நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். அதைத்

தொடர்ந்து உடப்பு நாடகங்களை அரங்கேற்ற உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளதுடன் பல நாடகங்களை எழுதியுமள்ளார். அறிவிப்புப் பணியையும் காத்திரமாக மேற்கொண்டு வருகிறார்.

இதன் பின்னணியில், கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் ‘கலாமண்டல்’ வின் தமிழ் நாடக சபையில் அங்கத்தவராக நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளார்.

சட்டத்தரணி கா.சிவபாலன், கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் உடுவில் தில்லை நடராஜா, எழுத்தாளர் காவலூர் இராசதுரை போன்றவர்களின் கீழ் நாடகப் பட்டறைகள், நாடகவிழா பயிலுநர் பாசறை போன்றவற்றின் செயற்பாடுகளில் இவரின் பங்களிப்பு காத்திரமானதாக அமைந்தன.

நண்பர் உடப்பூர் வீரசொக்கன் 1980ல் அரச சேவையில் உள்வாங்கப்பட்டார். புத்தளம் பிரதேச செயலாளர் பணிமனையில் கடமையாற்றியபோது புத்தளம் இந்து மகாசபையின் நீண்டகாலச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார்.

உடப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைவர் பதவியையும் அலங்கரித்தார்.

தற்பொழுது கொழும்புச் தமிழ் சங்கத்தின் உப தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்துவரும் வீரசொக்கன் உடப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலயப் பரிபாலன சபையின் செயலாளராகவும் பணிபுரிகின்றார்.

அரச விருதான கலாபூஷணம் விருது உடப்பு கலைஞர்களுக்கு கிடைத்த போதெல்லாம் உடப்பு இந்து நெறிக் கழகத்துடன் இணைந்து பாராட்டு விழாக்களை நடத்துவதிலும் கௌரவப் படுத்துவதிலும் முன்னின்று உழைப்பார்.

உடப்பின் கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டை வீரியம் பெறசெய்யும் நோக்குடன் உடப்பு ‘இளம் தாரகை வட்டம்’ என்ற இயக்கத்தின் மூலம் உடப்பு எழுத்தாளர்களின் கவிதை, சிறுகதைத் தொகுதிகள் உட்பட பதினொரு புத்தகங்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளார். இன்னும் பல புத்தகங்கள் அச்சு வாகனம் ஏறக் காத்திருக்கின்றன.

வீரசொக்கனின் ஆக்க முயற்சியை விதந்துரைக்கும் முகமாக தினகரன் வார இதழில் எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா ‘நான் பார்த்து, படித்து, கேட்டது’ என்ற பகுதியில் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார் :-

“உடப்பு என்றவுடன் நம் நினைவுக்கு வருவது பண்பாடுகளைப் பேணுகின்ற பாரம்பரியத் தமிழ் கிராமம்.

இந்த உடப்பூர் கிராமத்தைப் பற்றி நாம் நினைக்கும் பொழுது நம் நினைவுக்கு வருபவர் பத்திரிக்கையாளரான உடப்பூர் வீரசொக்கன்.

அவரிடம் கேட்டால் போதும் உடப்பு வரலாற்றை விரல் நுனியில் வைத்திருப்பவர். தென்னிந்தியாவில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த மக்களான இவர்கள் தாம் வரும்போது தமது கலைப் பொக்கிஷத்தைக் கொண்டுவந்தனர். இந்த மக்களின் கலாசார, சமய, பண்பாட்டு நெறிகள் தனித்துவமானவை.

இந்த மண்ணுக்கு பல சிறப்புகள் உண்டு.”
(2014.04.27 தினகரன் வாரமலர்)

உடப்பூர் வீரசொக்கன் இதுவரை பதினொரு புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார் அவை :

‘முத்துக்கள்’ ரோனிய இதழ் ‘உடப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலய வரலாறு’, ‘வீரா வின் கதம்ப மாலை’, ‘கங்கை நீர் வற்ற வில்லை’, ‘அலை கடலோரத்தில் தமிழ் மணம் கீர்த்திமிகு உடப்பு திரெளபதை முண்டத் துண்டு’, ‘உப்புக்காத்து’, ‘நம்ம ஊர் வங்க’, ‘முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்மன் வரலாறு அறிமுகம்’ என்பனவாகும்.

உடப்பின் நாடக வரலாறு நீண்ட தாற்பரியத்தைக் கொண்டது. இதற்காக உழைத்துப் பங்களிப்புச் செய்து இலை மறை காயாக இருக்கும் கலைஞர்களை நேர்கண்டு ‘நம்ம ஊரவங்க’ என்ற புத்தகம் மூலம் வெளியுலகம் காண வைத்தார்.

தற்பொழுது ‘உடப்பின் நாட்டாரியலில் திரெளபதை’ என்ற நூலை வெளியிடவுள்ளார்.

அந்த நூலின் அணிந்துரையில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:-

‘உடப்பு இலங்கையில் கலைமிக்க தமிழ்க் கிராமங்களில் ஒன்று.

தொன்மையான மரபுகளும் சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் தொடர்ந்து நீடித்து கொண்டிருக்கும் தனித்துவத்தைக் கொண்ட கிராமம்.

உடப்பூர் வீரசொக்கன் ஆவணப்படுத்தலில் அனுபவமிக்க ஓர் எழுத்தாளர். அவரின் ஊடகத்துறை அனுபவங்கள் தேர்வுகளைத் திரிபின்றிச் சித்தரிக்கும் ஆற்றலுக்கு வலு வூட்டுவை.

உடப்பின் பண்பாட்டின் கோலங் களையும் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் பல்வேறு நூல்களையும் எழுத்தாக் கங்களையும் அவர் தந்துள்ளார்.

பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணம் பெற வேண்டும் உள்ளார்ந்த நோக்குடன் தனது ஒவ்வொரு நூல் வெளியீடுகளிலும் ஜந்துக்கு மேற்பட்ட கலைஞர்கள் புத்திஜீவிகள், விளையாட்டு வீரர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவிப்பதில் பின் நிற்கமாட்டார்.

வட கிழக்கை தவிர்ந்து பெரும்பான்மைச் சூழலில் தனது ஊரின் அடையாளத்தை நாடறியச் செய்தவர் என்ற பெருமைக்கு உரியவர்.

ஊரோடு தனது பெயரை இணைத்துக் கொண்டார் உடப்பூர் வீரசொக்கன் அன்மையில் மனிவிழாவை அடக்கத்துடன் கொண்டாடினார்.

இலக்கிய உலகில் இன்னும் பல ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைத்து தனது வளர்ச்சிப் படிக்கு உந்து சக்தியாக இருக்கும் தனது துணையாளுக்கு தனது சகோதர நெஞ்சத்துக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் அதே வேளை அன்னை திரெளபதையை நெஞ்சார நேசிப்பதில் தனிச்சிறப்பு கொண்டவராக காணப்படுகின்றார்.”

2014ல் உடப்பூர் வீரசொக்கனுக்கு ‘கலாபூஷணம்’ விருது அரசினால் வழங்கப் பெற்றது.

அதுவும் ‘அதுகான்’!

பச்சைக் குழந்தைக்குப் பாலுட்டிம் கூபாக்டு தாலாட்டாய்த் தாய்த் தாய்த்து வளர்த்து தாய்க்குலசை! ‘அம்மா’ என்று அம்புச்சிசால் அசூமருந்து திருமந்திரும் அகைமறுந்து ஏஸ்ஸாக்கு கேவ்ரூ சிமாறுப்பதுத்தை தற்றுவசிதுன் ‘மும்மி’ கூயன்று? நானை ‘கோக்’ கைந்தும், பசுவைக் ‘கிளா’ கிவன்றும் –அதுன் பாஸை ‘நில்க்கிகன்றும் தண்ணீலைவு ‘ஹன்’ என்றும் சங்குசுடறூச் ‘சன்’ என்றும் குட்டுவசிதுன்? உலகாணும் ஆக்கிலைமும் உயர் சிமாறுதான் அதைகள் கற்புவுமும் அவசியந்தான்.. ஆனால்,

நானை மறந்துவன்
தறுக்கைவாய் ஆதானையால்
தாய்மாறுவை மறந்திடால்?

அதுவும் ‘அதுகான்’

எனக்கு

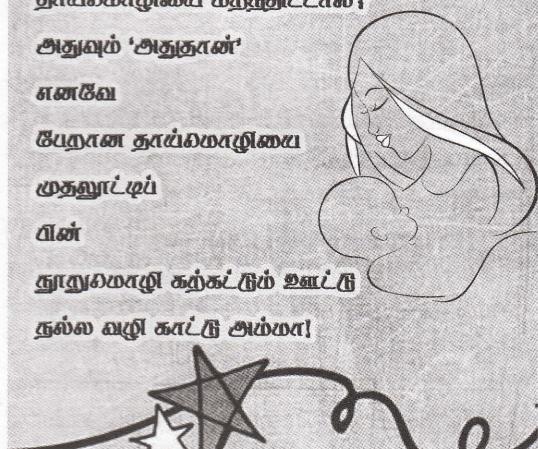
கூறுான தாய்மாறுவை

முதலூட்டுப்

என்

நானுமாறு கற்க்கும் ஊட்டு

நால்ல வழி காட்டு அம்மா!

தென்கூட்டு ரிலைடிங்கிளிட்டின்

நவீன இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றாக அறிவியற்புனையம் (SCIENCE FICTION) அல்லது விஞ்ஞானப் புனைக்கதை தோற்றும் பெற்றுள்ளது.

அறிவியல் சிறுக்கதை மற்றும் நாவல் எழுதுவோர் தமிழ்ச்சூழலில் மிகக் குறைந்த அளவினரே. இத்துறைக்குரிய திறனாய்வும் வளர்ச்சியை எட்டவில்லை.

தமிழில் அறிவியற் புனைய ஆக்கங்களில் சுஜாதா, ஜெயமோகன், ராஜ் சிவா, அரவிந்தன் நீலகண்டன், கோகிலா மகேந்திரன், பிரவீனன் மகேந்திரன், உ.நிசார் முதலியோர் குறிப்பிடக்கூடிய பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

அறிவியல் புனைக்கதைகளை எழுதினால், உண்மை அறிவியலையும் போலி அறிவியலையும் (PSEUDO SCIENCE) பிரித்தறிய முடியாத நிலை வாசகரிடத்து ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் எழுத்தாளர் நந்தியிடத்துக் காணப்பட்டது.

அறிவியல் அறிவு, கடை புனையும் ஆற்றல் ஆகிய இருபெரும் பரிமாணங்களுடன் அறிவியல் புனைக்கதைகள் எழுகோலம் பெறுகின்றன. அத்தகைய இருபரிமாணங்களையும் கொண்டவர்களே இத்துறையில் கலைத்துவம் மிகக் பங்களிப்பைச் செய்யமுடியும். அறிவியலைக் கலப்பதால் கலையழகு வீழ்ச்சியடைந்து விடும் என்ற தவறான கருத்தும் ஒரு காலத்திலே நிலவியது.

ஐரோப்பிய மரபில் அறிவொளிக்காலத்தை (AGE OF ENLIGHTENMENT) தொடர்ந்து (17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து) விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவு விரைந்து வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. மரபுகளிலிருந்து விடுபடும் காரணங்காணும் சிந்தனைகளும், நியாயித்து அறியும்

செயற்பாடுகளும், தனிமனிதவாதமும் அறிவொளிக்காலத்தில் மேற்கிளம்பின. அறிவியல் முறை (SCIENTIFIC METHOD) மேலெழுந்து வளர்ச்சி கொள்ளத்தொடங்கியது. மனித சிந்தனை வரலாற்றிலே விசை கொண்ட மாற்றம் தோற்றும் பெற்றது.

அவற்றைத் தொடர்ந்து புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் தோற்றும் பெற்றன. மரபுவழியான வாழ்க்கைக் கோலங்கள் மாற்றம் பெற்றதொடங்கின. மாறுபட்ட வாழ்க்கைக் கோலங்களை வெளிப்படுத்தும் சிறுக்கதை மற்றும் நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவங்கள் சமூகமாற்றங்களை அடியொற்றி உருவாக்கம் பெற்றன.

அறிவியல் வளர்ச்சியும் நாவல் வளர்ச்சியும் ஒன்றிணைந்த வகையில் அறிவியல் நாவல்கள் எழுகோலங்கொண்டன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மேரிஷைல்லி அவர்களால் எழுதப்பெற்ற ‘பிராங்கஸ்டன்’ மற்றும் ‘கடைசி மனிதன்’ ஆகியவை உலகின் முதலாவது அறிவியல் நாவல்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஐ.அமெரிக்கச் சூழலில் எட்கர் அலென்போவின் அறிவியல் நாவல்கள் முன்னோடி ஆக்கங்களாகின்றன.

மின்சாரத்தின் கண்டுபிடிப்பு, தொலைபன்னியின் கண்டுபிடிப்பு, புதிய ஊர்திகளின் கண்டுபிடிப்பு ஆகியவை மனிதரின் கற்பனைகளை அறிவியற்சிந்தனைகளை அடியொற்றி மேலும் மேலும் நிட்சி கொள்ளச் செய்தன.

அறிவியல் வளர்ச்சி போர்க்கருவிகளில் உற்பத்தியிலும் புத்தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. புதிய கருவிகள் வழியாக பெரும் அறிவுகளை உருவாக்கும் திறன் வளர்ச்சியடைந்தது. அத்தகைய மாறும் சூழமைவுகள் வழியே எச்.ஐ.வெல்ஸ், மற்றும் யுலியஸ் ஆகியோரின் அறிவியல் நாவல்கள் எழுச்சிகொண்டன.

போர்களும் அழிவுகளும், தொடர்பான புதிய கற்பணக்கள் எழுகோலங்கொண்டன. வேற்றுக்கிரக வாசிகள் போர் தொடுத்தலை அடியொற்றி எச்.ஐ.வெல்ஸ் ‘உலகங்களின் போர்’ என்ற நாவலை எழுதினார். தொடர்ந்து அத்துறையில் நாவல்களும் அவற்றைத் தொடர்ந்து திரைப்படங்களும் வெளிவரத்தொடங்கின.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அறிவியற் புணக்கதைகளுக்குரிய மலிவு விலைப்பருவ இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. கியுகோ ஜேர்ஸ்ஸ்பக் 1926ஆம் ஆண்டில் முதலாவது அறிவியற்புணக்கதை இதழைத் தோற்றுவித்தார். அதைத் தொடர்ந்து அத்துறையிலே பல இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. பல நூற்றுக்கணக்கான எழுத் தாளர்கள் ஆக்கங்களை வழங்கினர்.

அத்தகைய வளர்ச்சிகளினுடே முகிழ்த தெழுந்தவர்தான் ஆதர் சி.கிளார்க். அறிவியல் நாவல்கள் வழியே அவர் முன்வைத்த கற்பணகளும் எதிர்வு கூறல்களும் பின்னர் நிஜங்களாக உருவெடுத்தன. அவ்வகையில் அறிவியல் நாவல்கள் விஞ்ஞானிகளின் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும் விசையுட்டன.

காலனித்துவ ஆட்சியோடும் ஆங்கிலக் கல்வியோடும் தமிழ்ச்சூழலில் நல்நீத்துவம் உட்புகுந்தது. ஆங்கிலக்கல்வி முறைமை அறிவியல் அறிவின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது. கல்வியும் உயர்தொழில் வாய்ப்புக்களும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டன.

ஆங்கிலக்கல்விமுறையில் இருமைத்தன் மைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. கலைபயிலும் பிரிவு என்றும் விஞ்ஞானம் பயிலும் பிரிவு என்றும் அந்த இருமை நிலைகள் இயக்கப்பட்டன. 1972ஆம் ஆண்டுவரை அந்த ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. அத்தகைய பின்புலத்தில் கலை (ARTS) பயின்றவர்களே தமிழ்ச்சூழலில் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுகொண்டு உழைத்தனர். இலங்கையர் கோன், சம்பந்தன், எஸ்.பொ, சிற்பி, செங்கை ஆழியான் என்றவாறு கலை பயின்றோர் பட்டியல் நீண்டுசெல்லும்.

அத்தகைய ஒரு நிலைவரமும் தமிழில் அறிவியல் நாவல்கள் வளர்ச்சி கொள்ளாமைக்கு ஒரு முக்கியமான காரணி. தமிழகத்திலும் அதே நிலைவரம்தான் காணப்பட்டது. நந்தி, லக்ஷ்மி (திரிபுரசுந்தரி)

முதலாம் மருத்துவவியல் கற்றோர் ஆக்க இலக்கியப்படைப்புகளில் ஈடுபடலாயினர். அவர்களும் கலை விளிம்புகளுக்குள் கட்டுப்பட்டு நின்றனர். விதிவிலக்காக நந்தி அவர்கள் நவீன மருத்துவவியலைப் பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் புணக்கதை சார எழுத்தாக்கங்களிலும் ஈடுபட்டார். மேலும் அவர் எழுதிய கதைகளிலே நவீன மருத்துவவியல் சார்ந்த பிடிமானங்களும் காணப்பட்டன.

தமிழ்ச்சூழலில் உட்புகுந்த மார்க்சிய அறிவு மாற்றுச் சிந்தனைகளையும் புதிய சிந்தனைகளையும் தூண்டி வளர்த்தது. அறிவியலின் முக்கியத்துவத்தை மீள வலியுறுத்தியது. பொது மக்களிடத்து அறிவியலை எடுத்துச் செல்லலை முக்கியப் படுத்தியது.

அதேவேளை தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் வலுப்பெறத் தொடங்கிய இலக்கிய கோட்பாடாகிய நடப்பியல் அல்லது யதார்த்த வாதம் சமூகத்தைவிட்டு விலகிய அதீத கற்பணகளுக்கு இடமளிக்கவில்லை. தமிழ்ச்சூழலில் அறிவியல் நாவல்கள் வளராமைக்கு அதுவும் ஒரு காரணம். மேலும் அந்நாவல்கள் பற்றிய புரிந்துணர்வு இன்மையும் ஒருமுக்கிய காரணம்.

அறிவியல் நாவல்கள் பின்வருமாறு பாகுபடுத்தப்படுகின்றன.

1. எதிர்காலக் கண்டுபிடிப்புக்கள் தொடர்பானவை.

2. அறிவியற் கற்பணகளினுடாக புதிய சமூகத்தை உருவாக்குபவை.

3. அறிவியற் பரிசோனைகள் பிறழ்வடை வதனால் எழும் விபரத்துக்கள்.

4. அதீத ஆற்றல் கொண்ட மனிதர்களை உருவாக்கிக் கதை பின்னுதல்.

5. அதீத கற்பணகளைக் கொண்ட விண்வெளிப்பயணங்கள்.

6. ஒளியை விட வேகமாகச் செல்லும் கருத்தை உள்ளடக்கிய புணவுகள்.

7. புதிய புதிய பிரபஞ்சங்கள் தொடர்பான புணவுகள்.

8. மாணிடராகும் ரொபோக்கள் பற்றிய கதைப்பின்னல்கள்.

9. வேற்றுக்கிரகவாசிகள், அதிமானிடப் பண்பு கொண்டோர், மற்றும் விகாரிகள் தொடர்பான புணவுகள்.

10. உலக வரலாறு அகழ்வாய்வு

தொடர்பான வேறுபட்ட வாசிப்புகள்.

11. புதுவிதமான கருவிகள், பாவனைப் பொருட்கள், கதிர்வீச்சுக் குவக்குகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய கதைகள்.

12. விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி களினுடே நிகழும் மனித உணர்வுகளின் தத்தளிப்புக்கள்.

13. நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி பாலியல் வேறுபாடுகளைத் தகர்க்கும் பெண்ணியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவியல் நாவல்களும் சிறுகதைகளும்.

அறிவியற்புனைக்கதைகளில் இருபெரும் கிளைவடிவங்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை:

1. வன் (HARD) அறிவியல் புனையங்கள்.

2. மென் (SOFT) அறிவியல் புனையங்கள்.

பெளதிக அறிவியலோடு பெரும்பாலும் தொடர்பு கொண்டவை வன் அறிவியல் புனையங்கள்.

உளவியல், மாணிடவியல் முதலாம் சமூக விஞ்ஞானங்களோடு தொடர்புடையவை மென் அறிவியற்புனையங்கள்.

இத்துறையில் முக்கியமான ஒருசெயற்பாடு மேலமுந்தது. அதாவது அவற்றை விரிவான ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தும் கற்கை நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1970ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவ்வகை நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடையத்தொடங்கின.

அறிவியல் தொழில்நுட்பவியல் சமூகவியல் அரசியல் இலக்கியம் கலையாக்கம் ஆகியவற்றுக் கிடையேயுள்ள தொடர்புகள் விரிவாக ஆராயப் படுகின்றன. அறிவியற்புனையங்கள் மக்களின் சிந்தனைகள் மீது எத்தகைய அறிகை விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன, அவற்றால் பழைய சிந்தனைப்போக்குகள் எவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன என்பவை ஆழ்ந்து ஆராயப்படுகின்றன.

அறிவியலையும் போலிஅறிவியலையும் மக்கள் எவ்வாறு பிரித்தறிகின்றனர் என்பதும் ஆராயப்படுகிறது. சூழலியல், உயிர் நுட்பியல், நானோ நுட்பியல், முதலியலை தொடர்பான சிந்தனைகளைப் பொதுமக்களிடத்து எடுத்துச்செல்வதற்கு அறிவியற் புனையங்களின் பங்களிப்பும் ஆராயப்படுகிறது.

தமிழ்த்திறனாய்வு பெருமளவில் பழைய

தடங்களிலேதான் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. விதிவிலக்காகத் திரைப்படத் துறையில் புதிய திறனாய்வு முயற்சிகள் தமிழில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. சூழலியல் திறனாய்வை வளர்க்கும் முயற்சிகளும் ஒரளவு முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அறிவியற் புனையங்களை வாசிப்போரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவருவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சிறப்பாக உயர்க்கல்வி நிறுவனங்களிலும், பயிலும் மாணவர்கள் அவற்றை வாசித்தும் விமர்சித்தும் வருகின்றனர்.

இத்துறையில் வளர்ச்சி பெற்றுவரும் “மாறல் மானிடவாதம்” (TRANS HUMANISM) மற்றும் ‘பின்மனிதம்’ ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் மாணவரிடையே விவாதப் பொருட்களாகவுள்ளன. முன்னேற்றகரமான உயிர் நுட்பு உபாயங்களைப் பயன்படுத்தி புதிய மனிதரை உருவாக்குதலை அடியொற்றியே அக்கருத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது நீடித்த ஆயுள் கொண்ட நுண்மதிகூடிய மனிதர்களை மரபணுப்பொறியியலால் உருவாக்குதல் பற்றிய கருத்தாடல்கள் மேலெழுகின்றன.

புதிய இலக்கியச் சூழலில் உருவாக்கம் பெற்ற ஒரு முக்கிய திறனாய்வாளர் பிரட்டிரிக் ஜேம்சன். மார்க்கியச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிய நிலையில் அவர் புதிய மாற்றங்களை நோக்குகிறார். அதாவது அறிவியற்புனையங்கள் உற்பத்திமுறைமைக்கும் (MODE OF PRODUCTION) கலை இலக்கிய ஆக்கங்களுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்புகளைத் துல்லியமாகப் புலப்படுத்து வதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அறிவியற் சூழலில் ‘பெண்ணிய அறிவியற் புனையம்’ என்ற புதிய இலக்கிய வடிவம் மேலெழுத்தொடங்கியுள்ளது. அத்துறையில் தனித்துவமான திறனாய்வு முயற்சிகளும் எழுகோலம் பெறுகின்றன.

○ ○ ○

கீண்டும் துளிர்க்கும் ருருத்து

என்னெய் பளிச்சிட உச்சி பிரித்து அடக்கமாக வாரப்பட்டிருந்த தலை, வெள்ளை சேட் சற்று நிறம் மங்கி இருந்தாலும் ஒரு புதிய தெளிவு நீலக் காற்சட்டையும் அவ்வாறுதான். நீண்ட காலங்களின் பின் நன்றாக கசக்கித் தோய்க்கப்பட்டிருந்தது.

சப்பாத்தை மீறி உலகைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த விரல்கள் இப்போது அடக்கமாக சப்பாத்துக்குள் முடங்கிப் போயிருந்தன. கோபியின் முகத்தில் தெளிவு ! பிரகாசம் ! திவை கடந்த இரண்டு, மூன்று வாரங்களில் படிப்படியாக ஏற்பட்ட மாற்றம். இதனால் எல்லோரது பார்வைகளும் இப்போது அவன் மீதுதான்.

ஏன்? வகுப்பாசிரியை மிலில் நடராஜாவுக்குக் கூட அவன் மாற்றத்தில் அதிசயம் தான். சோம்பேறிக் கோபியா இவன்? அவர் தனக்குள் வினவிக் கொள்கின்றார்.

சோம்பேறி? ஆம் கோபி இது நாள் வரையிலும் இப்படித்தான் இருந்தான் தானும் தன்பாடுமாக வகுப்பறையில் அவனது கதிரையும் மேசையும்தான் அவனுடன் மிக நெருக்கமானவை. இடைவேளைக்குக் கூட யாருடனும் சேர்ந்து விளையாட இணை வதில்லை.

பின்வரிசையில் கவரின் ஓரமாய் வைக்கப் பட்டிருந்த கதிரைதான் அவன் இருப்பிடம். விளையாடும் ஆசை அவனுக்குள் உள்ளிருந்து எழும். ஆனால் தன்னைச் சேர்த்து விளையாட மாட்டார்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்.

அவன் உடைகள் அழுக்குகளின் முகவரியாய் இருக்கும்.

தினதும் குளிக்கமாட்டான். ஏதோ எல்லோரும் பாடசாலை வருகிறார்கள் நானும் போவம் என்ற போக்கில் வருபவன். பாடங்கள் என்ன நடக்கிறது? எது கற்பிக்கப்படுகிறது? நேர அட்டவணைப்படி பாடங்கள் கொண்டு வருகிறானா? இல்லை. எதுவுமே இல்லை. பாடம் நடந்தாலும் நடக்காவிட்டாலும் அவனில் எதுவித மாற்றமும் இல்லை.

தலைக்கு கையை முட்டுக் கொடுத்து தூங்கி வழிந்து கொண்டிருப்பான். விரிக்கப் பட்டிருக்கும் புத்தகத்தின் பொருத்தமற்ற பக்கங்களை அவன் கண்கள் வெறுமனே மேயும்.

அவன்!

அவன்தான் கோபி தன்னைப் பற்றிய சிந்தனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கு கொடுத்த கடவுச் சீட்டையும் மறந்தவன் போல். அவன் சுயமாக இப்படி மாற்றப்பட்டவனல்லன்.

கோபிக்கு எழுதத் தெரியாது அவன் மொக்கு, சோம்பேறி, எதுவுமே அவனுக்கு விளங்குவதில்லை. ஏழாம், எட்டாம் தரங்களில் அவனை இப்படியே வரையறுத்து விட்டார்கள்.

படிப்பு, கெட்டிக்காரர், பாராட்டு, புகழ் எல்லாமே முன்வாங்கினருக்குச் சொந்தமாகி அவர்களும் அப்படியே வளர்ந்துவிட்டார்கள்.

கோபி.....

“அவனுக்கு எது சொன்னாலும் விளங்காது” என்ற தடித்த திரை அவனுக்கும் ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும் இடையில் விரிந்து நின்றது.

அவன் ஆள் எண்ணிக்கைக்குள் வருபவன், வராவிட்டால் ஏன்? எதற்கு? என்ற கேள்விகள் இல்லை. ஆனால் அவனை நோக்கி எய்யப்படும் வசை மொழிகள் இப்போதெல்லாம் அவையும் பழக்கப்பட்டுப் போயின.

அதிகமாக கணித பாடத்தில் திருமதி சிவஞானம் ஆசிரியையின் ஏச்சகள் இவனுக்குப் பழக்கமானவை. “ஒரு மண்ணும் தெரியாது வாறது இஞ்ச கதிரை, மேசையை நிரப்ப.”

உங்களுக்கும் படிப்படிக்கும் கணதூரம்? படிச்சு

என்னதான் செய்யப் போறாய்?

அவனுக்குள் மனமாகி விட்ட வசைமொழிகள் மேசையில் கைக்களை ஊன்றி எழுந்து செவிகளில் வாங்கி உட்காருவான்.

அவனுக்குப் பிடித்த பாடம், விருப்பமான ஆசிரியர், ஏன் ஒரு பள்ளி நண்பன்? பள்ளியில் அவன் பெற்றுக் கொண்டது எதுவுமே இல்லை. ஏழாம் ஆண்டில் இவனுக்கு சிறு துணையாக இருந்து கணிதம், விஞ்ஞானப் பாடங்களை தன்னாலியன்றவரை அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து பிரம்படகளிலிருந்து பாதுகாத்த சயந்தனும் பதவி உயர்வு கிடைத்தது போல் கெட்டிக்காரர்களின் பிரிவுக்கு மாற்றம் பெற்று விட்டான்.

கோபியின் வகுப்பில் முப்பத்தொன்பது மாணவர்கள் இருப்பினும் கோபி தனியனாய். அவன் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருப்பான்?

செயற்பாடு, விளையாட்டு, மூளை இவற்றில் மாற்றங்கள் நிகழ்மாது அவன் சிந்தனையில் மட்டும் எப்படி மாற்றம் நிகழும்? சூர்ஷை மழுங்கிய கத்தி எப்படி வெட்டும்?

எட்டாம் தரத்தில் இரண்டு தவணைகள் ஓடி விட்டன. தவணைப் பர்ட்சைப் புள்ளிகளில் சிறிதும் முன்னேற்றமில்லை. பானையில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும். மூன்றாம் தவணை வருட இறுதி பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களுடன் பாடத்திட்டம் முடிக்கப்பட வேண்டிய இறுக்கம்.

சென்ற தவணையில் விஞ்ஞான பாடத்தில் நூறு புள்ளி பெற்ற ராகுலனுக்கு சதீஸ் சோ சிறு பொதியை பரிசுளித்தார். பிழைதிருத்தங்கள் இடம்பெற்றாலும் வினா எது? விடை எது? அவனுக்குப் புரியாது பக்கத்துக் கொப்பியை பாராது எழுதுவான். ஆசிரியர் வரும் போதும் போகும் போதும் எழும்புவான். அவரது பிரம்புக்குத் தெரியும் கோபியின் முதுகைப் பற்றி அவனைத் திருப்பி விட்டு அவன் முதுகில் பிரம்பு பதியும் போதெல்லாம் அவன் சூழன்று திரும்புவானே... அது தீயினும் கொடியது.

“மூன்றாம் தவணையில் சராசரிப் புள்ளி முற்பக்கத்தைக் கடந்தால்தான் வகுப்பேற்றப்படுவாய்” திருமதி நடராஜா எச்சரித்து விட்டார். அவன் எத்தனையாம் ஆண்டில் படித்தால் தான் யாருக்கென்ன? அவன் மட்டும் தன்னுள் நினைத்து உள்ளுக்குள் அழுவான். விஞ்ஞானம், கணிதம், ஏன் தமிழ் கூட பாட்டுப் பொருள், கட்டுரை ஏதோ சூனியத்தைக் கட்டி சுமக்க விட்டது போல்.

ஒரு வருடத்திற்கான பாடங்களை இந்த மூன்றாம் தவணையில் மட்டும் படித்து முழுப்பதா? அவன் வகுப்பாசிரியையின் கட்டளைக்கு அக்கறைப்படுவதாயில்லை.

“எனது மூளை இக்கல்வி முறையை கிருக்காது என என்னைப் பற்றியும் எனது மூளை பற்றியும் படித்த இவர்களே கூறும் போது நான் ஏன் படிக்க வேண்டும்?” கோபி இறுதியில் இப்படித்தான் என்னினான்.

ஆனால்.... எந்த ஒன்றும் அப்படியே இருந்து விடுவதில்லை. இதற்கு மனிதன் மட்டும் எம்மாத்தீரும்? கோபி..... இப்போது எல்லோரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கிறான்.

என்னைய் பூசி வாரப்பட்டிருந்த தலை, தோய்த்து உடுக்கப்பட்ட சீருடை, எதிலும் ஒரு தெளிவு இது மட்டுமா? அவன் எதிர்பார்க்காத பலவும் நடக்கின்றன.

இன்னும் அவனுள் அதே காட்சி, அவன் வரையில் அந்த நாள்தான் இவனின் பள்ளியின் முதல் நாள் என்றால் கூட தப்பில்லை.

எட்டாம் வகுப்பிற்கு வரலாறு கற்பிப்பதற்கு புதிதாய் ஒருவர் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தது முதல் மாணவர்களுடன் அனுகிய முறை வரை கோபி நாடியில் கையை வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

வனஜா ரீச்சர் என்று கூறி தன்னை அறிமுகம் செய்கிறார். வருடத்தின் இரண்டாம் தவணையில் பாடசாலைக்கு வந்திருக்கிறார். மாணவர்கள் புது ரீச்சர் என்ற தோரணையில் ஆவலுடன்..... ஆனாலும் கோபிக்கு வழக்கம் போலவே.

வனஜா ரீச்சரின் கண்கள் எல்லோரையும் அளவிடுகின்றன. பதினெந்து வருட ஆசிரிய சேவையில் அனுபவம் அவருக்கு.

“கோபி! எழும்பி முன்வரிசைக்கு வாங்கோ”

அவன் மேசையும் கதிரையும் முன்னேறின. அவன் கால்களைத் தேய்த்து தலையைத் தொங்கப் போட்டபடி அமர்கிறான். எல்லோரும் பார்க்கட்டும் என்று முன்னுக்கு இருத்தி விட்டாலோ? அன்று முழுவதும் கோபியின் உள்ளத்தில் ஏதோ நெருடல்.

மறுநாள்....

அவன் எதிர்பார்க்காத வகையில் அவனுடைய வரலாற்றுப் புத்தகத்தை வாங்கி பாடத்தை விளக்கமளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

“என்னுடைய புத்தகம் இத்தனை விடயங்களைக் கூறுகிறதா?”

இதுவரை என் புத்தகத்தை யாருமே தொட்டதில்லையே ரீச்சர் அவன் புத்தகத்தை வாங்கி விளக்கமளிப்பது அவனுக்குள் சிறுமொட்டு அரும்புவதாய் என்னைம்.

“ரீச்சர் என்ற புத்தகத்தை வைச்சுத்தான் விளங்கப்படுத்துறா” கொப்பி திருத்தும் போதும் கோபியில் தனிக்கவனம். கோபிக்கு உள்ளம் நெருடிக் கொண்டிருந்தது.

ச்சீ ரீச்சர் என்ற, புத்தகத்தையும்

கொப்பியையும் பார்த்து என்ன நினைப்பா, நாளைக்கு உறைபோட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும்.

அன்று இரவோடிரவாக உறைகள் பளிச்சிட கொப்பியும் புத்தகமும் மறுபிறப்பெடுத்தன. “ரீச்சர் கையில் எடுத்துப் படிப்பிக்கிற புத்தகம்” இப்போது அவனுள் சந்தோஷம்.

வனஜா ரீச்சர் தானே வாசித்து பாடத்தை விளக்கமளிப்பவர். அன்று கோபியின் கைகளில் புத்தகத்தைக் கொடுத்து எல்லோர் முன்னிலையிலும் வாசிக்கப் பணிக்கப்பட்டான்.

கைகளால் வாயை மூடி மாணவர்கள் சிரிப்பதை நோக்கியும் நோக்காதது போல் விடுகிறார். கோபி நெளிந்து கொண்டு எல்லோர் முன்பும் வருகிறான்.

பெட்டிக்குள் கச்சிகிக் கிடந்த மஞ்சள் படிந்த சேட் பியந்து போயிருந்த சப்பாத்தின் முன்பக்கமுடாக எட்டிப் பார்க்கும் விரல்கள்.

“எல்லோரும் என்னைப் பார்க்கினம்” முகம் மறையும்படி புத்தகத்தை உயர்த்துகிறான். “ரீச்சர் என்னைப் பார்த்து என்ன நினைப்பா?”

வீட்டிற்குச் சென்று இதே உறுத்தல், நெருடல் உள்ளத்தில் இருந்தது. ஷேஷர்ச்சர் என்ன நினைப்பா?”. நான் வடிவாப் போகணும் முன்றாம் வாரத்திலிருந்து கோபி பள்ளி மாணவனுக்குரிய அழக்கீல் நேரத்தியாக வரத் தொடங்கினான். அவனுக்கு இப்போதெல்லாம் நினைவு வனஜா ரீச்சர் மீதுதான்.

காலையில் வனஜா ரீச்சரை கண்கள் தாமாகவே தேடும். “ரீச்சர் என்ன நினைப்பா? நான் நல்லாப் படிக்கோணும்” கோபி தன்னை மெல்ல உணர்கிறான்.

நானும் கெட்டிக்காரன், படிப்பேன் என்பதை உறுதி செய்வதாக கணிப்பீட்டுப் புள்ளியில் 60 பெற்றுக் கொண்டமைக்காக ரீச்சர் அவனுக்கு கொடுத்த சிறு பரிசு அவனுக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரும் விருது. அவன் இதுவரை காலமும் இப்படி ஒரு பரிசை எதிர்பார்த்ததே இல்லை.

தமிழ்ப் புத்தகத்தின் கதைகளை கவைத்துப் படிக்கிறான். எல்லாவற்றிலும் ஏதோ ஒரு ரசனையை, அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதாய் உணர்கிறான். இதுவரை காலமும் வகுப்பறையின் முன் புத்துக் குலுங்கிய பூச்செடிகளை இப்பொழுதான் ரசிக்கின்றான். காலையில் அவை அவனுக்காகவே மலர்ந்து அவனைக் குது கலப்படுத்துவதாக உணர்கிறான்.

கோபி வீட்டில் உடையனிந்து தலைவாரி திருநீறு, சந்தனம் பூசி எல்லாவற்றினது பூரணத்துவத்தை இப்போது கண்ணாடியில் பார்க்கிறான். ரீச்சர் இன்டைக்கும் என்னை

வாசிக்கக் கூப்பிடுவா நான் வடிவாப் போகணும். தனக்குள் கூறியவாறு புத்தகத்தைக் கையில் எடுத்து நிமிர்ந்து நின்று வாசித்துப் பழகுவான்.

தேன் பருக வரும் வண்டுபோல் உள்ளம் மகிழ சிரித்தபடி பள்ளி வருகிறான். இப்போது வனஜா ரீச்சருக்கு மட்டுமல்ல ஏனையோருக்கும் காலையில் குட்மோனிங் சொல்லப் பழகிவிட்டான்.

“கோபி! நல்லா வடிவாய் வந்திட்டாய் என்ன? நீ வடிவதான், கெட்டிக்காரன்”

பிரம்படியின் தழும்புகளுக்குக் கிடைத்த ஒத்தமாய் வனஜா ரீச்சர் முதுகில் தட்டிப் பாராட்டுவார். “எல்லாம் உங்களாலதான் ரீச்சர்” அவன் வெள்ளை உள்ளத்தின் சொற்கள் உதிரும்.

ரீச்சர்! இந்த முறை சராசரி முப்பத்தைந்து இல்லாட்டி நான் வகுப்பேறேலாது ரீச்சர்.

மூன்றாம் தவணையில் முயன்றவரை கடினப்படுகிறான் கோபி. வனஜா ரீச்சர் மாக்ஸ் கேட்டால் நல்ல மார்க்ஸ் சொல்லோனும் அவனது இப்போதைய தேவை இது மட்டும் தான்.

ஆனால் எப்படி எல்லாப் பாடத்திலும் எல்லாப் பாடத்தையும் படித்து முடிப்பது. கணிப்பீட்டு மார்க்ஸ்கள் கூட சப்போட் பண்ணுவதாய் இல்லை.

பரீட்சை தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றன. விடைத்தாள்கள் திருத்திக் கொள்ளப்பட்டு தேர்ச்சி அறிக்கைகள் தயாராகின்றன. எல்லாப் பிள்ளைகளைப் போன்றும் கோபியும் இம்முறை பரீட்சைப் புள்ளிகளைக் கூட்டும் ஆரவாரம்.

தேர்ச்சி அறிக்கைகள் கொடுக்கப்படும் முன் சராசரி அறியும் ஆவால் வனஜா ரீச்சரிடம் தன் புள்ளிகளைக் காட்டி சராசரி பார்த்துச் செல்கின்றான்.

அப்போதுதான், ரீச்சரிடம் வந்து மாணவத் தலைவன் (F) பைல் ஒன்றை நீட்டுகிறான்.

தரம் : 09 C”

வகுப்பாசிரியர் : வனஜா கனகரட்னம்” கோபியின் உதடுகள் மலர்ந்தபடி வாசிக்கின்றன.

கீழே 8 C இலிருந்து வகுப்பேற்றப்பட்ட மாணவர்களின் பெயர்ப் பட்டியல் நீண்டிருந்தது. ஒன்பதாம் தரத்திற்கு புதிதாய் மலர்ந்த இலட்சியங்களை நன்வாக்கும் கனவுகள் கண்களில் தெறிக்க அதில் தன் பெயரையும் தேடிக் கொண்டிருந்தான் கோபி.

○ ○ ○

வழிவகுத்து நின்றிடட்டும்

யோங்கலன்று சொன்னாலே
பூர்புவந்து நற்கும்
மங்கமாய் நன்றாகஞைம்
மனங்களிலே நறைந்துவிடும்

தங்களது வாழ்க்கையிலே
தெய்றந்தால் வந்பிறக்கும்
என்றான்ன் யெல்லோரும்
ஒப்பட்டி யோங்கநற்பர்

புத்தர்ச் கொண்டுவந்து
புதுப்பானை தன்ட்டு
ஏதுதன்யோ என்னங்களை
ஒப்பாக அந்தசேர்த்து

கொத்தாக மற்கொண்டு
குத்துவிளக் கேத்தியங்கே
ஏகாலும் ஓம்பாழ்வில்
ஒப்பென்றே யோங்குவேர்

சுன்னட ஒழியவேண்டும்
சுஞ்சவங்கள் போகவேண்டும்
சுந்தோவும் வாழ்விலே
சுந்தத்தும் வரவேண்டும்

எங்குமே எல்லோரும்
ஒன்னான்ற ஒருப்பதற்கு
மங்கமாய் தெப்பாங்கல்
வழிவகுத்து நின்றிடட்டும்

சங்கத் தமிழ்பார்த்
சகலருமே யோங்கநற்போம்
எங்களது தமிழ்மாறியம்
ஏற்றமுற வேண்டுமென

மங்காமல் தமிழங்கும்
மத்தியர் வேண்டுமென்று
யோங்குவோம் யோங்கலனை
புதுப்பொன்வும் வந்துநற்கும்

சங்காரத் தமிழனத்தின்
சக்கலையம் போவதற்கு
சிரானவும் எல்லாம்
காப்பட்டும் தெப்பாங்கல்

மங்கலமும் யோங்கவேண்டும்
மனமேஹம் மக்குவேண்டும்
எங்குமே ஒன்பவேண்டும்
நடங்றிப் பயநுகவேண்டும்

யோங்கலோ யோங்கலன்று
புத்துயீர்வட்டே யோங்க
மங்களம் யாற்பார்த்
மனமக்குவு கொண்டுநற்போம்

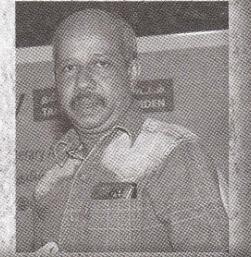
எம். ஜயராமச்சுரமா
மெல்லபேரன்

சங்கள் - ஸ்பான்ய - ஜப்பான்

தட்டெற்கிறதை வழவுவீகள்

தீர்மு அஸ்மத்

பேராசிரியர் சணில் ஆரியரட்ன அவர்கள் சிங்கள மொழி கலை, இலக்கியத்துறை சார்ந்து பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருபவர். இவரது அண்மைய ஆய்வு சிங்கள நாட்டார் கலைகளில் ஒன்றான ‘விரிது’ பற்றியது.

‘விரிது’ எனும் நாட்டார் வழக்குக் கலிதைத் துறையானது இசையுடன் பாடக்கூடியதாகும். ஏதாவது ஒரு கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகவும் எனிய மொழிநடையில், ‘ரப்பான்’ தோற் கருவியின் இசையுடன் இக் கலிதையைப் பாடுவர்.

எண்பதுகளின் இறுதிக் கால கட்டம் வரையில், இவ்வகைக் கலிதைகளை கொழும்பு, கண்டி, குருனாகலை போன்ற நகரங்களில் மக்கள் அதிகம் கூடுகின்ற பேருந்து நிலையங்கள் போன்ற இடங்களில் பாடக் கேட்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இப்போது இந்நிலை அற்றுப் போயிருக்கும் ஒரு கால கட்டத்தில், ஒரு சில சிங்களத் தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் இந்தக் கலிதைத்துறையைப் பேணும் நோக்கில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

குறிப்பாக, அண்மைக் காலங்களில் நிகழ்க்கூடிய வேதனையிக்க - கொடுரமான - துண்பியல் சார்ந்த கதைகளை எடுத்து, இக் கலிதை நடையில் பாடுவதை அநேகமான இடங்களில் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இக் கலிதை வடிவம் பாரம்பரியமாகப் பாடப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்பானிய மகா கலியாகப் போற்றப்படுகின்ற பெதெரிகோ கர்சியா லொர்காவும் பேராசிரியர் சணில் ஆரியரட்ன போன்று பண்டைய - பாரம்பரியக்கலை, இலக்கியத்துறை சார்ந்து ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டவர். ‘யெர்மா’ - ‘ப்ளாட் வெடிங்’

போன்ற நாடகங்களை எழுதியவர்.

உலகப் புகழ்பெற்ற லொர்கா எப்போதுமே தனது படைப்புகளுக்கென, தனது தாயகத்தின் மகிமைக்க கலாசாரத்துடன் இணைந்த கருப் பொருட்களையே தேர்ந்தெடுத்தவர். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இவர் பிறந்த அந்தலுவாதியா மாகாணத்தில் குடியேறி இருந்ததாகக் கூறப்படும் நாடோடிகளின் கலாசாரத்துடன் கலந்திருந்த தேசிய கலாசாரத்தின் வழக்கொழிந்து வந்திருந்த விழுமியங்களைக் கருப் பொருட்களாக்கித் தனது படைப்புகளைப் படைப்பதில் இவர் மிகுந்த விருப்பம் கொண்டிருந்தார்.

அக்கால கட்டத்தில் வழக்கொழிந்து வந்திருந்த நாடோடிகளின் ஆடல், பாடல் மற்றும் நடனக் கலையான ‘ஜலமென்கோ’ கலை பற்றி ஆய்வு நூல்களை எழுதி லொர்கா மிகவும் புகழ் பெற்றார். இதன் மூலம் அக்கலை வடிவத்திற்கு புதுப்பிர ஊட்டியவராக இவர் கருதப்படுகின்றார்.

சிங்களக் கலிதை வடிவமான ‘விரிது’ நாட்டார் கலிதைகளின் பாரம்பரியமானது, ஸ்பானிய மற்றும் ஐப்பான் இலக்கியத் துறைகளில் காணப்படுவதாக அறிய முடிகிறது. ஸ்பானிய இலக்கியத் துறையின் வரலாறு மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை நீண்டு செல்லக் கூடியது. ஆதி காலத்தில் ஏற்பட்ட அராபி, ரோமானிய, யூத ஆக்கிரமிப் புக்கள் காரணமாக அந்தந்த இனங்களின் கலாசாரங்களினது தாக்கங்களும் ஸ்பானிய இலக்கியத் துறைக்குக் கிடைத்துள்ளன.

ஸ்பானிய கலிதை இலக்கியமானது அராபிகளின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே பிறப்பெடுத்துள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இக் கலிதை வடிவம் ‘ஜர்ச்சாஸ்’ என அழைக்கப்படுகின்றது. இது பாடக்கூடியது.

அக்கால கட்டத்தில் அரசரிடமிருந்து பரிசுகளைப் பெறும் நோக்கிலும் இலாபங்களை எதிர்பார்த்தும் அரச மாளிகைகளினதும் தனவந்தர்களது மாளிகைகளினதும் நுழை வாயில்களில் இக் கவிதைகள் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. இப் பாடல்களுக்கான இசை ‘நக்காரா’ எனும் சிறிய பறையின் மூலமே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த இசைக் கருவி அராயிய வழி வந்தது.

பிற் காலத்தில் இந்த ‘ஜர்ச்சாஸ்’ எனும் குறுகிய கவிதை வடிவமானது மாற்றஞ் செய்யப்பட்டு, நீண்ட கவிதை வரிகளைக் கொண்ட பாடல்களாக்கப்பட்டு பாடப்பட்டு வந்தன.

பின்னர் ஸ்பானிய இலக்கியத் துறையின் வளர்ச்சி ஆரம்பமான மத்திய யுகத்தில் வாழ்ந்த கவிஞர்கள், மேற்கூறப்பட்ட நீண்ட கவிதைகளைச் சீர்ப்புத்தி, பிரிவுகளாகப் பிரித்து ‘ஹாக்லாரியா’ எனும் பெயரில் பாடக்கூடிய கவிதைகளாக்கினர்.

இக் கவிதைகள் பல்வேறு தாளங்களில் வீணை உட்படப் பல இசைக் கருவிகளின் துணையுடன் கடைத் தெருக்களிலும் மக்கள் கூடும் இடங்களிலும் பாடப்பட்டு வந்தன. மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், பொழுது போக்கையும் கொண்டு தரக் கூடியதாகப் பாடப்பட்ட இக் கவிதைதான் பின்னர் ‘ஹாக்லாரேஸ்’ என்ற பெயரில் பிரபலமாகியது. நன்மை - தீமை, கெளரவம், வீரம், அரசியல், மத ரீதியிலான வாழ்க்கை, மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கை முறைமை போன்றன இக் கவிதைகளின் கருப் பொருட்களாகி யிருந்தன.

பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் ‘மெஸ்டர் தே ஹாக்லாரியா’ என்ற பெயரில் மிகவும் பிரபலமடைந்த இக் கவிதை வடிவத்தை உயர் தூத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ள பிரதிபலனாக ஸ்பானிய கவிதைத்துறை உருவானதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

இவ் வகையில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒர் எழுத்தாளரினால் தொகுக்கப்பட்ட ஸ்பானியக் கவிதைகளின் தொகுப்பு ‘கன்தார் தே மியோசிட்’ என்பதாகும். இது ஸ்பானிய இலக்கியத் துறையின் முதலாவது பாதுகாக்கப்பட்ட ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது.

வீர காவியமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற இந் நூல் ‘சிட்’ எனப்படும் ஒரு பெரியாரின்

வாழ்க்கையினைக் கூறுகிறது.

இந்நிலையில் வில்லியம் ஹிகின்சனின் ‘த ஹெக்க ஹேன்ட் புக்’ எனும் நூலில் இக் கவிதை வடிவம் ஜப்பானிய கவிதைத் துறையிலும் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

இதன்படி பார்க்கும்போது ஆதி காலத்தில் ஜப்பானியக் கவிஞர்கள் கூட்டமாக கடைத் தெருக்களில் சந்தித்து ‘ரென்கா’ எனும் தொடர் கவிதைகளை இயற்றிப் பல்வேறு தாளங்களில் பாடியுள்ளனர்.

கவிதைகளை ஓன்றோடொன்றாக வரிசைப் படுத்திச் செல்லும் கலையான ‘ரென்கா’ வளர்ச்சி நிலையை அடைந்ததன் பிரதிபலனாக ‘ஹைக்கு’ கவிதைகள் பிறப்பெடுத்தன என்பது வில்லியம் ஹிகின்சனின் ஆய்வாகும்.

ஜப்பானிய கலையார்வம் கொண்ட மக்கள் கடைத் தெருக்களில் சந்தித்து வெளிப்படுத்திய கவிதை நடை உரையாடல்கள், பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பிறப்பெடுத்துள்ள ஹைக்கு கவிதை வடிவமாக வளர்ச்சி பெற்று இன்று உலகப் புகழ் பெற்றுள்ளன.

இந்த வகையில் பார்க்கும் போது சிங்கள மக்கள் பாடலான ‘விரிது’ ஸ்பானிய மற்றும் ஜப்பானிய இலக்கியத்துறைகளுடன் தொடர்பு பட்டிருப்பதை உணரலாம்.

○ ○ ○

நால்: மலையகம் சமத்துவ அபிவிருத்தியை நோக்கி..

ஆசிரியர்: எம். வாமதேவன்

வெளியீடு: பாக்கியா பதிப்பகம்

விலை: ரூபா 400/-

1960 முதல் 2014 வரையான காலப்பகுதியில் ஆசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகள் கால ஒழுங்கில் இந்நாலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மலையகத் தமிழின் சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், கல்வி, பண்பாடு, வேலைவாய்ப்பு, குடியிருப்பு சுகாதாரம் தொடர்பான பல விடயங்கள், மலையகம் முன்னேற

வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்ச்சியை

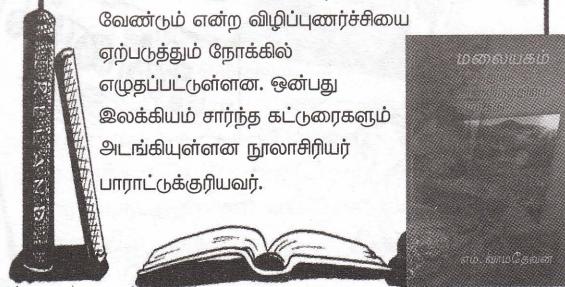
ஏற்படுத்தும் நோக்கில்

எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒன்பது

இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகளும்

அடங்கியுள்ளன நூலாசிரியர்

பாராட்டுக்குரியவர்.

“நான் தனிய இருக்கும்போது நீ துணையா இருக்காட்டியும் பறவாய் இல்ல ஆம்பிளையள் வீட்ட வந்தா அம்போ எண்டு என்னை விட்டு விட்டு எழும்பி போகாத சின்னப்பொடி...!” என வீட்டுக்காற எஜமானி றாபா சொன்னதை கடந்த இரண்டு நாளாக குறைந்தது இரண்டாயிரம் தடவைக்கு மேல் திரும்பத் திரும்ப மீட்டுப்பார்த்தான் றாபா வீட்டில் குடி இருக்கும் முப்பது வயது மதிக்கத்தக்க சின்னப்பொடி. அவனுக்கு ஏன் அவள் அப்படி சொன்னாள்? என்று புரியவே இல்லை.

அவனை விட அவனுக்கு இரண்டொரு வயதுதான் குறைய அல்லது கூட இருக்கும். ஆள் வேற லாவுள் பழ விதையின் மேற்பரப்பு போல் வழுவழுப்பான மெழுகு சிலைபோல பெண்மையை தவிர வேற்றுவும் இல்லாமல் இருந்தாள். இந்நிலையில் “துணையாய் பக்கத்தில் இரு” என்றால்... !.

ஏதோ புரிவது போல இருந்தது ஆனால் புரியவில்லை. “நான் நினைப்பது எல்லாம் உண்மையாக இருக்குமா? இல்லை எனது அதீ கற்பனையின் கைங்கரியமா? என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு வந்து கொண்டே இருந்தது. எந்த முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை.

அவனின் இதயம் கேள்விகள் முட்டி பதிலுக்கு தவித்தது .

‘இந்த ஆம்பிளை எல்லாம் ஏன்

தனிய இருக்கும் இவளிடம் அடிக்கடி வருகிறார்கள்? என்றும் புரியவில்லை வந்தவர்களே திரும் பத் திரும் பவும் வந்தார்கள். அவளின் வீட்டில் பின்பக்க அறையில் வாடகைக்கு குடி இருக்கும் அவனுக்கு - காலை வந்தவன் மீண்டும் மாலை திரும்ப வரும் போதும், ஏற்கனவே ஒருவர் இருக்கும் போது இன்னொருவர் வருவதையும் - பார்க்க வெக்கமாக இருந்தது. ஆனால் வருபவர்களுக்குகோ வெக்கம், ரோசம், மானம், சூடு, சுற்றை ஏதாவது இருப்பதாக தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் ‘நானும் போய் அங்க இருந்தா நல்லாவா இருக்கும்? என்னையும் அவங்களோட சேர்த்து கணக்கு போடமாட்டாள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்? ஒரு பெண் தனியே இருக்கும்போது இன்னொருவர் பார்க்க வந்தால் அருகில் இருப்பவர் எழுந்து செல்வது தானே முறை..? நான் என்ன அண்ணனா, தமிழ்யா, ஊரா, உறவா? முழு நேர வாடகைக்குடியிருப்பாளன். சில வேளைகளில் பகுதி நேர வேலைக்காரன் அவ்வளவுதான். வேலைக்காறனாய் இருந்தாலும் இங்கிதம் தெரியாதவன் இல்லை. என்னையும்

அவர்களைப்போல லோலோதனமாக இருக்கச் சொல்லுறாளா? ஏன் இப்படி சொல்கிறீர்கள் என அவளிடமே கேட்டு விடுவோம்’ என நினைத்தான். பின் - ஒரு வேளை தன் எண்ணத்தில் ஓரமாய் ஒட்டி இருக்கும் அந்த நப்பாசை கேள்வியினுடாக அவனுக்கு தெரிந்து விட்டால் என்ன செய்வது - என்ற எண்ணம் அவனைத் தடுத்தது. அவள் மேல் ஒரு இனம்புரியாத பரிவு ஆரம்பத்தில் இருந்து அவனுக்கு இருந்துவந்தது. ஒரு வகையில் அவனும் அவனைப்போல் யாரும்

இல்லாதள்தான். வயதான தந்தைதையின் ஓய்வுதியத்தில் வாழ்க்கை தடத்துபவள். தந்தை இன்றோ நாளையோ என கிடக்கிறார்.

சின்னப்பொடியின் உறவுகள் பற்றியும் யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. ஆனால் அவனை இந்த ஊரே அறியும். பொழுதுபோகாமல் யாராவது அவனிடம் ‘யார்டா நீ?’ என்று கேட்டால்

‘ஊர் கண்டிப்பக்கம் என்றும் தேயிலைத்தோட்டத்தில் பரவிய தொற்று நோயால் தாய் தந்தை இருவரும் ஒரே ஆண்டு இறந்து போக நுவரேவியாவில் இருந்த யாரோ தூரத்து உறவுக்காரரிடம் வேலைக்குப் போனதாகவும் நாய்க்கு சாப்பாடு போட்ட தட்டில் தனக்கு சோறு போட்டுத் தந்ததால் அதை அவரின் முகத்தில் விட்டெறிந்து விட்டு இங்கே திருகோணமலைக்கு வந்து விட்டதாகவும், ஒரு அக்கா திருமணமாகி கொழும்பில் இருப்பதாகவும்’ சொல்லுவான். பத்து வயதில் இருந்து சாப்பாட்டுக் கடையில் பாத்திரம் தேச்சு வயிறு கழுவியதாக படு வேகமாக ஆனால் சுவைபடச் சொல்லுவான். அவன் கதையின் சாரத்தை விட்டுவிட்டு சந்தத்தை மட்டும் கூட்டம் ரசிக்கும். அப்படி ஒரு நாள் கூட்டத்தில் மாட்டிக்கொண்டவர் தான் இந்த வீட்டிக்காரரும் சட்டம்பியாருமான றூபாவின் தந்தை மகாலிங்கம். கரைவலை இழுப்பது முதல் கரும்பு வெட்டுவது வரை எந்தக் கூலி வேலைக்கு கூப்பிட்டாலும் போய்விடுவான்.

தனிக்கட்டை என்றாலும் ரோசக்காறன். “என்ன சின்னப்பொடி கலியாணம் ஒண்டு பாக்கட்டா?” என சில காலத்திற்கு முன் பலர் அடிக்கடி கேட்டார்கள்.

“சம்மா இருங்கண்ண..” என வெக்கப்படுவான் அதை பாரத்து அவர்கள் இன்புறவர். ஆனால் இப்போது யாரும் கேட்பதில்லை - நிஜமாக கேக்கவில்லை வெறும் பேச்சுக்குத்தான் கேட்கிறார்கள் என அறிந்ததும் - கெட்டவாரத்தையால் திட்ட அரம்பித்திருந்தான்.

கட்டுமஸ்தான உடல் வாகு, கரு கரு என ஆனால் வசீகரமாக இருப்பான். பிறந்து சில நாட்களே ஆன கண்ணே முழிக்காத நிலையில் வீதியில் ஆதரவற்று விடப்பட்ட பூணைகுட்டி நாய் குட்டிகள் எதைக் கண்டாலும் வீட்டிற்கு கொண்டு வந்து விடுவான். இவனின் பராமரிப்பில் அவை கொழுத்து நிற்பதைக் கண்டு பலர் கெஞ்சி வேண்டிக்கொண்டு

போவார்கள். ஆனாலும் பத்து உருப்படியாவது எப்போதும் வீட்டில் நிலுவையில் இருக்கும். மாதா மாதம் தவறாமல் வாடகை றாபாவிடம் கொடுத்துவிடுவான்.

அது திருகோணமலையில் உள்ள ஒரு சிறு கிராமம். கடைத்தெருவுக்கு போகும் வீதியில் கிழக்குப்பக்கமாக இருக்கும் முன்றாவது தெருவில் உள்ள இரண்டாவது வீடு. சுற்றிவர தென்னை - கடல்காற்றுக்கு இசைவாக சாமரம் வீச - சுற்றி கிடுகு வேலியுடன் நடுவில் இருக்கும் அந்த வீட்டைப் பார்த்தால் யாருக்கும் கையகப்படுத்த கையழும். அந்த அழகான கல் வீட்டை மகஞுக்கு சீதனமாக கொடுதிருந்தார் மகாலிங்கத்தார் ஆனாலும்,

ஒரே மகள் றாபா திருமணமாகி கணவனின் வீட்டுக்கு தனிக்குடித்தனம் சென்று விட, கூட்டத்தில் கோமாளியாக நின்ற இவனை மகாலிங்கத்தார் தனக்கு உதவிக்காக கொண்டு வந்து கோடியில் இருந்த ஒரு அறையில் குடி இருத்தினார்.

திருமணமாகிய முன்றே மாதத்தில் றாபா தந்தையிடம் வந்து விட்டாள். கேட்டதற்கு கணவன் - யாரோ ஊர் பேர் தெரியாத ஒருத்தியின் - வீடே தஞ்சம் என கிடக்கிறான். கணவனாக இல்லாவிடிலும் காவலனாகவாவது இருப்பான் என்றால் அதுவும் இல்லை. தட்டிக்கேக்க யாரும் இல்லை என்ற இறுமாப்பு அப்படி கேட்டாலும் “ஊர் உலகத்தில் யாரும் இரண்டு பெண்டாட்டியோட வாழ இல்லையா?” என வாதம் செய்கிறான். இவன் இரண்டு பெண்டாட்டிக்கோடு வாழும் யோக்கியத்தை பூதக்கண்ணாடி கொண்டுதான் கேடுவேண்டும். ஒருநாள் அவனையே அழைத்துக்கொண்டு வீட்டிக்கு வந்து விட்டான். கேட்டதற்கு “இவளுக்கும் உன்னைப்போல் இந்த வீட்டிலும், என்னிலும் எல்லா உரிமையும் உண்டு” என்றான். “ஒன்றுக்கு இருவர் அடிப்பட்டு வாழ்வதை விட ஒருவருக்கு கொடுத்துவிட்டு ஒன்றுமில்லாமல் இருப்பதே மேல்” என வந்துவிட்டாள். அவனும் “நான் வேண்டுமென்றால் வா அப்பா எத்தின நாளைக்கு உப்பு போடுவார் என்று நானும் பாக்கத்தானே போறன்” என்று விட்டு விட்டான். ஒரு வருடத்திற்குள் எல்லாம் முடிந்து விட்டது. மாதத்தில் ஒரு முறை அதுவும் பென்சன் காசில் கொஞ்சம் பங்கு கேட்டு வருகிறான்.

இந்த நிலையில் இவள் வாழாவெட்டியாக இல்லை வாழும் வெட்டியாக இருப்பதை சாதகமாக பயன்படுத்தி பலர் வருத்தக்காரர் தந்தையைப் பார்க்க காலையும் மாலையும் வந்து அவளை தம் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டு போகும் போது சடம்பியாரின் வருத்தத்தை நினைத்து வருந்துவதிலும் ரூபாவின் அழகை எண்ணி வியந்தே செல்கிறார்கள். பெண் உயிரோடு வாழ்ந்தானோ இல்லையோ ஆணோடுதான் வாழுவேண்டும் என்பதை சொல்லாமல் சொல்லிச்சென்றார்கள்.

சின்னப்பொடியை யாரும் முக்குப் பொடியாகவும் கருதவில்லை.

“ஆம்பிளையள் ஆரும் வீட்ட வந்தா அம்போ எண்டு என்னை விட்டு விட்டு எழும்பி போகாத சின்னப்பொடி...!” என்ற வாக்கியம் சின்னப்பொடியை வெட்டிப்போட்டு வதக்கிக்கொண்டே இருந்தது .

“ என்னதான் இருந்தாலும் அவள் நமது வீட்டு எஜமானி, அவள் சொல்வதை செய்துதான் பார்ப்போமே..” என முடிவெடுத்தான். அப்போதுதான் தெரிந்தது மூன்று நாளாக சமைக்கவே இல்லை என்ற விடயம். தனது சிறிய பாணையில் சோறும் காச்சி, மாசி கருவாட்டோடு கானகொச்சியையும் போட்டு முட்டுக்காய் பருவ தேங்காயையும் துருவிப் போட்டு சம்பலும் இடித்தான். பொதுவாக “என்ன சமைத்தாய் சின்னப்பொடி ?” என ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறையாவது கேட்பாள் றா பா . இந்த மூன்று நாளும் அவளும் வீட்டை விட்டு வெளியே வரவில்லை.“ஓரு வேளை இப்படி சொல்லி இருக்க வேண்டாம்” என மனம் வருந்துரானோ என்னவோ. மீண்டும் அவன் மனம் அலைமோதியது. நடப்பது நடக்கட்டும் போய் அவளின் தகப்பனின் கட்டிலடியில் இருந்துவிட வேண்டியது தான். வருபவர்கள் என்னதான் பேசுகிறார்கள் என பார்த்துவிடலாம். அவளாக ஏதாவது சொல்லி அனுப்பினால் தவிர அவ்விடத்தை விட்டு அகலுவதில்லை என முடிவு செய்துகொண்டு முன்பக்கம் றாபா வீட்டுக்கு வந்தான்.

அவனுக்கு புகவிடம் கொடுத்த வாத்தியார் மகாலிங்கம் கட்டிலில் படுத்திருக்கிறா இல்லை அவரின் கீழ் கட்டில் படுத்திருக்கிறாரா என வித்தியாசமே இல்லாமல் கட்டைபோல் கிடந்தார். கொஞ்சக் காலமாக அவருக்குச்

சரியாக காதும் கேட்பதில்லை. போர்வை விலத்தி இரு பாதமும் வெளியே தெரிந்தது . அதை மெல்ல மூடிவிட்டு தலைமாட்டில் அமர்ந்தபடி குசனியை திருப்பி பார்த்தான் சின்னப்பொடி.

நின்று கணக்கும் அடுபில் பூக்கம்பாளை ஏரிய சடியில் எதோ கொதிக்கும் குழியி சுத்தத்தோடு வெங்குகொண்டிருந்தது றாபாவைக் காணவில்லை. அமைதியாக இருந்து விட்டான். சிறிது நேரத்தின் பின் “சின்னப்பொடியா நான் ஆரோ என்று நினைச்சுப்போட்டன். என்ன ஆளை மூன்று நாளா இந்தப்பக்கம் காணம்.” என அடுபில் இருந்ததைத் திறந்தபடி கேட்டாள் றாபா.

அவள் முகத்தைப் பார்க்க திராணி அற்றவனாக தலையை குனிந்து கட்டிலின் காலை சுறண்டியபடி “சம்மா கடக்கரை பக்கம் போனனான்.” என்றான்.

அவள் சற்று உயர்ந்த தொனியில் “சாப்பிட்டாச்சா?” என்றாள்.

அந்தத் தொனியில் இருந்த கணத்திற்காக அவளைப் பார்த்துத்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் எனத் தோன்றினாலும் அவளின் கண்ணை நேருக்கு நேர் சந்திக்கத் துணிவின்றி - கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்க்காமல் கண்ணாடியின் மேற்தளத்தைப் பார்ப்பது போல் ஒரு பவனை செய்து அவளை நோக்கி “ஓம்..” என தலையை ஆட்டிவிட்டு வீதியை பார்த்தான்.

யாரோ இருவர் படலையை காலால் தள்ளியபடி சயிக்கினில் இருந்து இறங்காமல் முற்றத்திற்கு வந்தார்கள். சயிக்கின் பாறில் இருந்து குதித்த உயரமான ஒருவர் “றாபா இல்லையா ..?” என்றார் . சயிக்கின் ஓடிவந்த சற்று குண்டான மற்றவர் பதிலை எழிபாராமலே படி ஏறி வந்து “றாபா அக்கா ...?” என்று நனினமாகக் கூப்பிட்டார்.

அவளிடம் இருந்து பதில் இல்லை. பின் “மாஸ்டருக்கு இப்ப எப்படி இருக்கு?” என்று சின்னப்பொடியை பார்த்து கேட்டார் .

அவன் “நீங்கள் எல்லாரும் அடிக்கடி இப்படி வந்து கேள்வி கேக்கிற மாதிரி இருக்கு” என்றான். உயரமானவர் குசனியை பார்த்தபடி

“அடுபு ஏரியது ஆன ஆளைக் காணம்” என்றார்.

“மாஸ்டருக்கு உடம்பு நெருப்பாய் ஏரியது”

என்றான் சின்னப்பொடி, மகாலிங்கத்தாரின் நெற்றியை தொட்டுப்பார்த்தபடி.

சிறிது நேரத்தின் பின் “சின்னப்பொடி நாங்க போயிற்று பிறகு வாறும் மாஸ்டரை கவனமா பாத்துக்கொள்” என்று விட்டு சயிக்கினை எடுத்தார் குண்டர். இருவரும் போய் விட்டார்கள்.

அவர்கள் முடக்கால் திரும்பியதும் தேநீரும், தண்ணியும் கொண்டு வந்தாள் றூபா. அவன் மகாலிங்கத்தாரை எழுப்பி குளிசையை குடிக்க கொடுத்தான். பின் தேநீரையும் அவரிடம் நீட்டினான். அவன் கொடுப்புக்குள் சிரித்தபடி

“அது உனக்கு போட்டது” என்றாள்.

அவன் தனக்கு பக்கத்தில் வைத்து விட்டு “நீங்க பின்னுக்கு போயிற்றங்க உங்களைத் தேடி இரண்டு பேர் வந்துட்டு போகீனம்” என்றான்.

அவன் மௌனமாக மீண்டும் குசனிக்கள் போனாள். ஒழுங்கையை வெறித்தப் பார்த்தபடி கால்களை கட்டிக்கொண்டு மகாலிங்கத்தாரின் கட்டிலோடு சாய்ந்தான் சின்னப்பொடி. முற்றத்தில் நின்ற தென்னை மரங்களின் ஒலை அசைவத் தவிர ஒரு வெறுமையான அமைதி அவ்விடத்தை ஆக்கிரமித்தது. அவனுக்கு இது ஒன்றும் புதிதில்லை. கும் இரட்டில் நெல்லு வயலில் பன்றிக்காவல் பற்பது, மாடுகளை மேயவிட்டு மரங்களை பார்த்துக்கொண்டிருப்பது, வயலுக்கு தண்ணி பாச்சிக்கொண்டு மணிக்கணக்கில் வரம்பில் நிற்பது என பழக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த முப்பது வருடத்தில் முக்காவாசியை தனி ஆளாகவே போக்கி இருந்தான். இப்போது அன்பு பாராட்டிய படிச்ச மனுசன் அருகில் இருக்கும் போது பொழுது போகாத என்ன.

நேரம்மாலை 5 மணியாகிக்கொண்டிருந்தது. சத்தம் இல்லாத ஒரு சம வெளி நெடு நேரமாய் குடிகொண்டிருந்தது. றூபாவும் இந்த மௌனத்தில் பங்கெடுத்திருக்க வேண்டும் அல்லது இதையே விரும்பி இருக்க வேண்டும். இஸ்டம் போல் மௌனத்தை வளர விட்டிருந்தாள். எங்கோ ஆகாயத்தில் கழுகுகள் கத்துவது மட்டும் இடை இடையே காதில் விழுந்தது. மீண்டும் யாரோ படலையைத் திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. றூபா குசனிக்குள் இருந்தபடி.

“சின்னப்பொடி எனக்கு கொஞ்சம் மேல் சுடுது நான் படுக்க போறன்” என்று விட்டு போய்விட்டாள்.

வந்தவர் யாருமல்ல அவளின் கணவன். வந்ததும் வராததுமாய் “எங்க றூபா?” என்றான். “றூபா அம்மா சுகமில்ல என்று படுத்திட்டா” என்றான் சின்னப்பொடி ஏற்றுத்துப்பார்க்காமல். சின்னபொடிக்கு எல்லோரும் அம்மாவும் அப்பாக்களும் தான். வயது குறைந்த சிறுவர்களையும் வயதான பாட்டிளைகையும் அவ்வாறுதான் அழைப்பான். வந்தவன் முற்றத்தில் அங்கும் இங்கும் தலையைச் சொற்றிந்தபடி நடந்துகொண்டிருந்தான். சின்னப்பொடி ஏதோ புரிந்து கொண்டவனாக

“பென்சன் காச நாளைக்குத்தான் வருமாம் கச்சேரியில் சொன்னதாக றூபா அம்மா சொல்லிச்சுது” என்றான். அதைக் காதில் வேண்டியவனாக தெரியவில்லை அவளின் முகத்தில் கலவரம் மேலோங்கி இருந்தது.

‘கலைக்கிறதா, ஓடக்கலைக்கிறதா’ என்ற கலக்கத்தின் பின் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய்

“சின்னனப்பொடி உனர் எஜமானிட்ட சொல்லு... நான் இந்த வீட்டை விக்க முற்பணம் வாங்கிப்போட்டனாம். அதுக்காக ஒருத்தரையும் நடுத்தெருவில் விட இல்லையாம், தாராளமா அவா என்ற வீட்டுக்கு வரலாம் அதுவும் அவாட வீடுதான். நான் ஒண்டும் புறத்தியாள் இல்ல கட்டின புருசன். மாமாவுக்கும் ஒரு அறை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறன். ஏன் நீ கூட விரும்பினா அங்க வந்திருக்கலாம்.” எனத் தட்டுத்தடுமாறி சொல்லி முடித்தான்.

சின்னப்பொடி சடாரென எழும் பி றூபாவை கூப்பிட்டபடி உள்ளே சென்றான். அவன் கதவின் பின் எல்லாவற்றையும் கேட்டபடி நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

“றூபாம்மா இப்ப என்ன செய்யிறுது இந்தப்பாவி..! இப்பிடி ஒரு காரியத்தை செய்ய துணிஞ்சிட்டானே” என்றான் அவளைப் பார்த்தவாறே.

“நாங்க வேற வீடு மாறுறம் என்டு சொல்லி அனுப்பு” என்றாள் கரகரத்த குரலில். இது “என் வீடு, அப்பா எனக்கு தந்த வீடு” என்றெல்லாம் பேசி பலன் இல்லை திருமணமான பின் அவன் செய்த முதல் வேலையே வீட்டை தன் பெயரில்

மாற்றியதுதான். இப்படி எல்லாம் வரும் என்று யார் கண்டார்.

சின்னப்பொடிக்கு ஆச்சரியத்தின் மேல் ஆச்சரியம் . சற்றே உரமாகக் குரவில் “நாங்க வேற வீடு போறும் நீ மிச்சக்காசையும் போய் வேண்டு” என்றான்.

சின்னப்பொடியின் குரவில் இருந்த உரப்பும், - நீ - என்ற மரியாதை இல்லாத பேச்சும், றூபாவை அடிபணிய வைக்க எடுத்த கடைசி முயற்சியின் தோல்வியும் அவனை நிலைகுலைய வைத்தது. “இனி எப்படி வாழ்ப்போராள் என்டு நானும் பாக்கிறேன்” என்றபடி கடிவேண்டிய நாய்போல வெளியேறினான்.

ஒரு மன இறுக்கத்தில் அப்படிச்சொல்லி விட்டாள். ஆனால் எங்க போவது என அவளால் தீர்மானிக்கவே முடியவில்லை. அப்படியே கதவைப் பிடித்தபடி தரையில் இருந்து விட்டாள். கண்கள் திறந்து இருந்தும் எதிர்காலம் இருட்டாய் இருந்தது. “இதை தந்தைக்கு சொல்லமுடியுமா.. சொல்லாமல் எப்படி வேறு இடத்திற்கு அழைத்து செல்வது ஏற்கனவே நான் கணவனைப் பிரிந்து வாழ்கிறேன் என்ற வேதனையில் இருக்கிறார் இன்னமொரு இடியை தாங்குவாரா. ஏக்கத்தில் அவர் உயிரை விட்டாலும் விட்டுவிடுவார் “பிரச்சனையை சமாளித்தாலும் தந்தையிடம் இருந்து முடி மறைப்பது பெரும் பிரச்சனையாகப்பட்டது . திருமணம் என்ற ஒன்று இல்லாமலே இருந்திருந்தால் இதில் எந்த வலியும் வந்திருக்காது என வருந்தினாள். கணவன் விட்ட வழியே அவள் முன் விரிந்து கிடந்தது ஆனால் அப்படி ஒரு நிலை வருமாயின் உயிரையும் விடத்தயாராக இருந்தாள். அங்கும் ஒரு சிக்கல் - தந்தை - மனத்தின் முன் வேண்டாத காட்சிகள் விரிந்தாலும் ஆழ் மனதில் இவன் முன் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும் என்ற ஓர்மும் வளராமல் இல்லை.

சின்னப்பொடி மகாலிங்கத்தார் கால் மாட்டில் தலையை கீழே போட்டபடி ஆழ்ந்த வேதனையில் இருந்தான். றூபா என்ன செய்யப் போகிறாள்? பேசாமல் கணவனிடமே போய்விடுதான் நல்லது. எல்லா வாழ்க்கையிலும் சமரசம் என்பது

சிறு அளவிலேனும் கலந்துதானே இருக்கிறது. இதே கணவன் வெளியில் இவளுக்குத் தெரியாமல் ஒரு பெண்ணை வைத்திருந்தால் இவன் இவளின் கண் கண்ட தெய்வம். இவன் அதனையே தெரியும்படி செய்கிறான். இதிலும் ஒரு நேரமை இருப்பதை மறந்துவிடலாகாதுதானே என அவனின் மனம் வாதாடியது. அது அவள் நல்வாழ்வுக்காக எழுந்த பேராசை அல்ல - அவளும் தன்னைபோல யாருமற்று தெருவில் நிக்கக்கஸ்தாது என்ற அற்ப ஆசை. “நானே ஒரு பெண்ணாக இருந்திருந்தால் இப்போது நான் வாழ்வது போல வாழ இந்தச் சமூகம் அனுமதித்திருக்குமா.. ? எங்கோ, யாரிடமோ , எதற்காகவோ சோரம்போய் இருப்பேன் . ஒரு வேளை இந்த றூபாவின் கணவனே சுட என்னை வைத்துக்கொண்டு இவளுடன் வாழ்ந்திருந்தாலும் ஆச்சரியப்பட முடியாது .

சுற்றி இருப்பவர்கள் சொல்லுவதை எல்லாம் நம்பி இறுதியில் ஏமாந்து கொண்டு இருந்த சின்னப்பொடிக்கு இந்தச் சிந்தனை வாசத்தை மெல்ல மெல்ல ஊட்டியவரே இந்த மாலிங்கம் வாத்தியார்தான். அவருக்கு இந்த இக்கட்டான் சமயத்தில் ஏதாவது செய்யவேண்டும் அவரின் சந்தோசமான அவர் மகள் றூபாவிற்கு உதவவேண்டும் என எண்ணினான். ஆனால் இது என்ன பாத்தி கட்டி நாத்து நடும் வேலையா நினைத்ததும் செய்து கொடுப்பதற்கு - வீடு கட்டி குடிவைக்கும் காரியம் - அவனே அவர் வீட்டில் ஒதுங்கி வாழ்வான். இதில் அவருக்கு எப்படி வீடு பார்ப்பான். - குதிரை மேல் இருந்து கொண்டு ஒருவன் “என்னையே தாங்குதில்லை இந்த குதிரை இது எப்படி இந்த மூட்டையையும் கூக்கும்” என மூட்டையை தன் தலையில் வைத்தானாம் - என வாத்தியார் சொன்ன கதைதான் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

றூபா எழுந்து குசனிக்கு போனாள் அவளின் நடையில் உறுதியின்மை பதிந்திருந்தது

யாரோ படலையை திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. வழமையாக வரும் வளிசல் கூட்டத்தில் ஒருவனாகக்கத்தான் இருக்க வேண்டும் இந்த விடயம் தெரிய வந்தால்

பலர் இடம் தர முன்வருவார்கள். இறுதியில் அவர்களும் இந்தக் கணவன் போல் உருமாறுவார்கள் என எண்ணிக்கொண்டு “யார் இது புது முகமாய் இருக்கே ..” என உற்றுப் பார்த்தான் . வந்தவர் சற்று வயதானவர் போல் இருந்தார்.

ரூபாவும் முன் வாசலுக்கு வந்தாள். “இந்த வீட்டில் இருக்கிறது நீங்களா ?” என - ஊரார் வீட்டில் ஒண்டி இருக்கும் குடியைப் பார்த்து கேட்பது போல கேட்டார். சின்னப்பொடி மனதுக்குள் சிரித்துக்கொண்டான். ரூபா பதில் சொன்னாள். “நாங்க இங்க இருக்க இல்லை , நாங்கதான் இங்க இருக்கிறம்!” என்றாள் விரைப்பாக .

“அது எல்லாம் எனக்கு தெரியாது இந்த வீட்டுக்கு நான் அரைவாசி காச கொடுத்து விட்டன நீங்க கெதியா வீட்ட காலி பண்ணினா நான் வில்லங்கம் தரமாட்டன்” என்றார்.

சின்னப்பொடி “வீட்டுக்காரரை கேக்காம நீங்க எப்பிடி காச கொடுப்பீங்க ?” என்றான் கட்டிலை விட்டு எழும்பிய படி.

“தம்பி இதை எல்லாம் நான் உனக்கு சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த வீட்டில் தப்பான காரியம் நடக்கிறதாக ஊரில் கதை இருக்கு அது உனக்கு தெரியுமா? இதை வளராம முளையிலயே பிடுங்கி எறியத்தான் இந்த வீட்டு உரிமையாளர் இதை விக்க முடிவு செய்திருக்கிறார். மனைவியா இருந்தாலும் விட்டோட இருக்கும் வரைக்கும் தான் மனைவி தெருவுக்கு வந்தா அது ஊர் பிரச்சனை. சாமான் சட்ட எல்லாத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு கிளப்பிற வழியை பாருங்க” என உரக்க கத்தினார் வந்தவர்.

ரூபா வாய்யடைத்து நின்றாள். மகாலிங்கதாரின் கடைக்கண்ணால் நீவெந்ததை சின்னப்பொடி கண்டு விட்டான். திரும்பி அவளின் முகத்தைப் பார்த்தான். அவளும் கண் கலங்கினாள். “சரி ஐயா எங்களுக்கு கொஞ்ச நாள் தவணை தாங்க” என்றான் சின்னப்பொடி .

“இரண்டு நாள் தாறன் விட்டை விட்டுரோனும்” என்று விட்டு வெளியேறினார் அவர்.

பொழுது சாய்ந்து கொண்டு இருந்தது

துயாந்மிக்கையின் பாடல்

உடைந்துபோன

நேசிப்பின்

மனச்சவர்களில்

இன்னமும் சில

சந்தேகக் கோருகள்

தூர்ந்து போன

நம்பிக்கைப்

பள்ளத்திலிருந்து

சிறைப்படுகின்றன

சில நம்பிக்கை

வார்த்தைகள்

வேதாளங்களின்

மருங்கைமரக்

கதைகளை

மறக்கமுடியா

விக்கிரமாதித்தர்களாய்த்தான்

இன்னமும் நாம்.

வார்த்தைகளில்

சொல்வதெல்லாம்

வாழ்க்கையிலும்

வசப்படுமா

குடுகண்ட பூனைகள் நாம்

அதனால்தான்

துய அடுப்பங்கரைகளையும்

நம்பமுடியவில்லை

நாற்றாண்டாய்

தொடரும் எம்

சோகத்திற்கு

நாறு நாளில்

விடைகிடைத்திற்குமா

மாங்கனித் தேசமே

எப்போ எம்

வாழ்வை

இனிமைபெறச்

செய்யப் போகிறாய்..

சொல்லாதே செய்

புரோவெஸ்ட் வெல்டிஸ்ரென்

. வீட்டிற்குள் - இருந்த இருட்டு மெல்ல மெல்ல உள் அறையில் இருந்து வாசல் வரை குடியேறியது. யாரும் அதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்ததைப் பயன்படுத்தி வெட்டையான வெளியிலும் தலைவிரித்தாடியது. எப்போதும் இருள் அந்த வீட்டின் மனங்களிலும் மறைவான இடங்களிலும் ஒண்டி இருந்தாலும் இப்போது அது பிடுங்கி எறிய முடியாத பெரும் விருட்சமாய் வேர் விட்டிருந்தது . அதன் கீழ் அவர்கள் கூனிக் குறுகி இருந்தார்கள். இருளின் நாக்கு அங்கிருந்த எல்லாரையும் வெளியே இழுத்துச் செல்வது போல் இருந்தது.

சின்னப்பொடி “ஹாபாம்மா நெருப்பெட்டி எங்க இருக்கு” என்றான் அவளை நோக்கி இருட்டை பார்த்துக்கொண்டு. பதில் இல்லை பின் தானே எழும்பி தனது வீட்டில் தடவி விளக்கை கொழுத்திவிட்டு நெருப்பொட்டியை கொண்டு வந்து தட்டிக் கொழுத்தியை விளக்கைத் தேடி ஒருவாறு கொழுத்திவிட்டான்

வெளியிலும் யாரோ வானத்தில் விளக்கு கொழுத்த முற்பட்டார்கள். ஆனால் அது பெரும் சத்தத்துடன் அணைந்துகொண்டு இருந்தது. வீதியில் சனக்கூட்டம் இரைஞ்சு கேட்டது, பின் குளிக்கேட்டது. காதைக் கூர்மையாக்கிக்கொண்டு கேட்டான் ஒடுங்கோ.... ஒடுங்கோ ... செல் விழுக்கு ! ஒடுங்கோ ...” என்றபடி சனம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது .

“ஹாபாம்மா எடுக்கக்கூடியதை எடுங்கோ ”என்று பரபரத்தான் சின்னப்பொடி. மகாலிங்கத்தாரை தூக்கி தோளில் போட்டான். கூடவே அவரின் மருந்துகளையும் எடுத்துபடி படியால் இறங்கிக்கொண்டு “ஹாபா .. கெதியா கெதியா ..!” செல் பக்கத்தில் விழுது போல கிடக்கு கெதியா வாரும்” என்றான். அவள் சில உடுப்பையும், அப்பாவின் பென்சன் காட்டு, அவளின் நகை நட்டுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு இறங்கி ஒடினாள்.

சன நெரிசலின் மத்தியில் ஒருவாறு அருகில் இருந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கு சில வாகனங்கள் மக்களை ஏற்றியபடி அகதி முகாம்களுக்குச் செல்லத் தயாராக

நின்றது. லொறியில் ஒன்றில் இருந்த ஒருவர் “வாஹாக்கள் கெதியா ஏறுருங்கோ” என்றார் . அவரிடம் சின்னபொடி “திரும்பி வீட்ட போழுடியாதா?” என்றான்.

“அந்தப்பக்க வீடெல்லாம் தரைமட்டமாகிப் போட்டுது. இந்த வண்டி வவுனியா பூந்தோட்டம் முகாமுக்கு போகுது போற எண்டால் ஏறுங்கோ” என்றார்.

“வவுனியாவில் எங்களுக்கு யாரும் இல்லையே” என்றான் சின்னப்பொடி. அதுவே நல்லதாக ஹாபாவிற்கு பட்டது ஆனால் செய்வதறியாது நின்றாள். “அதெல்லாம் பிறகு பார்க்கலாம் இங்கயும் செல் விழ முன்னம் ஏறுங்கோ” என்றார் அவர்.

சின்னப்பொடி மகாலிங்கத்தாரை ஏற்றிவிட்டு அவனும் ஏறினான். பின் அவனும் ஏறிக்கொண்டாள். வண்டி இருட்டு பாதையில் மூன்று மணித்தியால் ஓட்டத்தின் பின் ஒரு இடத்தை வந்தடைந்தது. அங்கு பதிவு செய்து விட்டு பின் காலை வவுனியா முகாமிற்கு அனுப்பிவைப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

பதிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. ஹாபாவின் பின்னால் வாத்தியாரைக் கைத்தாங்கலாகப் பிடித்தபடி வரிசையில் நின்றான் சின்னப்பொடி . “பேரை சொல்லுங்கோ புள்ள ?”

“இது அப்பா சின்னத்தம்பி மகாலிங்கம்” என்றாள் ஹாபா.

“தம்பி உங்கிட பேர் ?”

“பழனிவேல் சின்னப்பொடி”.

“புள்ள உங்கிட பேர்? ”.

“திருமதி சொருபா சின்னப்பொடி!”. என்றாள் ஹாபா.

சின்னப்பொடி திகைத்து நின்றான்.

மகாலிங்கத்தார் சின்னப்பொடியின் கையில் ஹாபாவின் கையைப் பிடித்துக் கொடுத்தார். சின்னப்பொடி அவளின் கையை பார்த்தபடி செயலிழந்து நின்றாள்.

ஹாபா அவனின் கையை இறுகப் பற்றிக்கொண்டாள்.

○ ○ ○

“ஏழிசை கீதமே” - நூல் ஞன்னுரை

ஏழாந்தாங்கி குருக்ஞம் ஜெசு எற்று

ஜ. ஜெயசீலன்

வடமராட்சி அல்வாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கலை, விளையாட்டு, இசைத் துறைகளில் ஈடுபாடுடைய இளைஞரான சி.விமலனின் முன்றாவது படைப்பாக வெளி வருகிறது ‘ஏழிசை கீதமே’ என்ற இவ் இசைநூல்.

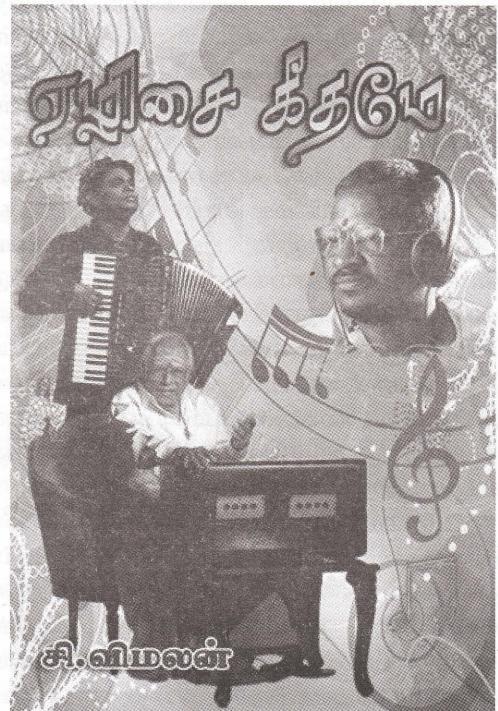
ஈழத்துக் கலை இலக்கிய வெளியீடுகளில் இசை பற்றிய நுண்பார்வையுடன் நூல்கள் வெளிவருவது அரிது. அதிலும் சினிமாப் பாடல்களை, ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இரசித்தபடி -அரங்குகளில்- அவை தீண்டத் தகாதவைகள், அவை இசை வகையே அல்ல என்று முழங்கும் படைப்பாளிகள் மத்தியில் சினிமாப் பாடல்களை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூல் வெளி வருகின்றமை புதுமையானது. எமது சூழலில் இது ஒரு புதுமுயற்சி. விமலனே தன் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டது போல ‘இது ஈழத்தில் தமிழ்த் திரை இசைப்பாடல்கள் குறித்த ஆய்வுகளுக்கான ஒரு முன்வரைவு’ எனலாம்.

திரையிசைப் பாடல்கள் குறித்து அவ்வப்போது இவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் இங்கு நூலுருப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் அனேகமான கட்டுரைகள் இனையத் தளத்திலும், முகநூலிலும் வெளிவந்து பலரது பாராட்டுக்களை, கருத்துப் பகிர்வுகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. சில சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டும் உள்ளன.

இவருடைய நூல் மறைந்த தமிழ்த் திரையிசைப் பின்னணிப் பாடகி சுவர்ண ஸதாவுக்கு சமர்ப்பணமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்று முன்றாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ‘பல்லவியில் முன்னணி இசையமைப்பாளர்கள் குறித்தும், ‘அனுபல்லவியில் பின்னணிப் பாடகர்கள் குறித்தும், ‘சரணத்தில்’ அனேகமாக பாடல்இசை, பாடல் வரிகள், இசை நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் பேசப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கட்டுரைகளினதும்

மையக் கருத் துக்கு பொருந் தியதான தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்களின் ஆரம்ப வரிகளையே அவற்றின் தலைப்பாகவும் சூட்டியுள்ளமை ரசனைக்குரிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இதில் அடங்கியுள்ள பன்னிரெண்டு கட்டுரைகளும் அனேகமாக அவரது தனிப்பட்ட இரசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டன. எனினும், தனது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களைத் தாண்டி ஓரளவு நடுநிலை மனப்பாங்குடன் தன் கருத்துக்களை இவர் பதிவு செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

எனது தலைமுறையின் அல்லது எமது வயதை ஒத்தவர்களின் அறிவுக்கு எட்டிய காலம் என்பது 80கள்தான். அக்காலத்தில் சினிமா இசைத் துறையில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி, நவீன தொழில்நுட்பக் கருவிகளின் உள் வருகையுடன், தமிழிசை

மற்றும் எமது கிராமிய இசை நவீன இசையின் கூறுகளைக் கலந்த, மேற்கத்திய பாரம்பரிய செவ்வீயல் நுட்பங்களைக் கொண்ட, தனித்துவ இசை ஒன்று ஊற்றாகிப் பெருகிப் பரவிக் கொண்டிருந்தது. அது இசைஞானி இளையராஜாவின் பொற்காலம்.

நாங்கள் அனேகமாக எல்லோரும் யாருடைய இசை, என்னவகை இசை, என்ன ராக அடிப்படை என்ற எவ்விதமான அறிவுமில்லாமல் அந்தக்கால சினிமாப் பாடல்களின் காந்தக் கவர்ச்சியில் கட்டுஞ்சு கிடந்தோம். பாமரரும் வியந்த அவரது இசை, இசை வல்லுனர்களுக்கும் பெரும் ஆச்சியங்களாகத் திகழ்ந்ததுண்மை. “சிறுவர்களாக இளைய ராஜாவின் தாலாட்டைக் கேட்டவர்கள் இன்று அப்பாக் களாகி விட்டார்கள். எனினும் இன்றும் இளையராஜாவின் தாலாட்டு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது” என்று எவ்ரோ கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது.

RECORDSகள் காலாவதியாகிப் போக கச்றுகளின் அறிமுகம், STEREO துல்லிய ஒலிப்பதிவு, இறுவெட்டுக்களின் வருகை என வாணொலிப் பெட்டிகளின் முன் அமர்ந்து ‘எப்போது கேட்போம்’ என்று K.S.ராஜாவிடமும், மயில்வாகனம் சர்வானந் தாவிடமும், ராஜேஸ்வரி சண்முகத்திடமும், B.H.அப்துல் ஹமீதிடமும் தவமிருந்த எமது தலைமுறையினரின் கைகளுக்குள், காதுகளுக்குள், கனவுகளுக்குள், வீடுகளுக்குள், ஊர்களுக்குள், தமிழ்நாட்டின் அன்றைய சினிமாஇசை வலம் வரத் தொடங்கியது. ஆரம்பகால தமிழ்ச் சினிமா இசையை தமிழர்களின் இதயங்களுக்குள் கொண்டு சென்ற வாணொலிகளின் வரலாற்றில் இலங்கை வாணொலிக்கு மறுக்க முடியா இடம் இருந்ததை பல தமிழ் நாட்டவர்களே குறிப்பாக இசையமைப்பாளர்களே ஒப்புக் கொண்டிருந்தமை இவ்விடத்தில் கவனிக்கத் தக்கது.

12 பாடல்கள் (TDK, maxell 60யில்) அல்லது 18 பாடல்கள் (TDK, maxell 90யில்) பதிவு செய்யக் கூடிய நிலையில் ஒவ்வொரு பாடகர்களது தனித்தனியான தெரிவுகள், சோடிப் பாடல்கள், சோகப் பாடல்கள், பழைய பாடல்கள், புதிய பாடல்கள்,

துள்ளிசைப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள் போன்ற வெவ்வேறு வகைப் பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்து ஒலிப்பதிவு செய்து கேட்டு இரசித்த நினைவுகள் எமது தலைமுறையைச் சேர்ந்த பலருக்கும் பொருத்தமானதும் பொதுவானதும்தான்.

அன்றைய நினைவுகள் மிகப் பசுமையானவை. வேறு கலை ஊடகங்களின் தாக்கம் அதிகம் இல்லாத அப்போதுகளில் நாம் பதிவு செய்து எமக்குக் கிடைத்த பாடல்கள் விஸ்வரூபம் கொண்டு வயதுவேறுபாடின்றி எம் அனைவரதும் மனங்களிலும் இடம் பிடித்துக்கொண்டன. இதன் தொடர்ச்சியாக பின்வந்த வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், சினிமா இசையில் ஏற்பட்ட வடிவ, தொழில்நுட்ப, நவீன மாற்றங்களும் வேறுபாடுகளும் மிகச் சுலபமாக இனங்காணப்பட்டு ஒப்பீடு செய்யப்பட்டு சாதாரணர்களாலும் அவைபற்றிக் கருத்துக்கூறக் கூடிய நிலைதோன்றியது. என்ன பாட்டு, என்ன படம், யார் நடிகர், யார் பாடகர், யாரின் இசையமைப்பு என்று பாடலைக் கேட்ட நொடியிலேயே சொல்லும் பலர் தோன்றினார்கள். இடைக்காலப் பாடல்களில் சந்தேகம் ஏற்படும் போது முறையாக இசையறியாத கேள்விகளை இரசனை மட்டுமே உள்ள என்னிடம் எனது வாடிக்கை ஒலிப்பதிவுக் கூடத்தினர் பலவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டும் அளவுக்கு எனக்கும் இதில் சிறிதளவு அறிவு இருந்தது.

இன்றும், இளையராஜாவின் இசைக்கு மட்டும் இரசிகர்களாக இருக்கும் என்னைப் போன்ற என்னற்றவர்களும் ஒரு ஒப்பீட்டு நோக்கில் வெவ்வேறு இசையமைப்பாளர்களின் தமிழ்ச் சினிமா இசையை, ஆங்கில, ஹாந்திப் படப் பாடல் இசையை (‘குர்பானி’, ‘ஏக் துஜே கேலியே’ போன்ற நன்கு பிரபலமான) இரசிக நிலையில் நன்கு துய்த்து இரசித்து அது பற்றிய குறைநிறைகளை ஆரோக்கியமாக உரையாடியதனைக் காண முடிந்தது. பழைய பாடல்கள் பொதுவாக இந்தப் போட்டிகளுள் வருவதில்லை. நாங்கள் ஒருசிலர், சினிமா இசையால் நெருங்கிய நண்பர்கள், ஒரே இரசிப்புடையவர்கள், இடைக்கிடை கூடி எமக்குவப்பான இடைக்காலப் பாடல்களை

நேரம் நகர்வது தெரியாமல் கேட்டு இரசித்து சிலாகிப்பதை தற்போதும் தொடர்கின்றோம். இந்த அடிப்படையில் உண்மை உணர்வுகளை, இரசனை முடிபுகளை, பிறரோடும் பகிர விரும்பும் படைப்பாளி என்ற ரீதியில் சி.வியலன் 80களில் ஏற்பட்ட பொற்காலத்தையும் அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்ச் சினிமா இசைத் துறையில் ஏற்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்களைப் பற்றியும் பன்னிரெண்டு கட்டுரைகள் படைத்திருக்கிறார்.

இந்நால், தமிழ்ச் சினிமா இசை பற்றிய

பல்வேறு நுணுக்கமான விடயங்கள் தொடர்பாக அவரைத் தேடத் தூண்டி யிருப்பதுடன், இன்றைய நவீன தொப்பாடல் வழிகளினுடோக நல்ல இசை இரசிகர்களை அவருக்கு நண்பர்களாகத் தந்துமிருக்கிறது. அவரது

முகநூலில் இசை இரசனை மிக்க பல தரமான இரசிகர்கள், சுவைஞர்கள் அவருடன் தொடர்பில் இருப்பது இதற்குச் சான்றாகிறது.

தமிழ்ச் சினிமா இசையின் தாக்கம் என்பது கடந்த 70 - 80 வருடங்களாக உலகெங்கிலும் முள்ள சகல தமிழர்களிலும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியே வந்திருக்கிறது. சினிமாப் பாடல்களைக் கேட்பதே இல்லை என்றும், சினிமா இசை தரந்தாழ்ந்தது என்றும் கூறிக் கொள்ளும் அதி மேதாவிகள், நடிப்புச்சேதேசிகள் கூட ஏதோ ஒரு தருணத்தில், ஏதோ ஒரு காலத்தில், சினிமாப் பாடல்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டே இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

என்பதுகளில் கசற்றுகளில் பாடல்களைப் பதிந்த நிலைமையிலிருந்து மிகக் குறைந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்குள் தொழில்நுட்பம் பெரும் மாறுதலுக்கு உள்ளாகியிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். தொண்ணாறுகளில் C.Dகள் புழக்கத்திற்கு வந்து, பின் MP 3, MP 4 என்மாறி இன்று i Pad / SMART PHONE களில் சுமார் 2000 பாடல்களைக் கூட தரவேற்றி அவற்றை மிகமிக துல்லியமாகக் கேட்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதுவும் சினிமாப்பாடல்களின் பரவலான இரசிப்புக்குக் காரணமாக அமைந்து உள்ளது.

ஒரு காலத்தில் ‘ஓஹோ’ என இயங்கிய ஒலிப்பதிவு நிலையங்கள் பல மூடுவிழா கண்டு விட்டன. என்றாலும் இலகுவாக பெறக்கூடிய இறுவட்டுகளாலோ அல்லது சுலபமாகப் பாடல்களைத் தரவிறக்கியோ இன்றும் பாடல்களைக் கேட்க முடிகிறது. நெடுந்தூர் பிரயாணங்களுக்கு வழித்துணையாக வருபவை சினிமாப் பாடல்களே. அதேபோல இன்றைய F.M வானொலிகளும் சரணாகதி அடைந்திருப்பதும், தங்கியிருப்பதும் சினிமாப் பாடல்களிடம் மட்டுமே.

இந்த அசுர வளர்ச்சி பல்வேறு வகையான பாடல்களைக் கேட்கவைத்த அதேநேரம் பிரதிபண்ணுபவர்களைப் பற்றியும், ஒரு பாடலின் செல்வாக்கால் தோன்றிய ஆனால் தனித்தன்மையுடனான பாடல்களைப் பற்றியும், உண்மையான போலியான படைப்புகளைப் பற்றியும், எந்தப்பாடவின் நதிமூலம் எது என்ற வாதப் பிரதிவாதங்களையும், தொழில் நுட்பம் தாண்டிச் சிலகாலம் மட்டும் எல்லோரையும் தலை விரித்துக் குத்தாட்டம் போட வைத்துவிட்டுப் போன இடம் தெரியாமல் பொக்கென்று மறைந்து போகும் பாடல்கள் போலில்லாமல் என்றும் கேட்டு இரசிக்க வைக்கும் எமது அன்றாட வாழ்வோடு கலந்து நிற்கும் இசை எது என்பதைப் பற்றியும், உணரவும் தேடவும் செய்திருக்கிறது.

இந்தச் சூழலில் ‘ஏழிசை கீதமே’ ஏதோ ஒரு விதத்தில் அல்லது முழுநேர வேலையாக இல்லாமல் சினிமா இசையின் இரசிகராக, சுவைஞராக இருப்பவர்களுக்கு ஒரு உசாத்துணையாக அமையும் தகுதி படைத்ததாகிறது. இந்நால் பல்வேறு, சாதாரணமாக அறியக் கிடைக்காத தகவல்களை, சம்பவங்களை, குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இது தொடர்பான தொடர்ச்சியான தேடல் இவரை மேலும் வளப்படுத்தியும் இருக்கிறது. இந்நால் நெடுக இறைந்து கிடக்கும் பல்வேறு தகவல்கள் விமலனின் பலன் எதிர்பாராத சினிமா இசை மீதான ஆர்வத்தையும் காட்டுகின்றன.

‘பல்லவியில்’ உள்ள முதற் கட்டுரை ‘ஓரு கொடியில் இருமலர்கள் பிறந்ததம்மா..’ தமிழ் திரைப்படங்களில் ஒரே பாடல் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மெட்டில் இசைய மைக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களைப்

பற்றியும், அடுத்த கட்டுரை ‘ஊரெல்லாம் உன் பாட்டுத்தான்...’ ஒரு மெட்டில் வெவ்வேறு இருபாட்கள் இடம்பெறுவது பற்றியும் பேசுகிறது. ‘உலகமெங்கிலும் உன்னை மிஞ்சிட யாரு’ கட்டுரை இரு ஒஸ்கார் விருதுகளை வென்ற A.R.வற்மானின் மேதமையை, அவரின் தனித்தன்மையைப் பேசுகின்ற அதேவேளை நான்காவது கட்டுரையான ‘நீயே உனக்கு என்றும் நிகரானவன்.’ இன்றும் இசொஜாங்கம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் இசெஞ்சானி இளையராஜாவின் இசை விஸ்வரூபத்தைப் பற்றியும் பேசுகிறது. கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிகளில் பெரும்பாலான மக்களின் மனங்கவர்ந்த தமிழ்ச் சினிமா இசையமைப்பாளர்கள் இசெஞ்சானி மற்றும் இசைப்புயல் என்போரே என்பதை இக்கட்டுரைகள் கோடிட்டுக் காட்டி நிற்கின்றன.

‘அனுபல்லவியில்’ உள்ள ‘நல்லதோர் வீணை செய்தே..’ புதுப் பாடகர்களின் வரவு குறித்தும் இசையமைப்பாளர்கள் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான பாடல்களைத் தான் வழங்குகின்றார்களா என்பது குறித்தும் கேள்வி எழுப்புகின்றது, ‘உன்னிடம் மயங்குகிறேன்..’ மு.து.ஜேசுதாஸ் பாடிய பாடல்கள் பற்றியும், ‘தியாகராஜரின் தெய்வ கர்த்தனம்..’ உன்னிகிருஷ்ணனை முன்னிறுத்தி கர்நாடக சங்கீத ராகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடல்களையும், சங்கீதத் துறையில் கொடிகட்டிப் பறந்து சினிமா இசையிலும் வெற்றி பெற்ற பாடகர்கள் பற்றியும் கூறுகிறது.

‘சரணத்திலும்’ சிந்தனைக்கு விருந்தான கட்டுரைகளாக அமைகின்றன ‘பல்லவியே சரணம்’, ‘தெய்வீக ராகம் தெவிட்டாத பாடல்’ என்பன.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு கட்டுரைகளும் வித்தியாசமான வெவ்வேறான கோணங்களில் தமிழ்ச் சினிமா இசையை பேசிச் செல்கின்றன. இந்த நூலின் எதிர்கால வெற்றி, இன்னுமின்னும் பேசப்படாமல் புதைந்து கிடக்கும் தமிழ்ச் சினிமா இசையின் சுவாரஸ்யமான பல பக்கங்களை விமலனை தேட வைக்கும் என நம்புகிறேன்.

மிக அன்மையில் இசைப்புயல் A.R.வற்மானின் பேட்டியோன்றை வலைத் தளத்தில் படிக்க நேர்ந்தது. அப்பேட்டி அச்சு ஊடகங்களிலும் ஒருவேளை

வெளியாகியிருக்கலாம். அதில் தான் அன்மையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு ஈராணியப் படத்திற்காக அதன் இயக்குநருடன் கலந்துரையாடிய போது அவ் இயக்குநர் ‘உங்கள் மொழியில் உங்கள் வாழ்க்கையைச் சொல்லும் படங்களுக்கு ஏன் அந்திய இசையைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள்’ என்று தன்னைக் கேட்டதாகவும், அதைப் பற்றித் தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த போது ‘காவியத் தலைவன்’ வாய்ப்புக் கிடைத்ததாகவும் அதில் எங்கள் இசையைப் புதுமையாகப் பயன்படுத்தியிருப்பதாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

நமது மண்ணின் பாரம்பரியத்தை, வாசத்தை, வாழ்வைக் கூறும், இசையை உயிர்ப்புடன் தனது சுமார் ஆயிரம் படங்களில் தந்து, இன்றும் தந்து கொண்டிருந்தாலும் உலகளாவிய ரதியில் உரிய அங்கீகாரத்தைப் பெறாத இசெஞ்சானி இளையராஜாவின் இசையினதும் இந்த மண்ணில் வெளிவந்த படங்களுக்கும் மண்ணோடு ஒட்டாத ஆனால் நவீன உலகிற்குரிய தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய இசையை வழங்கி ‘எல்லோரினதும் கைகூடாக் கனவான்’ இரு ஒஸ்கார் விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்ட A.R.வற்மானின் இசையினதும் வெற்றி தோல்வி, பிரபலம் பிரபலமின்னமை, அங்கீகாரம் கணக்கெடுக்கப்படாமை போன்றவற்றின் பின்னே உலகமயமாதல், சமூக சமய பொருளாதாரக் காரணிகள், பல்தேசியக் கம்பனிகளின் ஆசீர்வாதங்கள், உலகந் தழுவிய அரசியல், உள்ளூர் அரசியல் என்பன மறைந்திருக்குமோ என்ற ஜயம் எழுவது இயல்பானது. ‘தனித்துவங்கள், தனித்துவ அடையாளங்களைச் சிதைத்தல்’ என்ற உலகை ஏப்பமிடும் பூதாகரமான சிந்தனைச் செயற்பாடுகள் எங்கும் எதிலும் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் தமிழ்ச் சினிமா இசையும் தன்னைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள சில தந்திரங்களைச் செய்ய வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததே என்றும் தோன்றுகிறது.

ஆனால் நல்ல, தரமான, காலமாற்றத்துக்கு ஏற்ப தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்கின்ற, நம் மண்ணோடு ஒட்டிய, மரபு வழிவந்து கொள்வன கொண்டு விட வேண்டியன விலக்கிய, நம் வாழ்வின் உயிர்ப்பை

தானும் கொண்டிருக்கின்ற, எம் இதயத்துக்கு நெருக்கமான, எங்கள் கவலைகள் துன்பங்களை மறக்கச் செய்து எமக்கு புத்துயிர்ப்பட்டி வேறொரு தளத்துக்கு அல்லது உலகுக்கு எம்மைக் கொண்டுசென்று எமது மனதுக்குச் சாந்தியை அழியாத நிம்மதியைத் தருகின்ற, இதமான, பதமான, பரவசமான, இசை காலம் கடந்து வாழும் என்றால் மிகையில்லை. இது தமிழ்ச் சினிமா இசைக்கும் பொருந்தும் என்பது என்கருத்து.

இந்த அடிப்படையில் தமிழ்ச் சினிமா இசையின் கடந்த மூன்று தசாப்த காலப் போக்குகளின் சில கூறுகளை எடுத்துக் காட்டும் ஸமத்தில் இருந்து வெளிவருகின்ற சி.விமலனின் 'ஏழிசை கீதமே' ஒரு முத்தாய்ப்பாக, முக்கிய படைப்பாக வெளிவருகிறது என்பேன். இதில் உள்ள கட்டுரைகள் இணையம், முகநூ லில் ஏற்கனவே ஓரளவு பரவலான வாசிப்பு விவாதங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதால் தமிழ்ச் சினிமா இசை தொடர்பான ஆரோக்கியமான நற்குழல் அல்லது வெளி ஒன்று நம்முன் உருவாவதற்கான வாய்ப்பை 'ஏழிசை கீதமே' ஏற்படுத்தும் எனவும் நம்புகிறேன்.

○ ○ ○

நாள்: யூமணி

ஞசிரியர்: நவாலியூர்க் கவிராயர்

வெளியீடு: நல்லூர் பிரதேசசபை செயலக கலாசாரப் பேரவை

விலை: ரூபா 150/-

தேவி பரமலிங்கம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட கவிஞரது 30 கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு இது. இக்கவிதைகளை கவிஞர் தனது தாயின் நினைவாக வெளியிட்டுள்ளார். இக்கவிதைகள் யாவும் சிறுவர்களுக்கான கவிதைகள். பலபாடல்கள் துயிகலப்போக்க வல்லவையாகவும்

குலவும் இனிமையைச் சேர்த்துத் தருப்பவையாகவும் உள்ளன.

கவிஞரின் முயற்சி பாட்டுக்குறியது

பெண்ணில் வெளிவரும் சினிமா

25 வருடத்தில் உள்ளாண் கூர்ந்து உடல் நாற்று சுடுடல் ஜநப்பிராய்க் களத்துப் புரண்ட கால நாற்பீல் நந்தீய சின்கள் அன்பு கர்ந்து அலைத் திருமூட்டு நட்டுகள் சுற்று நுழாத்தும் காத்து எந்தொலைக் காலங்களை நந்த்துக்கையுடன் அடைகாத்து நந்தீக்கரையூராய் ஜூலைக் குள்ளுக்கள் கைண்டுத் தொழிலையும் உற்று உயர்ந்த சேவகமும் ஒன்றுக் கந்து வெள்ளவிரூபாக காண நுழையீல் சிற்றுநூல் வெள்ள மீரிக்குறும். காலையீல் நூற்றில் சுன்னிட்டு சுன்னையும் சுக்சரவுமாய் நூக்கைகளை ஜூன்க, சாலை நட்டப்படும் ஒரிக்க வகையீல் உள்ள நுவை, உவைக் குற பாத் துகைகள்தீரு பச்தீத வர்ஷாயும் என்றும் புத்தை ஜெந்தத் தாங்பத்தியும். வர்ஷக்கையீன் கெள்வி

பரைலை நட்டத்தல் படநும் பகங்கொழுபா நெஞ்சல் கல்லத் துளைக்கும் வர்ஷக்கையீன் கெள்வி

பற்றுக்குறையூரல் ப்ரதுஷ்க் நட்டத் துளைக்கையீல் நாற்றவீன் ஜநப்பீடும் பல்வெளும் துண்ட விழும் தொகையீலா மாறுச் சொல்லுமும் நோக நூழாதபடி, மார்பும் சொல்லுமும் நிருஷயாதபடி வீத் எனும் சௌந்த பீன்னீய வகையீல் சக்கை ஜெந்தை ஜெந்தக் கலை மாற்படப் புச்சீகள் நீலைகளுக்கு தொரையை கட்டி நூழு கெளவையீன் நூரகங்களில் சதாவூல் சக்கை பெநுழுச்ச வீற் செத் பழைய ஜெந்தம்.

உலக சினிடா (B)

முரு ஏற்பாடுகளை மூலமாக விடுவதே நோயால் நன்றாக வாழ வேண்டும்

பல்கிளை லோகாஸுநி

சிமோன் ஸாராவின் தத்துப்பிள்ளை. அவ்வப்போது தனது நன்பர்கள் பற்றி அவன் ஸாராவிடமும் கார்லோஸிடமும் சொல்வது ஸாராவுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சிமோனின் நன்பர்கள் யார் கண்ணுக்கும் புலப்படுவதில்லை. இதனால் மகன் சொல்லும் நன்பர்கள் நிஜமில்லை தனது தனிமையைப் போக்க இப்படி சொல்கிறான் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

ஒரு நாள்-

ஸாராவைச் சந்திக்க ஒரு வயதான பெண்மணி வருகிறாள். சமூக ஆர்வலர் என்று தன்னை அடையாளப்படுத்தும் பெண்யா, எஃட்ஸ் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட சிமோனுக்கு மரணம் தூரமில்லை என்பதைக் கூறி சிமோனின் மருத்துவ அறிக்கையைக் காட்ட அதிர்கிறாள் ஸாரா.

இத்தனைநாள் யாருக்கும் தெரியாமல் காத்து வந்த ரகசியத்தை எப்படி இவள் அறிந்தாள்? என்பதை என்னி குழப்பமடையும் ஸாரா அவளை வெளியேற்றுவதோடு அந்த அறிக்கையையும் ஒரு இடத்தில் பூட்டி வைக்கிறாள்.

சிமோனுக்கு இப்போது இன்னுமொரு நன்பன் கிடைத்துவிட்டான். அவன் பெயர் தாமஸ். எப்போதும் விசித்திரமான முகமூடி அணிந்திருப்பது அவனது வழக்கம். சிமோன் தனது நன்பர்கள் தனக்கு கற்றுத் தந்த புதையல் வேட்டை விளையாட்டை அம்மா ஸாராவுக்கு கற்று தருகிறான்.

ஒரு பொருளைக் கண்டுபிடித்தால் மற்றப் பொருளுக்கான குனு கிடைக்கும் இப்படியே ஒவ்வொரு பொருளாக கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

இதுதான் புதையல் வேட்டை.

இப்படிக் கண்டு பிடிக்கையில் இறுதிப் பொருளுடன் ஸாரா மறைத்து வைத்த மருத்துவ அறிக்கையும் வெளிவருகிறது.

இதனால் கோபப்படுகிறாள்.

தான் தத்துப் பிள்ளை என்பதும் இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் இறந்து போகப்போவது தனக்கு தெரியும் என்றும் எல்லாவற்றையும் தனது நன்பன் தாமஸ் கூறிவிட்டான் என்பதையும் சிமோன் சொல்ல செய்வதறியாத இக்கட்டான நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறாள் ஸாரா .

சில நாட்களின் பின்னர் -

விடுதிக்கு புதிய சிறுவர்கள் வரும் நாள். சிமோன் விழாவுக்கு வர மறுப்பதோடு தனது நன்பனின் இருப்பிடத்துக்குச்செல்ல ஸாராவை அழைகின்றான்.

அவனது செய்கையால் கோபப்படும் ஸாரா சிமோனை அடித்துவிட்டு வந்தவர்களைக்கவனிக்க செல்கிறாள். சிறிது நேரத்தில் சிமோனை தேடி வரும் ஸாராவை நோக்கி வருகிறான் ஒரு முகமூடி அணிந்த சிறுவன். அந்தச்சிறுவன் ஸாராவை தாக்கி விட்டு ஓட அவள் தடுமாறி விழுகிறாள்.

அன்றிலிருந்து சிமோனை காணவில்லை

எங்கு தேடியும் கிடைக்கவில்லை .போலிஸ் விசாரணைகள் நடத்தியும் ஒரு முன்னேற்றமும் இல்லை.

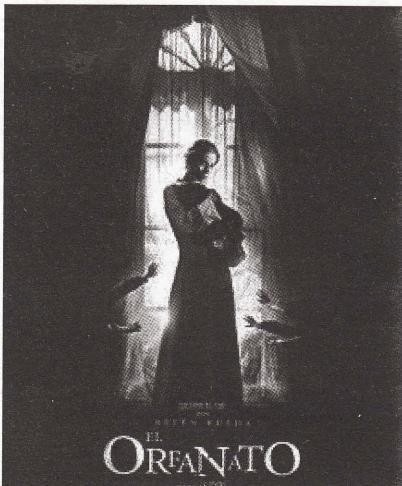
6 மாதங்களுக்கு பிறகு-

தனது வீட்டுக்கு வந்த முதிய பெண் பென்ன்யாவை வீதியில் காண்கிறாள் லாரா. அவளை நெருங்கும் சமயத்தில் அவள் ஒரு விபத்தில் இறந்து விடுகிறாள்.

அவளது குழந்தைகளுக்கான தள்ளு வண்டியில் லாராவை தாக்கிய சிறுவனைப் போலவே முகமூடி அணிந்த பொம்மை இருக்கிறது.

அவளை பற்றிய விபரங்களைத் தேடு கிறார்கள்.

லாரா வாழ்ந்த இல்லத்தில் பணிபுரிந்தவள் தான் பென்ன்யா.

அவளின் மகன்தான் தாமஸ். பிறப்பிலையே கோராமான முகத்தோடு பிறந்ததால் முகமூடி அணிந்து வாழ்ந்தான் என்றும் ஒருநாள் அந்த முகமூடியை மற்ற சிறுவர்கள் விளையாட்டாக ஒரு கடற்கரை குகையில் ஒளித்துவைக்க அதை தேடிச்சென்றவன் கடலைகளில் சிக்குண்டு இறந்துவிட்டான் என்பதையும் அறிகின்றனர்.

தாமஸ்லின் ஆவிதான் சிமோனை மறைத்து வைத்திருக்கிறது என்றெண்ணும் லாரா, ஆவி ஆராய்ச்சியாளர்களின் உதவியை நாடுகிறாள்.

அவர்கள் அந்த வீட்டிலிருந்த குழந்தைகள் கதறி அழுவதையும் லாரா அங்கு வாழ்பவர்களை, அந்த அமானுஷ்ய சக்தியை நம்பினால் மகனை அடையும் வழி கிடைக்கும் என்பதையும் கூறுகிறார்கள்.

லாரா அந்த வீட்டின் அமானுஷ்யங்களை நம்ப ஆரம்பிக்கிறாள்.

சிமோன் போலவே அவர்களுடன்

விளையாட முன்வருகிறாள்.

ஒரு கட்டத்தில் லாராவுக்கு இறுதி பொருள் கிடைகிறது.

அது முட்டையில் கட்டப்பட்ட சாம்பல்களும் எலும்புகளும்!

பென்ன்யா, தன் மகனது மரணத்துக்கு மற்ற சிறுவர்கள்தான் காரணம் என்று நம்பி அனைவரையும் உயிரோடு ஏரித்து அந்தச்சாம்பலை அனாதையில்லத்துக்கு பின்னாலுள்ள ஒடிட்டில் ஒளித்து வைத்திருந்தாள் என்பதை அறிகிறாள்.

சிமோன் தொலைந்துபோய் 9 மாதம் ஆகிறது.

கார்லோஸ் அவ்வீட்டைவிட்டுச்செல்ல முடிவெடுக்கிறார்.

ஆனால் அதை மறுக்கும் லாரா, சிமோன் இந்த வீட்டில்தான் இருக்கிறாள். நிச்சயம் அவன் கிடைப்பான் என்று நம்புகிறாள்.

ஒரு கட்டத்தில் கணவனின் சொல்லை மீற்முடியாது என்பதை உணர்பவள் கார்லோசிடம் 2 நாட்களில் வருவதாக பொய் சொல்லிவிட்டு அங்கு தனியே வசிக்க ஆரம்பிக்கிறாள்.

வீட்டைத் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் இருந்த இல்லம் போல மாற்றிவிட்டு பரா மரிப்பாளர்களின் உடைகளை அணிந்து கொள்கிறாள்.

இறந்துபோன சிறுவர்களை விளையாட அழைக்கிறாள்.

அவர்களும் வருகிறார்கள்

ஒளிந்து பிடித்து விளையாடுகையில் தாமஸின் நிலவறைக்குள் செல்ல நேர்கிறது. அங்கு மகன் சிமோனைக்காண்கிறாள்.

மகிழ்ச்சியில் அழும் லாரா இங்கிருந்து சென்றுவிடுவோம் என்று மகனுக்கு ஆறுதல் கூற அமானுஷ்ய உலகம் நிஜ உலகமாக மாறுகிறது. நிஜத்தில் சிமோன் உயிரோடு இல்லை. அவனது உடல் மட்டும் அழுகிய நிலையில் கிடக்கிறது.

தாமஸை பார்க்க நிலவறைக்குள் செல்லும் சிமோனைப்பற்றி அறியாத லாரா, அந்த வழியை அறியாமல் மூடிவிட அங்கேயே மாட்டி இறந்துவிட்டான் என்பதை உணர்கிறாள்.

இத்தனை நாள் தேடலின் முடிவு இதுவா என்று கதறி அழுகிறாள்

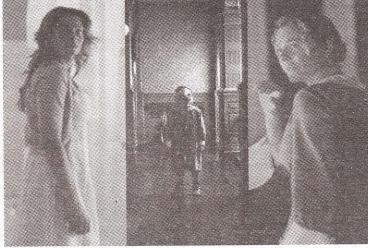
சிமோனை அவளால் இழக்க முடியவில்லை

தனக்குள் தாய்மையை உணர வைத்த

சிமோனை, அவனது இறப்பை அவளால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை

சிறுவயதில் மற்றப்பிள்ளைகளோடு வாழ்ந்த அறைக்கு வருகிறாள்.

ஒரு முடிவுக்கு வந்தவள் விடும் குடித்து இறந்துவிடுகிறாள்.

கண்விழிக்கும் ஸாராவை நோக்கி வருகிறார்கள் தாமஸ் உட்பட மற்ற குழந்தைகள். சிமோன் அவர்களிடம் ஸாரா சிறப்பாகக் கதை சொல்வாள் என்று கூற அனைவரும் கதை கேட்க அன்போடு கதை சொல்லத் தொடங்குகிறாள்.

நிஜத்தில் இல்லாவிட்டாலும் அமானுஷ்ய உலகில் ஸாரா ஆசைப்பட்டபடியே சிமோனுடனும் மற்ற அநாதைக் குழந்தை களுடனும் சந்தோஷமாக வாழ்கிறாள் என்பதை உணரும் கார்லோஸ் ஸாரா - சிமோனின் கல்லறைக்கு மலர்வைத்து கிளம்புகிறான்.

பேய் படங்கள் எல்லாமே ஒரே மாதிரியான கதையமைப்பு உடையவை.

அதுவும் பழைய பங்களா, அதை புதுப்பித்து குடியேறுவார்கள்,

சிறுவர்களுக்கு மட்டும் தெரியும் அமானுஷ்ய மனிதர்கள் ....

என்று ஒரே டெம்ப்ளோட்தான் பல படங்களில் ...

அந்த டெம்ப்ளோட் விடயங்கள் இருந்தாலும் இந்தப் படத்தில் ஒரு வித்தியாசமிருந்தது அதுதான் கதை.

அழகான ஒரு கதையோடு அமைந்த அமானுஷ்யப் படம்

சுவாரஸ்யம் குறையாத முன்பகுதி பெரும் பலம்.

சில இடங்களில் இசையும் காட்சிகளும் திகிலை ஏற்படுத்தியது உண்மை. கிளைமாக்ள் மிகவும் நெகிழ்ச்சியான வித்தில் இருந்தது ஆச்சரியம், அமானுஷ்யமும் அன்பும் கலந்த அழகான படைப்பு இந்த Orphanage

○ ○ ○

நேபாள மொழியில்:- Bhishma Upreti

ஆங்கிலத்தில்:- Manu Marjil

தமிழில்:- கெக்ஞாவ ஸ்வலஹா

நான் எரிந்து கொண்டேயிருக்கிறேன்

அக்னியின் உலைக்களத்திலன்று,

என் சொந்த இதயத்தினுள் னோயே.

துப்பாக்கியில் வெளியான
சன்னங்கள் பிறழ்ந்து
ஆழ்துயிலாழ்ந்து கணவிழைக்கும்
கன்னியிரின் தலையைத்
தொட்டுத் துளைத்துப்
போகவாரம்பிக்கையில்,
அவல்சன்மான பேர்ச்சம்
பள்ளி செல்லும் சிறுவனைத்
தூரத்தி விரட்ட ஆரம்பிக்கையில்,
விகவாசங்களை கொண்றித்து
பேரிரைச்சலுடன் மரணங்கள்
வெடித்திடுகையில்
எல்லாப் புறத்திருந்தும்
மூடிடும் பனிபோல விரிவடைந்து
நான் ஏரிய ஆரம்பித்தேன்
கன்னங்கரு பீதியில்.

கனவேதுமின்றி

பரவசங்களும் ஏதுமின்றி

நான் வளர்ந்து ஆளாகிய குன்றுகளோ

காய்ந்து வரண்டு துரும்பாகி இளைத்து

வெடித்துக் கிதற

ஆயத்தமாகி இருக்கின்றன ஆதலினால்

ஒரு இருளாடர் வருங்காலத்துக்கான முன்னறிவிப்பு

என்னோடு ஏரிந்த வண்ணம் அடியாழத்தே ஆழமாய்.

நான் விட்டு விடுதலையாகிட

அபார ஆசை கொள்கிறேன்

ஜீவிதத்தினது இராகத்தையே கொல்லுகின்ற

எல்லாவகை ஏரிதல்களிலிருந்தும்.

இசை இன்னும் ஓயவில்லை.

என்ன விலையாயிருந்தாலென்ன

வாழ்வினது ஜீவன் அழகேயாம்.

வாழ்க்கை அதன் சொந்த நறுமணத்தையே

குடித்தழிக்கக் கூடாது.

நான் இவைப்பறி சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன்

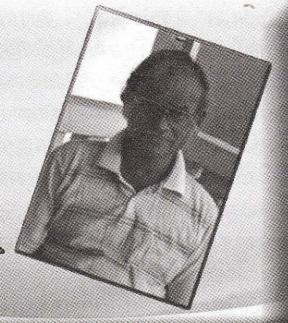
ஆழத்தே அடியாழத்தே.

என்னைப் பச்சையாய் ஏரிக்க ஆரம்பிக்கும் ஆன்மாவோடு

அடியாழம் கேட்கும் கோல்

சல்மான் ருஷ்டியன் வாழ்க்கைப் பரை

வேத்திலைநூலுக்குள்

எழுத்தாளரின் எழுத்துச் சுதந்திரங் குறித்து வாதப் பிரதி வாதங்களை ‘ஞானம்’ தாங்கிவிந்த காலப்பகுதியில் ஜோசப் ஆண்டன் என்ற தலைப்பில் இந்தியாவில் பிறந்து இங்கிலாந்தில் கல்வி கற்று அங்கேயே குடியிரிமை பெற்று வாழும் பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளர் சல்மான் ருஷ்டி எழுதிய அறு நூறுக்கும் சற்று அதிகமான பக்கங்களை கொண்ட சுயசரிதையை வாசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

சல்மான் ருஷ்டி எழுதிய The Satanic Verses என்ற நாவல் நபிகள் நாயகத்தை அவதாரு செய்வதாகக் குற்றஞ் சுமத்தி ஸரானிய மதப் பெரியார் அயத்துல்லா கொமெய்னி அவர்மீது மரண தண்டனை விதித்தபோது பிரித்தானிய உளவுப் பிரிவினரின் பாதுகாவலில் அவர் மறைந்து வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் உபயோகித்த புனைபெயரே ஜோசப் ஆண்டன்.

The Satanic Verses நாவலைத் தடை செய்த நாடுகளுள் இலங்கையும் அடங்குவதால் அந்த நாலை வாசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை. வாசித்திருப்பினும் இல்லாமிய மதங் குறித்த அறிவின்மையால் சல்மான் ருஷ்டிக்கு எதிராகச் சுமத்தப்படும் குற்றமான அவரது மார்க்க விரோதச் சிந்தனைகளை அலகவதற்கான அருகதை எனக்குக் கிடையாது. தான் தனது மதத்தை நிந்தனை செய்யவில்லை எனவும் அறிவுபூர்வமான அனுகூ மறையையே கையாண்டதாகவும் ஓர் எழுத்தாளன் என்ற வகையில் தனக்கு அந்தச் சுதந்திரம் உண்டென்றும் அவர் கொண்ட நிலைப்பாடினை அடிநாதமாகக் கொண்டு சல்மான் ருஷ்டியின் சுயசரிதையில் கணிசமான பகுதி வரையப்பட்டுள்ளமையால் அந்தவகுக்கே எனது பார்வையும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சல்மான் ருஷ்டி தான் எதிர்கொண்ட ஆபத்தை வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த சக எழுத்தாளர்களின் துணை கொண்டு எவ்வாறு எதிர்த்து நின்றார், எவ்வாறு பல்வேறு அரசுகளின் ஆதரவைப் பல போராட்டங்களின் மத்தியில் பெற்றுக் கொண்டார் என்பவற்றை அவரது நூலின் பெரும்பகுதி சுவை குன்றாது விபரிக்கிறது. அவருக்கு ஆதரவு நல்கிய எழுத்தாளர்களுள் இஸ்லாமியரும் இருந்தனர் என்பதும் அவரை எதிர்த்து நின்ற எழுத்தாளர்களுள் இஸ்லாமியர் அல்லாதவர்களும் இருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அவரது நூலை வாசித்திராத பெரும்பான்மையான இஸ்லாமியர் மதப்பற்றுக் காரணமாக அவர்மீது விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ஆதரித்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுக் கூடியவர்களுக்குரிய சம்மானத் தொகை ஈரானில் காலத்துக்குக் காலம் அதிகரிக் கப்பட்டது. ஈரானிய ஆட்சியாளர்கள் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டே ஆகவேண்டுமென்பதில் பிடிவாதமாக இருந்தனர். கொலையாளிகள் சல்மான் ருஷ்டியைத் தேடி அலைந்தனர். கண்டனத்துக்குள்ளான நாவலை ஐப்பானிய மொழிக்கு மாற்றஞ் செய்தவர். கத்தியால் குத்தப்பட்டும் உயிர்தப்பினார். நோர்வே நாட்டு நூல் வெளியீட்டாளர் ஒருவர் முதுகில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பல பாய்ந்த நிலையிலும் அதிச்சிவசமாக உயிர் பிழைத்தார். பல பகுதிகளின் பயமுறுத்தலுக் குள்ளாகின. அவற்றுள் சில பயமுறுத்தலுக்கு அடிபணிந்தன. விமான நிறுவனங்கள் பல சல்மான் ருஷ்டிக்குப் பயணத்தடை விதித்தன. காலப்போக்கில் சில நிறுவனங்கள் தடையைத் தளர்த்தின.

பதுங்கி வாழ்ந்த காலப் பகுதியில்

சல்மான் ருஷ்டி இராப்பகலாக உளவுப் பிரிவினரின் பிரசன்னத்தைச் சுகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. என்ன செய்வதானாலும், எங்கே போவதானாலும், யாரைச் சந்திப்பதாக இருந்தாலும் அவர் உளவுப் பிரிவினரின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே செயற்பட வேண்டியிருந்தது. அவ்வுப்போது அவரது இருப்பிடங்கள் மாற்றப்பட்டன. அப்போதெல்லாம் அன்றை அயலவர்கள் அவரது அடையாளம் தெரியாது மறைக்க வேண்டியிருந்தது. யாராவது பணியாளர்கள் திருத்த வேலைகளுக்கு வந்தபோதெல்லாம் அவர்களது கண்ணில் படாது மறைந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றபோதுகூட அந்தந்த நாட்டுப் பாதுகாப்புப் பிரிவினரின் கெடுபிடிகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. குடும்ப வாழ்வின் அந்தந்தகளைக் கூடச் சரிவரப் பேணமுடியாத இக்கட்டான சூழ்நிலை பல மேற்குலக நாடுகள் கொடுத்த அமுத்தத்தின் மத்தியிலும் அழுங்குப் பிடியைத் தளர்த்தாதிருந்த ஈரானிய அரசு அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்ற சூற்றுக் கிணங்க சல்மான் ருஷ்டிக்கு மன்னிப்பு வழங்காவிடினும் அவர்மீது விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதிலிருந்து பின்வாங்கும்வரை இந்த நிலை நீடித்தது.

இத்தனை இடர்ப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் தனக்குச் சாதகமான சக்திகளை அணி திரட்ட முயன்றதோடு தனது நிலைப் பாட்டை நிலைநிறுத்தும் கட்டுரைகளை மட்டுமன்றி ஏனைய கட்டுரைகளையும் படைப் பிலக்கியங்களையும் ஆக்கியமை சல்மான் ருஷ்டியின் நெஞ்சுரத்தைக் காட்டுகிறது. தனது எழுத்தைத் தொடர்வதற்காக இரு பிரபல எழுத்தாளர்களான ஜோசப் கொன்றட், ஆன்டன் செக்கோவ் ஆகியோரது முதற்பெயர்களை இணைத்து ஜோசப் ஆன்டன் என்ற புனை பெயரை அவர் உருவாக்கியிருந்தார்.

மரண பயம் விளைத்த மனச் சுமையுடன் அவரது பாதுகாப்புக்காக பிரித்தானிய அரசு அதிக பண்தை வீண் விரயம் செய்வதாக எழுந்த விமர்சனங்களும் சல்மான் ருஷ்டியின் மனத்தை வெகுவாக அழுத்திய நிலையிலும் அவரது சுயசரிதை ஒரு மர்மக் கதை போலவும், அரசியல் வியாக்கியானமாகவும், காதலும் பாசமும் ததும்பும் கவிதையாகவும், அவ்வுப்போது சிரிப்புட்டும் சித்திரமாகவும் திகழ்ந்து அவரது எழுத்தாற்றலைப் பறைசாற்றுகிறது.

நூலாசிரியர் தனது பலத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்தாது பலவீனங்களையும் புட்டுப் புட்டு வைப்பதனாடாக வாசகர்கள் அவரது எழுத்திலுள்ள நேர்மையைச் சந்தேகிக்க இடங்கொடாது தவிர்த்து விடுகிறார். குறிப்பாக அவரது மன வாழ்வில் அவருக் கேற்பட்ட துமோற்றங்கள் ஒளிவ மறைவின்றி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர் நான்கு பெண்களை மணந்து நால்வரிடமிருந்தும் விவாகரத்துப் பெற்றவர். இரு ஆங்கிலேயப் பெண்களையும் இடையில் ஒர் அமெரிக்கப் புனைக்கதை எழுத்தாளரையும் இறுதியாக அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த பேரழகியான இந்தியத் தமிழ்ப் பிராமணப் பெண்ணையும் அவர் மனந்திருந்தார். மிகுந்த விக்வாசத்துடன் அவர்மீது ஆழமான அனபு வைத்திருந்த இரு ஆங்கிலேயப் பெண்களுடனும் அவர் அனுபவித்த இன்பமான மனவாழ்வு அவரது துரோகத்தனத்தினால் எவ்வாறு சிதைவற்றது என்பதை மனந்திறந்து கூறுவதுடன் புயலுக்குப்பின் அமைதியாக அவர்களுடன் அவர் தொடர்ந்து வைத்திருந்த நட்பையும் அவர்களிருவருக்கும் நீண்டகால இடைவெளியில் பிறந்த இரு புதல்வர்களுடன் இருந்த பாசப்பினப்பையும் அவர் விபரிப்பது நாலை மேலும் அழுகபடுத்துகிறது. அத்தோடு அமெரிக்க மனைவியின் கடபத்தனமும் இந்திய மனைவியின் சயகாதலும், அவர்கள் அவரை மகிழ்வித்த தருணங்களும் அவர்களது திறமைகளும் பட்சபாதமின்றி எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

தனது பெற்றோரின் மன வாழ்க்கையில் இருந்த குழப்பமே தான் மனைவியர் மீது ஆழமான பற்று வைக்கக் கடமையாக இருந்ததோ என்ற ஜயத்தை நூலில் எழுப்புகிற சல்மான் ருஷ்டி அது அவ்வாறில்லையென்றும் அதற்குத் தனது நடத்தையே முற்று முழுதான காரணமென்றும் தெளிவு பெறுகிறார். அவரது பெற்றோர் இருவருமே விவாகரத்துப் பெற்று மறுமணம் புரிந்தவர்கள். தகப்பனார் கல்வி மானாகவும் சிந்தனையாளராகவும் இருந்தும் இரவில் மது போதையில் அட்டகாசம் புரிவதை வழக்கமாகக் கொண்டவர். அச்சமயங்களில் தாயார் பிள்ளைகளை அவரிடமிருந்து காப்பாற்றுதற்கு மிகுந்த சிரமப்படுவார். சல்மான் ருஷ்டி இருப்பு வயது வாலிப்பாக இருந்தபோது ஒரு நாள் தாயார்படும் அவஸ்தையைப் பொறுக்க முடியாது தகப்பனின் தாடையில் ஒங்கி ஒரு குத்து விட்டிருக்கிறார். தன்னிலும் பார்க்க

மிகுந்த பலசாலியான தந்தை தன்னைத் திருப்பித் தாக்குவார் என அச்சத்துடன் அவர் காத்திருந்த போது தகப்பன் வெட்கித் தலை குண்டு மொனமாக அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றிருக்கிறார். பின்னைகள் அவர்களை விவாகரத்துச் செய்யுமாறு வலியுறுத்தியும் அவர்கள் அகற்கிணங்க வேயில்லை. வன்முறையையும் மீறி தமிழ்டையே ஒரு வகையான காதல் உணர்வு மேலோங்கியிருந்ததாக அவர்கள் கருதியமையே அதற்கான காரணமாக இருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் நூலாசிரியருக்கு இருந்திருக்கிறது.

சல்மான் ரஷ்டியின் *MidNight's Children* என்ற மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற நாவல் வெளிவந்தபோது அந்த நாவலில் இடம்பெற்ற பாத்திரமான குழகாரத் தந்தை பற்றி வாசித்த தகப்பனார் மகனுடன் பேசவே மறுத்துவிட்டாராம். பின்னர் அவரது நண்பர்கள் நாவலை மிகவும் பாராட்டிய போது மகனை மன்னித்துவிட்டாலும் “குழந்தையை மடியில் வைத்திருக்கும் போது அது சிறுநீர் கழிப்பதில்லையா, அதுபோலத்தான் இதுவும்” என்று கூறி மகனது மனதைப் புண்படுத் தினாராம். எனினும் அவர் இறக்கும் தறுவாயில் இருவருக்கும் ஏற்பட்ட நெருக்கம் காரணமாக மகனின் கையைப் பற்றி, “உனது ஒவ்வொரு வார்த்தையும் உண்மையானது. அதனாலேயே நான் கோபமுற்றேன்.” என்று கூறினாராம்.

சல்மான் ரஷ்டியின் தாயார் தனது முதற் கணவரின் மலட்டுத் தன்மை காரணமாக அவரை மண விலக்குச் செய்து மறுமணம் புரிந்திருந்தும் முதற் கணவர் மீது அவர் கொண்ட காதல் சற்றேனும் மங்கிவிடவில்லை என்று பிற்காலத்தில் ஒரு மகனிடம் அவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்திருக்கிறார். எனினும் இரண்டாவது கணவனின் மறைவுக்குப் பின்னர் அதை அறிந்து முதற் கணவன் அவருக்கு எத்தனையோ கடிதங்கள் எழுதியிருந்தும் அவரது பின்னைகள் அவர்கள் மீள இணைவதை ஆதரித்திருந்தும் கடிதங்களுக்குப் பதிலெழுதப் பிடிவாதமாக மறுத்துவிட்டாராம் அவர். இவ்வாறாக பெற்றோர் மற்றும் சகோதரிகள், புதல்வர்கள் ஆகிபோருடன் நூலாசிரியர் வைத்திருந்த உறவுகளிடையே வெளிப்படும் மெல்லு ணர்வுகள் அவரது போராட்டக் குணத்துக் கிணையாக வாசகரைக் கவர்ந்திமுப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் எனலாம்.

எழுத்தாளர்களை அழித்துவிடலாம் ஆனாலும் அவர் களது எழுத்தை அழித்துவிட முடியாது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக நூலாசிரியர் சில உதாரணங்களைக் கூறுகிறார். ஒகஸ்டஸ் சீசர் ஓவிட் என்ற கவிஞரை நாடு கடத்தினர். கவிஞர் தன்னைத் திரும்ப ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு எவ்வளவோ கெஞ்சியும் மன்னின் மனம் இரங்கவில்லை. கவிஞர் மாண்டுபோனாலும் ரோமாபுரி சாம்ராச்சியம் அழிவற்ற பின்னரும் அவரது கவிதைகள் வாழ்ந்தன. ஸ்டாலினின் தடுப்பு முகாமில் அடைப்பட்டு கவிஞர் மன்டெல்ஸ்ராம் இறந்துவிட்டாலும் சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்குப் பின்னரும் அவரது கவிதைகள் நிலைத்து நின்றன. ஸ்பானிய கவிஞர் லோர்க்கா கொடுங்கோல் ஆட்சியாளரான ஜென்றல் பிராங்கோவினால் கொல்லப்பட்டிருந்ததும் கொடுங்கோல் ஆட்சியின் முடிவின் பின்னரும் லோர்க்காவின் கவிதைகள் உயிர்த்துயடிப்புக் குலையாதிருந்தன.

கலை வடிவங்கள் கலைஞர்களிலும் வலிமை மிக்கவை என உறுதியாக நம்பும் நூலாசிரியர் கலைஞர் களைப் பாதுகாக்க கலைஞர்களே முன்வர வேண்டுமென்றும் தனது சக எழுத்தாளர்கள் தனக்காகப் போராடியது போன்று தானும் சக எழுத்தாளர்களின் உரிமைக்காகப் போராடுவேன் என்றும் கூறுகிறார்.

பீ.பி.ஸி. பெண் நிருபர் ஒருவர் தொலைபேசியில் சல்மான் ரஷ்டியை அழைத்து, “சற்று முன்னார்தான் அயத்துல்லா கொமெய்னி உங்களுக்கு மரண தண்டனை விதித்திருக்கிறார், உங்கள் மனதிலை எவ்வாறிருக்கிறது?” எனக் கேட்டு அவரை நிலை குலைய வைப்பதுடன் ஆரம்பமாகும் அவரது வாழ்க்கை வரலாறு அவரது வாழ்க்கைப் பாதையில் பொலீசார் குறக்கிட்டு 13 ஆண்டுகளின் பின்னர் அவர்களது வாகனங்கள் அவரை விட்டு அகல அவர் ஒரு சுதந்திர புருஷனாக வீதியில் இறங்கி ஒரு வாடகைக் காரைக் கைகாட்டி மறிப்பதோடு முடிவடைகிறது. தலைக்கு மேல் தொங்கிக் கொண்டிருந்த கத்தியினால் பெரும் மனச் சஞ்சலத்துடன் வாழ்ந்த நிலையிலும் நகைச்சுவை ததும்ப எழுதி வாசகர்களைப் பல இடங்களில் சிரிக்க வைக்கும் அவரது ‘தில்’ லும் திறமையும் யாவரையும் கவரும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுயில்லை.

பூந்மான் சீனிவாசகம்!

எட்டு முழுத்தை இரண்டாய் மழுத்து
வண்டி வமிற்றில் உயர்த்திக் கட்டு
துணிருச் சால்வை தோளில் போட்டு
அகன்ற மேனி மினுமினுக்க
நெற்றியிது திருந்று பூச்சு பூசி
கைவப்பெருந்தகை எனச்சான்றுபேச
சிறிப்பை உதிர்த்து

மூந்மான் சீனிவாசகம்
இறிவுச்சுடராய்வீதிக்கு வருவார்!
புலவர் என்று புகழ்ந்து இவரை பேசுவர்
இறிவுமிக்க பாடல் பாகுவார்.
காத்தன் மெட்டுல் ஜியற்றிபோகுவார்
பாட்டு கேட்டு பலரும் சிறிப்பார்
பாட்டு கேட்டு கேட்டு ஒடுவோரும்
வீட்டுல் போயும் நினைத்து சிறிப்பார்!
இரட்டை கருத்தில் கதைகள் பேசி
வெட்டை வெளியில் சுன்த்தை கூட்டு
வட்டமாக மக்கள் நிற்க
வசனம் பேசி மகிழ்வைப்பார்.
சீனிவாசகம் பெயரானாலும்
சீனியிபு என்று சொன்னால்
ஊர் முழுக்க உவர்ந்து பேசும்.
புலவர் என்று அதழப்பது இவரை
இவரின் விசேட புலமையாலே என்பதை
இறந்தவர்க்கு தெரியும்!

புரியா விடயங்களை
இளசுகளுக்குப்புரியவைக்கும் ஆசான்!
தெரியா விடயங்களை
தேழப்பெறுவோர் பலர்!
கற்றவர்கள் கற்காதோர்
என்று பலருக்கு
யற்சி பட்டை நடாத்தும்
விரிவுகரையான்!
இவரது திறந்த மேனி போன்று
திறந்த மனம்!
மூன்று நேரம் முயற்சி செய்து
நன்றாய் கள்ளு சுவைக்கும் மிரியன்

சுவைத்தலின் பின்பு
கதைகள் தீன்னும் சுவைக்கும்!
இந்த சுவையில் மயங்கி நிற்கும்
மாளிடங்கள் பல!
கண்ணாழ போட்டவன்
கால் வருத்தக்காரன்
பந்துழக்காரர்
கெந்தி அழுத்தவர்கள்
வட்டுச் சேர்ந்து குழ்மியழத்தவர்கள்
போரின் பிழயில்
எங்கோ எங்கோ
சென்று மறைந்தனர்

சீனிவாசகம் மட்டும்
வீட்டு முற்றத்தில்
வயது போய்
“ஏச்சார்” சட்டத்துள் படுத்து
கந்துபூராணத்தின் கடைசி வரிவரையும்
தினமும் பாடு
ஒரு நாள் நித்திய தூக்கத்தில் ஆழந்தார்!
சீனியர் மறைந்தாலும்
வாசிகசாலையும் வெட்டைவெளியும்
பாடல் வரிகளும்
சிந்தையில் வந்து
சிரித்து நிற்குது
இல்லை ..இல்லை
சிலிர்க்க வைக்குது!

வதுரி சி. ரவீந்திரன்

கேட்டுக்

தீரன் :- ஆர்.எம்.நெள்ளூத்

“நல்லது இவ்வோலே.. வல்லபெரிய இறையே உம்மை என்னிடம் வர வைத்தது.. 12 வருடங்கள் உமக்கு இந்த இறை பாட்டையில் பயிற்சியளித்தோம். உமது நிலை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் முன்னேறியே வந்துள்ளது.....”

“அது அவனின் மாபெரிய கருணையும் எனது பாக்கியமும் என் சங்கைமிகு சற் குருநாதர் அவர்களே..”

“நல்லது இவ்வோலே.... கடுமையும் சிரமமும் நிறைந்ததும் மன ஓர்மையுமிக்கதான் இந்தப் பயிற்சிகளினாலும் அந்த வல்ல இறையின் கருணையினாலும் 5 படிநிலைகளை வெற்றி கரமாகக் கடந்து இப்போது முக்கியமான ஒரு நிலைக்கு வந்துள்ளீர்...”

“தங்கள் கருணையான கரம் பிடித்து இறைபாட்டையிற் சென்று அவனாவில் நான் அழியவே வேட்கைப்படுகின்றேன் என் கண்மனியே குருவே...”

“நல்லது இவ்வோலே.... முதலாவது படிநிலையில் என்ன அறிந்தீர்..?”

“ஆ...அதை என்னவென்று சொல்வேன் என் கருணை நாயகமே.. என் முதல் தரஜாவில் உலோகப் பொருட்களின் திரைகள் அகன்றன.. உலோகங்களின் மூலகங்கள் மற்றும் கற்கருக்களின் சேர்க்கைகள் அவை படைக்கப்பட்டிருப்பதன் இரகசியங்கள் அனைத்தும் அறிந்தேன் என் உயிரினும் மேலான பாதுஷாவான குருநாதரே..”

“நல்லது இவ்வோலே.. இரண்டாவது ஏற்றத்தில் என்ன உணர்ந்தீர்..?”

“ஓ.. எல்லாப் புகழும் அவனுக்கே... அதில் நான் தாவரங்களின் தாரதம் மியங்கள் அவற்றின் உயிர்மைப் பண்புகள் அவை சதா மொழிந்து கொண்டிருக்கும் இறை துதி களையும் என் காதாரக் கேட்டேன் என்

சங்கைமிகு ஷய்கு நாயகமே:....”

“நல்லது இவ்வோலே.. உம் முன்றாவது தரஜாவின் போது...?”

“சுபஹானல்லாஹ்...! இந்த முன்றாம் ஏற்றத்தில் நான் நீண்ட காலமிருந்தேன்.. என்னருமை நாயகமே.. அச்சமயம் எனக்கு உயிரினங்களின் மொழிகள் அனைத்தும் அறிவிக்கப்பட்டன.... அவற்றின் தனித்தனியான துதிகளும் அறிந்தேன். இறைவழிபாடுகளில் ஜீவன் ஊடுருவியிருப்பதையும் ஜீவனுள்ள வழிபாடுகள் உருக்கொண்டிருப்பதையும் நேரிடையாகப் பார்த்தறிந்தேன் என் காரண மகத்துவ நாதர் பெருமானே...”

“நல்லது இவ்வோலே.. 4வது படிநிலையில் அறிந்த மாட்சிமைகள் என்னவோ...?”

“அல்லம் துலில்லாஹ்... ஆன்மாவும் ஜீவனும் சேர்ந்திருக்கும் திருக்காட்சி அது... மறைதல் புலப்படுதல்களின் இரகசியங்கள்..! இரசவாத உலகங்களின் உயிர்ப்புக்கள்...!! ஆன்மாவுக்கும் ஜீவனுக்கும் உடம்புக்கும் உள்ள தொடர்புகள் ...வகைகள் அனைத்தும் என் முன்னே தோற்றுமாயின என் பாஷாவேயான நற்குணக் கொழுந்தே என் நாயகமே...”

“நல்லது இவ்வோலே.. 5வது தரஜாவில் எதை அடைந்தீர்..?”

“ஆஹா..... வர்ணிக்க முடியாத ஜோதிப்பிரகாசம்..! பரஞ்சோதியானவனின் மாட்சிமையிக்க வர்ணங்களில் தோய்ந்தேன் என் காமிலான ஷய்கேயான குருவே...”

“நல்லது இவ்வோலே.... அனைத்தும் உண்மையே... 5 தரஜாக்களையும் வெற்றிகர மாகக் கடந்துவிட்டன்.. இனி ஆறாவது தரஜாவுக்கு உமக்குப் பயிற்சியளிப்போம்... இது ஒரு முக்கிய சந்தி..! இஷக் எனப்படும் இறைக்காதல் வேட்கை... இதில்

இரண்டு பாட்டைகள் உள்ளன.. ஒன்றின் பெயர் மஹபுபே இலாஹி.. அதாவது இறைவனால் காதலிக்கப்படல்.. மற்றது ஆசிக்கே இலாஹி- அதாவது இறைவனைக் காதலித்தல்.. முதலாவதில் நாம் காதலியாக இருந்து இறைவனைக் காதலனாகப் பாவித்தல்.. மற்றையதில் நாம் காதலனாக இருந்து இறைவனைக் காதலியாக அடையத் தேடுதல்.. எத்தனையோ பேர் இவ்விரண்டு பாதைகளிலும் போய் பைத்தியமாக அலைந்தோர் பலர்.... காதலில் வென்று இறையில் சங்கமித்தவர்கள் வெகு சிலரே.. இந்த இரண்டு பாதைகளிலும் நீர் எதனைத் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிற்றீர் என் இளவலே?..

இளவல் சற்று நேரம் எதுவும் பேசவில்லை.. குருவும் அமைதியாக இளவலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.. இளவல் சொன்னார்

“இன்ஷா அல்லாஹ்!..” இதற்கான விடையை என் தாயாரிடம் கேட்டு நாளை சொல்லலாமா என் சற்குருவே நாயகமே?..”

“நல்லது இளவலே..சென்று வாரும்..- விடை கொடுத்தார் சற்குரு அவர்கள். குருவிடம் விடைபெற்று ஆஸ்ரமத்தை விட்டும் வெளிவந்தார் இளவல் நிஜாமுத்தீன் அவ்வியா அவர்கள்..

இறைபண்புகளின் தரிசனத்தில் தோய்ந்திருந்த இளவலின் முகம் அருட்பொக் கூளின்றது கொண்டிருந்தது. அதிகாலைப் பனிமுட்டம் இன்னும் விலகாத டில்லி மாநகரின் சந்தைத் தெருவில் நடந்தார் இளவல். நடைபாதை அங்காடிகள் திறக்கப்படும் அவசரத்தில் இருந்தன. வியாபாரிகள் ஆங்காங்கே குழுமியிருந்தனர். காலைச்சந்தைக்கு பாரவண்டிகள் ஒன்றிரண்டாய் வந்து கொண்டிருந்தன.. சந்தையின் குறுக்குத் தெருவில் திரும்பி நடந்த இளவலின் பாரவையில் ஓர் அழக்குப் பிச்சைக்கார வயோதிபர் மீன் சந்தைக் கட்டிடத் தூணில் சாய்ந்திருந்தது தெரிந்தது.. நெருங்கவே தூர்வாடை வீசியது.. இளவல் அந்தப் பிச்சைக்கார வயோதிபரைக் கடந்த போது திடீரென அவர்-

“அட்டா.. நாளைக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிற்றீர் நிஜாமுத்தீனே?..” என்று சுத்தமிட்டார்.

சட்டென நின்ற இளவல் சொன்னார்.

“அதை என் தாயிடம் கேட்டே நாளை சொல்வேன்...”

இதைக் கேட்ட அந்த பிச்சைக்கார வயோதிபர் கில்லில்லிலிரென்று சுத்தமாகச் சிரித்தார். பின் சொன்னார்.

“ஊனாஹ்.. போ...போ.. அதற்கான பதிலை நாம் நாளைக்குச் சொல்வோம்..”

◆◆◆◆

வீட்டினுள் நழைந்தார் இளவல். எதிர்பார்த்திருந்த தாயார் எழுந்தார்.

“எதும் பருகக் தரவா மகனே?..”

“தேநீர் தாருங்கள் அம்மா..”- என்ற இளவல் நடந்தவைகளைத் தாயாரிடம் விபரித்தார்.

“சரி..மகனே.. ஓய்வெடுங்கள்.. இதற்கான பதிலை இன்ஷா அல்லாஹ்.. நாளைக்குச் சொல்வோம்!..”

◆◆◆◆

அடுத்த நாள் அதிகாலைத் தொழுகை முடித்து தாயாரிடம் சென்றார் இளவல்.

“அம்மா.. நான் இன்று என் யெற்கு நாயகம் அவர்களிடம் என்ன பதில் சொல்லு...?”

“நல்லது மகனே.. நீ முதலில் சந்தையில் கண்ட அந்த வயோதிபரிடம் சென்று அவரது பதிலைக் கேட்டு வாயேன்..நான் பின்னர் சொல்கிறேன்...”

“நல்லது அம்மா..”

இளவல் அந்தச் சந்தைப் பிச்சைக்காரரைத் தேடிச் சென்றார். அந்த மீன்சந்தைத் தூணில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தவரைக் காணவில்லை.. அவ்விடத்தில் சிலர் கூடி நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடம் விசாரித்தார்.

“ஓ.. ஆலிம் ஷாகிபு அவர்களே...” அந்தப் பிச்சைக்காரன் அதிகாலையில் இவ்விடத்தில் இறந்து கிடந்தான்.. அடக்கம் செய்ய ஆளில்லாமல் பிரச்சினை வருமென்று துப்புரவுத் தொழிலாளிகள் அந்த உடலை குப்பைக் கரத்தையில் வைத்துத் தள்ளிக் கொண்டு சென்று நகரத்துக்கு ஒதுக்கமாகவுள்ள குப்பைத் திடலில் ஏறிந்து விட்டு வந்துவிட்டனர்..ஆலிம் அவர்களே...! என்று கூறிய ஒருத்தன் இளவலின் கைகளை முத்தமிட்டான்...”

இளவல் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு மெதுவாக அந்த குப்பைத்திடலை நோக்கி நடந்தார். உண்மைதான்...”

மலைபோல் குவிந்திருந்த குப்பைத் திடலுக்குள் பாதி புதைந்து போய்க் கிடந்தது அந்த வயோதிபரின் பினாம்.

சற்று நேரம் அந்தப் பின்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த இளவல் சற்றுக் கடுமையான தொனியில் கேட்டார்.

“அட்டா.. நாளை எமக்குப் பதில் சொல்வோம் எனச் சொல்லி விட்டு நீர் அங்கே சென்று விட்டாரோ....?”

பின்தைன் விழிகள் சட்டென்று திறந்தன.. இளவலையே உற்ற நோக்கின.. வாய் அசைந்தது. பின் தெளிவான முறையில் பதிலளித்தது.

“ஆய்...நிஜாமுதீனே... இளவலே.. பார்த்தீரா என்னிலையை..? இதுதான் ஒரு ஆஷிக்கின் நிலை.. இறைவனைக் காதலிப்பவனின் நிலை.. அவளது காதலைப் பெறத் துடிக்கின்ற காதலனின் நிலை.. வேதனை.. காதலியின் சம்மதம் பெற இப்படி எத்தனையோ சோதனை.. இது உமக்குத் தாங்காது.... இறைவனுக்கு நீர் காதலியாக இரும்.. அதுதான் உமக்குப் பாதுகாப்பானது.. ஆகிக்கே இலாஹியின் அலுவலகத்தில் உமது பெயரை எங்கேயும் பதிவு செய்து விடாதீர்... மஹ்புபே இலாஹியாக இருக்கும் பாதையைத் தேர்ந்து கொள்ளும்.. இதுதான் என் பதில்..” - சூறிவிட்டு சட்டென்று பினாம்(?) மீண்டும் பின்மாகி விட்டது.

இளவல் திரும்பித் தாயாரிடம் சென்றார்.

“என்ன பதில் கிடைத்தது என்னருமை மகனாரே..?”

“காதலிக்கப்படுபவனாக இருப்பதே எனக்குச் சிறந்தது என்று பதில் கிடைத்தது அம்மா...”

“மாஷா அல்லாஹ்.. அதுதான் என் பதிலும்.. சங்கைமிகு ஷெய்கிடம் போய். மஹ்புபே இலாஹியாக உன்னைப் பதிவு செய்து கொள் மகனே...”

“நல்லது அம்மா!”

“நல்லது இளவலே.. என்ன பதில் கொண்டு வந்துள்ளீர்?” - சங்கைமிகு தவராஜர் குருநாதர் அவர்கள் தம் கருணைக் கண்களால் இளவலை உற்று நோக்கினார்.

“மஹ்புபே இலாஹிதான் என் தெரிவு என்

சங்கைமிகு காருண்யமே...”

“நல்லது இளவலே! காதலியின் சம்மதம் பெறச் செல்லும் பாதை வெகு கடினமானதே... இறை காதலில் வெற்றி பெற்றால் அதைவிடப் பேரின்பாம் வேறில்லை.. எனினும் இளவலே.. நீர் காதலனாகவே இரும் அதுதான் உமக்குப் பாதுகாப்பானது.. .. இறைவனுக்கே காதலனாகும் பாதையில் நீர் நாளை முதல் பயிற்சியைத் தொடங்கலாம்.. சென்று வாரும்...”

என்று விடைகொடுத்த குருநாதர் ஹஸ் ரத் ஹாஜா குதுபுத்தீன் பக்தியார் கார்க்கி (ரளி) வொலியுள்ளாஹ் அவர்களின் ஞான திருஷ்டியில் -

குப்பைக் குவியலில் பின்மாகிக் கிட்சாலும் இறைகாதலியின் விடாப்பியான சம்மதம் கேட்டுத் தவம் கிடக்கும் தனது ஞானகுருவின் நிலை பளிச்சிட்டு மறைந்தது.

○ ○ ○

நால்: ஈழத்தமிழின் யோர்க்காலம் - தீலக்கியங்கள், ஆக்கங்கள், பதிவுகள்

ஆசிரியர்: நூலகர் என். செல்வராஜா
வெளியீடு: அகிலன் திருச்செல்வம் -

23 ஆவது ஆண்டு நிறைவு வெளியீடு.

ஈழத்தமிழின் போர்க்காலத்தை வெல்வேறு கோணங்களில் பதிவு செய்து மூன்று விரிவான க்குருகளை உள்ளடக்கியது இந்நால் எந்தொல ஆய்வந் தேவைகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய இந்நாலில் நூற்றுக்கணக்கான வரலாற்றுப்பதிவுகளை ஒரே பார்த்துவில் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆசிரியரின் அயராத ஆவணப் பதிவாக்க முயற்சியில் விளைந்த பெருங்கொடையாக

இந்நால் திகழ்கிறது. ஈழத்தமிழின் வீரம் செறிந்த

விடுதலைப் போராட்டத்தை உலகத் தமிழ்ரிடத்தேயே

எடுத்துச் செல்ல இந்நால் நிச்சயம் உதவும்.

ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

காண் நிலம் வேண்டும்

கொஸ்லாந்ததயில்
தேமிகைச் செழகளுக்கு
உரமிட்ட
எமது மலையக உறவுகள்
மன்றுக்குள் புதையுண்டு
அந்த மன்றுக்கே
உரமாகி விட்டார்கள்
அங்கே
செழித்து வளர
முளைவிடுவது
அரசியல் விதைகளே!

காணி நிலம் வேண்டும்
பராசக்தி
காணிநிலம் வேண்டும்
அங்கு
உண்டு உறங்குதற்கு
வீரு ஒன்று வேண்டும்
வாக்குகள் போட்டது போதும்
இனி வாக்குறுதிகள்
நிறைவேற்றும்!

ஒதுக்கைகள்

மாடாய் உழழுத்து உழழுத்து
ஓடாய்ப்போன
மலையகத் தொழிலாளர்கள்
எங்கள் தேசத்திற்கும்
கம்பனி எஜமானர்களுக்கும்
மாளிகை கட்ட
நீத்து வியர்வை சிந்தியது
'லயன்' எனப்படும்
குச்சு வீருகளுக்குள்
சமாதி ஆகவா?

காருகள் வெட்டி
கழனிகள் செய்தவர்கள்
மலைமேறுகள் ஏறி
தோட்டம் வைத்தவர்கள்
இன்று வீருகள் இன்றி
அகதி முகாமில் வாருவதா?

வெள்ளிக்கிழமை

கோர்தாப் குமண்டிரன்

அன்றைய கொழும்புப் பயணம் கிருஷ்ணனுக்கு வித்தியாசமான அனுபவமாக இருந்தது. இருபது வருடங்களுக்குப் பிறகு விடுமுறையில் இலண்டனிலிருந்து ஊருக்கு வந்து, இரண்டு மாதங்களின் பின்னர் புறப்படுகின்ற ரமேஷ் அவனது மனைவி ரமணா மற்றும் அவர்களது பிள்ளைகளுடன் பயணிக்கின்ற மகிழ்ச்சியையும், ஒரு சில மணித்தியாலங்களில் அவர்களைப் பிரியப்போகின்ற கவலையையும் ஒரே சமயத்தில் கிருஷ்ணன் அனுபவித்துக் கொண் டிருந்தான்.

கிருஷ்ணனின் இளையக்காவின் மகன்தான் ரமேஷ். ரமேஷின் மனைவி ரமணாவும் அந்நியவள்ளு கிருஷ்ணனின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரனின் மகள்தான். இவர்களது இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள், ரமேஷ் பால்ய நண்பர்கள் மூவர் சகிதம் பயணம் கலகலப்பாக இருந்தது.

இங்கு நின்ற இந்த இரண்டு மாதங்களில், திருமணக்கொண்டாட்டங்கள், பூப்புனித நீராட்டுக்கள், பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள், விருந்துகள், சாதாரண ஒன்று கூடல்கள் ஒன்றிரண்டு செத்தவீடுகள் என்று பொழுதுகள் கழிந்து விட்டன.

என்றாலும் இன்றும் ரமேஷாக்கு மாமனுடனும் நண்பர்களுடனும் பழைய சம்பவங்களின் இரை மீட்டலுக்கு இன்னும் விழுயங்கள் இருந்தன. பலதும் பத்துமாக ஒரே பகிடியும் சிரிப்பும்தான்.

போராட்டகாலத்தில் இராணுவத்தின் தொல்லை தொந்தரவுகளுக்கும் அச்சுறுத்தல் களுக்கும் அஞ்சி இலண்டனுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த ரமேஷாக்கும் இங்கேயே இருந்துவிட்ட நண்பர்களுக்கும் முன்னைய பின்னைய அனுபவங்களில் அசைபோடுவதற்குப் பஞ்சம்

இருக்கவில்லை.

அந்தக் காலத்தில் தாங்கள் பெட்டையஞ்சுப் பின்னாலை தீரிஞ்சுபட்ட அனுபவங்களை மட்டும் அடக்கி வாசித்து நினைவு கூர்ந்ததையும் கிருஷ்ணன் அவதானித்தான். ஏறக்குறைய நாற்பது வயதை அண்மித் தவர்களாக இருந்தபடியாலும் கிருஷ்ணன் கூடவே இருந்தபடியாலும் விரசமான பகிடிகளுக்கு இடமிருக்கவில்லை.

நேரம் இரவு பத்து மணியைக் கடந்திருந்தது. இரவுச் சாப்பாட்டை முடிப் பதற்காக மதவாச்சியில் உள்ள கடை யொன்றின் முன்னால் வாகனத்தை நிறுத்தி உள்ளே நுழைந்தார்கள். சாப்பாட்டிற்கு ஒடர் பண்ணச் சொல்லிவிட்டு கிருஷ்ணன் தேவையின் நிமித்தம் கடையின் பின்பக்கம் போய்வந்தான்.

வாகனச் சாரதியும் ரமேஷின் நண்பர்களும் ஒரு மேசையின்மூன் அமர்ந்திருந்தார்கள். ரமேஷ், ரமணா, பிள்ளைகள் வேறொரு மேசையில் இருந்தார்கள்.

கிருஷ்ணன் ரமேஷின் நண்பர்களுடன் இருக்கப்போனான்.

“அங்கிள்... அங்கிள் நீங்கள் ரமேஷ் ஆக்களோடை போயிருங்கோ”

அப்போதுதான் பார்த்தான். அவர்கள் கோழிக் கொத்து, அவித்த முட்டை, இறைச்சிப் பொரியல், சிக்கின்டெவல் என கொக்கோ கோலா சகிதம் சாப்பிடத் தொடங்கியிருந்தார்கள்.

பொதுவாகவே வெளி நாட்டிலிருந்து வருபவர்களை அழைத்துவரும் போதென்றா வென்ன, அனுப்பப் போகும் போதென்றா வென்ன கூட வருபவர்களுக்கு பெரிய மடை பரப்பி படையல் போடுவதற்கு வெளி

படைத்துவனே செப்பு

வயிற்றும் மிழறுப்புக்கு வழியற்று
மக்களிங்கு பரிதலிப்பு
யணிக்கும் யாஹுகள் எல்லாம்
பல்கோடியில் புதுமிழுப்பு

போலில் நாசமுற்ற மண்ணில்
சீரின்மை நீடியிப்பு
பார்ஸ் மீன்நீர்மாணச் சீருப்பென்று
பிரதோசத்திற்கு எடுத்துவரப்பு

அடுத்த நாடுகளில் கடன்யெற்று
அமில்குத்தி பெருமெடுப்பு
எடுத்ததெற் கெல்லாம் விலையேற்றி
மக்கள் வயிற்றிலடியிப்பு

கொடுத்த வாக்குறுதி யாவும்
காற்றிலில் பறுப்பு
அடுத்த தேர்தல் நோக்கி
அரசிலார் முண்டியூப்பு

ஆட்சீக் கதிரையில் நீண்டிருக்க
சட்டங்கள் தீருத்தியமெய்ப்பு
நாட்டு நீதியை மென்மாக்கி
நாசங்கள் விதையிப்பு

யர்ம்பலரை முதிர்ச்சமென ஆண்டிருந்த
யர்ம்புகள் யறியிப்பு
யறித்தெடுத்து யர்ம்புகளுள் யடையிருப்பென
ஒரு பிரிவு கொந்தலிப்பு

அதுசெய்வோம் இதுசெய்வோம் என்றிங்கே
கட்சீகளின் கொவல்கயுயரப்பு
எதுசெய்தீர் இங்கொமக் கெள்ளு
மக்களின் மனக்கொதியிப்பு

எதுவரை கரலந்தான் இந்த(க)
கொடுநிலை நீடியிப்பு
புதுவிதி ஏறுதவிங்கு யார்வழுவரோ
யடைத்துவனே செப்பு.

நாட்டுக்காரரும் பின் நிற்பதில்லை. செலவழிப்பிப்பதற்கு கூட வருபவர்களும் பின் நிற்பதில்லை.

“அதில் ஒரு பிழையும் இல்லைத்தானே. எல்லாம் இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கிடைக்கும் சந்தோசங்கள்தானே Let them enjoy மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்ட கிருஷ்ணனுக்கு இன்றைக்கு வெள்ளிக்கிழமை என்பது முளையில் திடீரென ஆயிரம் வோல்ற்றில் வெளிச்சம் காட்டியது.

“எட பொறுக்கியள்.... இன்டைக்கு வெள்ளிக்கிழமையல்லே...”

“அது..... அங்கிள் வவுனியாவைக் கடந்தால் உதுகளைப் பார்க்கத் தேவையில்லை...”

“டேயு..... இது எங்கடை சமயத்தோடு மட்டும் சம்பந்தப் படேல்லை. எங்கடை கலாச்சாரத்தோடையும் சம்பந்தப் பட்டிருக்கு. சைவ சனங்களுக்குப் பக்கத்திலைகுடியிருக்கிற கிறில்ரியன்ஸ் கூட வெள்ளிக்கிழமை மச்சம் சாப்பிடுறேல்லை... நாய்ப்பயலுகள் நீங்கள் இப்படிச் செய்யிறியள்.....”

ஏசிக்கொண்டே ரமேஷ் குடும்பம் இருக்கும் மேசைக்குப் போன கிருஷ்னன் அவர்கள் சைவ உணவுகளோடு இருப்பதைப் பார்த்ததும் கேட்டான்.

“ஏன் நீங்கள் அவங்களோடை Jiont பண்ணேல்லை.....”

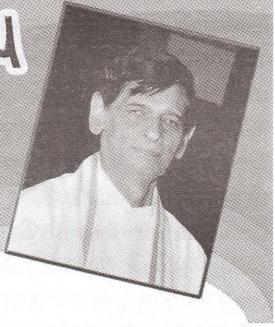
“இன்டைக்கு வெள்ளிக்கிழமையல்லே மாமா.....” ரமேஷின் வாயிலிருந்து வந்தது.

“இவங்கள் சின்னப் பிள்ளையைன். இவங்கள் ஆசைப்படுவங்கள். இவங்கள் இரண்டு பேருக்குமாவது இறைச்சிச் சாப்பாடு வாங்கிக் குடுத்திருக்கலாமே”

“சி..... இவங்களும் வெள்ளிக்கிழமையிலை மச்சம் மாமிசம் சாப்பிட மாட்டாங்கள் சித்தப்பா.....” இது ரமணாவின் வாயிலிருந்து வந்தது.

○ ○ ○

எம்குள்ளும் சூலக்குப்பு ஈடுகள்!

வேஷல்விநாசன்
நிருத்தாணமலை

தங்கை வித்தியாவின்
குணநலன் என் இப்படி
வித்தியாசமாக அமைந்தது?
அம்மா அப்பாவிடமோ,

தம்பிமார், என்னிடமோ இல்லாத அந்த மாறுபட்ட குணம் அவளிடம் மாத்திரம் எப்படிக் குடி கொண்டதோ? சில வேளைகளில் எமது பாட்டன், முப்பாட்டன்கள் யாராவது ஒருவிடமிருந்து அவளுக்கு பரம்பரை ஜீவ அனுவாக அந்தக் குணமானது வந்து அவளது இரத்தத்துடன் கலந்து கொண்டதோ தெரியவில்லை.

என்னிடமோ, எனது கணவர், எனது மூன்று பிள்ளைகளிடமோ, அப்பா, அம்மா, தம்பிமாரோ வேறு உறவினர்களோ அன்பு செலுத்துவதை, உரிமைபாராட்டுவதை அவள் அடியோடு விரும்புவதுகிடையாது.

தன்னிடத்திலும், தனது கணவர் தனது இருபிள்ளைகளிடமும் மட்டுமே அனைவரது அன்பும் அனுசரணைகளும் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதில் மிக அவதானமாக அவள் இருப்பதுடன், அதை நடைமுறைப்படுத்த பலவித தந்திரோபாயங்களையும் கையாள் வதில் அவளுக்கு நிகர் அவளேதானென்பதை நினைக்க எனக்கு ஆச்சரியமாகவும் இருக்கிறது.

நானும் அவளோடு பிறந்த ஒரு சகோதரிதானென்பதை அவள் அடியோடு மறந்து செயல்படுவதை எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது எனது இதயத்தில் இனியில்லையென்ற ஒரு வேதனைதான் மிஞ்சகின்றது... என்ன செய்ய..?

ஒரு தருணம் வெளிநாட்டிலிருக்கும் எனது மூத்த தம்பி விநோதன் எனது கணவருக்கு நிரந்தர தொழிலோ வருமானமோ கிடையாது என அறிந்ததோடு, நான் எனது மூன்று

பெண் பிள்ளைகளையும் உரியமுறையில் வளர்த்தெடுக்கவோ, பாடசாலைக்கு அனுப்பவோ கண்டப் படுவதை அறிந்து எனக்கு ரூபா ஒருலட்சம் அனுப்பி வைத்திருந்தான்.

எனது தங்கைக்கு ஒரு ஆனும் ஒரு பெண்ணுமாக இருபிள்ளைகள். அவளது கணவரோ அரசாங்க நிரந்தர உத்தியோகத்தர். கை நிறைய சம்பளம் எடுக்கும் ஒரு உயர் அதிகாரி. அதுமட்டுமல்ல பன்னாட்டில் வயல்கள், நிலாவெளியில் தென்னாந்தோட்டம், வெங்காயத்தோட்டம், நகரப்பகுதியில் ஒரு பெரிய வீட்டைக்கட்டி அதனை என்.ஐ.ஓ ஒன்றுக்கு பல இலட்சம் வாடகைக்குக்கொடுத்து அதில் வருமானம் என அவள் பணத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தாள். அப்படியிருந்தும் விநோதன் தனது தங்கைக்கு ஜம்பதாயிரத்தை அனுப்பி வைத்திருந்தான்.

வந்ததே வினை. ஒரு நாள் தொலைபேசியை எடுத்தவள் எனக்கு மூத்த தம்பியும் அவளுக்கு மூத்த அண்ணனுமான விநோதனுக்கு எந்தவித மரியாதையுமின்றி வேண்டாத பேச்சு பேசி ‘அக்காவுக்கு ஒரு லட்சம் அனுப்பின்னி எனக்கு என்ன பிச்சைக் காசோ அனுப்பி வைச்சனி’ எனக் கேட்டு அவனைப்போட்டுப் புரட்டி எடுத்துவிட்டாள். ஆனால் அந்தச் சம்பவம் நடந்த சில நாட்களில் அவளுக்கு அவன் ஒரு லட்சம் காசு அனுப்பி வைத்தான். அது மாத்திரமல்ல தொடர்ந்தும் அவளுக்கே பொருட்களென்றும் பணமென்றும் மாறி மாறி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

தம்பி எனக்கு பணம் தான் அனுப்பா விட்டாலும் தொலைபேசியாவது எடுத்துக் கதைப்பானை பல நாட்களாக நான் ஏதிர் பார்த்திருந்தேன். முன்பெல்லாம் அக்கா சகமா அத்தான் எப்படி இருக்கிறார் மருமக்களின் படிப்பு எப்படி என அடிக்கடி

தொலைபேசியெடுத்துக்கதைப்பதும், தனது மனைவி பிள்ளைகளை எம்மோடு கதைக்க விரித்து மகிழ்வதாகவுமிருந்த தம்பி ஒரேயடியாகவே மாறி என்னுடன் கதைபேச்சையே நிறுத்திக் கொண்டது ஏன் என்றே எனக்கு புரியவில்லை. இத்தனைக்கும் நானோ கணவர் பிள்ளைகளோ அவர்களின் மனம் நோக்குடியதாக எதுவும் கதைத்ததோ செய்ததோ கிடையாது. அப்படியிருந்தும் ஏன் இப்படியாக தம்பி எனது குடும்பத்தை எதிரிகளைப்பார்ப்பது போல பார்க்கின்றான் என எனக்குள்ளே ஒரே கோள்வியாக எழுந்தவன்னமிருந்தது.

காளி கோயில் திருவிழாவுக்காக நோர்வேயிலிருந்து வந்த தம்பி விநோதன் தனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் நேரடியாக தங்கையின் வீட்டுக்கே போய் இறங்கினான். வரும்போது கொண்டுவந்த விலை உயர்ந்த பொருட்களையெல்லாம் தங்கைக்கும், கணவருக்கும், பிள்ளைகளுக்குமாக பகிர்ந் தளித்தானேயன்றி, எனது குடும்பத்திற்கு ஒரு 'ரோபி' கூட அவன் கொடுத்து விடவில்லை யென்றால் பாருங்கள் அதுமாத்திரமா, வாடகைக்கு ஒரு வான் பிடித்து வக்குமிநாராயனன் கோயில், கன்னியா, புறாமலை, மாபிள் பீச் சென்றெல்லாம் சுற்றிவந்ததுடன் ,கதிர்காமம், நுவரெலியா, கண்டி, பேராதனைப்பூங்கா என்று சுற்றுலா சென்றும் உல்லாசமாக இருந்து விட்டு, எமக்கு போய் வருகிறேன் என்று கூட ஒருவார்த்தை சொல்லாமல் போய்விட்டது, தான் எனக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கணவருக்கும் பெரும் மனக்கவலையைத் தந்தது.

இவ்விடயத்தை இலண்டனிலிருந்து படித்துக் கொண்டிருக்கும் எனது இளையத்தம்பி இளங்கோவிடம் விலாவாரியாக எடுத்துரைத்தேன்.

தங்கை வித்தியா, என்னையும் எனது குடும்பத்தை பற்றியும் வலு கேவலமாக அண்ணன் விநோதனிடம் கூறியதுடன், அண்ணியைப்பற்றியும், அவள் சாதியிலே அல்வளவு சரியில்லாத குடும்பத்தை சேர்ந்தவளை நான் கூறியதாகவும், இன்னும் என்னென்னவோ ஒரு நாள் மணித்தியாலக் கணக்கா ரெவிபோனில் கூறி ஆவேசப்பட்டதாகவும் அதனையெல்லாம்

அண்ணன் விநோதன் ஒருநாள் தன்னிடம் கதைக்கும் போது கூறியதுடன், என்னில், விநோதனும் மனைவி விமலாவும் மிகவும் கடுப்பாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தான்.

தம்பி இளங்கோ விபரித்த விடயங்களை கேட்ட எனக்கு தலையே விறைத்துப் போனது.

விநோதனோ, அவனது குடும்பமோ, எம்முடன் எந்த வேளையிலும் உறவாடசுடாது என்பதிலும், எந்தவித பண உதவியும் அவர்களிடமிருந்து இனியும் எனக்கு வந்து சேர கூடாது என்பதிலும் மிகவும் அவதானமாக இருந்த அவள், நான் சொல்லாத பல விடயங்களை தானே இட்டுக்கட்டிச்சொல்லி எம்மிடையே ஒரு விரோத நெருப்பை மூட்டி எம்மை பிரித்து உள்ளூர் ஆனந்தப்பட்ட அவளது செய்கையானது எங்களுக்கு அவள் மேல் ஒரு வெறுப்பை எம் இதயத்துள் விதைத்துவிட்டது. வித்தியாவின் இந்தக்குணமானது, இன்று நேற்றல்ல அவள் சிறுமியாக இருந்த பருவத்திலேயே அவளிடம் துளிர் விட்டதை நானறிவேன்.

அவள் எட்டுவயதுச் சிறுமியாக இருந்தவேளை இப்படியாக, சர்று வித்தியாசமாக அவள் ஆடிய அபத்த நாடகமானது என்ன மாத்திரமல்ல, அவளையும்கூட பலமாக பாதித்ததை அவள் மறந்திருக்கலாம், ஆனால் என்னால் அதனை என்றுமே மறக்கவே முடியாது இருக்கிறது.

* * * *

"அம்மா... அம்மா" எனக்காலி அழைத்தபடி தெருப்படலையை தள்ளித்திற்கு கொண்டு உள்ளே ஓடிவந்தாள் தங்கை வித்தியா. என்னவோ ஏதோ என்ப்பயந்து போன அம்மா "என்னடி... என்னடி வித்தியா ஏனடி கத்திறாய்" எனக்கேட்டபடி அவளருகே விழுந்ததிட்டு ஓடி வந்தாள்.

"அம்மா... இங்கை.. இங்கை"

"என்னடி அது?"

"பூஸ் குட்டி... பூஸ் குட்டி அம்மா"

"சனியன்.... சனியன்.. வெள்ளை உடுப்பெல்லாம் சேறு பிரட்டிக்கொண்டு வந்துநிக்கிறாள். ஏறியடி அதை.. எங்கையடி உந்தச்சனியனைப் பிடிச்சனி.. ஏறியடி ரோட்டிலை என்றபடி அவளை அம்மா அடிக்கக் கையோங்கினாள்.

"அம்மா.. அம்மா... அவளை அடிக்கா

தீங்கோ.. அவளுக்கு பூணைக்குட்டி யெண்டா கொள்ளள ஆசை. எங்கேயோ கண்டுவிட்டு பிடிச்சிக்கொண்டு வந்திருக்கிறாள்..அடிக்கா தீங்கோ”

என அவளை அடிக்கப்போன அம்மாவை தடுத்தாட்கொண்டேன் நான்.

“வித்தியா.... எங்கையடி உதைப் பிடிச்சனி”

“அக்கா... அக்கா... நான் ஸ்கூலாலை வரேக்கை அக்கா.. இந்தப் பூஸ் குட்டி எங்கட ஸ்கூல் மதில் கரையிலையிருந்து மியா.... மியா வெண்டு கத்திக்கொண்டிருந்ததக்கா. ஒரு கறுப்பு நாயக்கா அதை குலைச்சபடி கடிக்கப்போக அது ஒனிஞ்சபடி கத்திக் கொண்டிருந்ததக்கா. நான் ஒரு கல்லை எடுத்து நாய்க்கு ஏறிய நாய் ஓடிப்போச்சி... நான் பூசியை காப்பாத்தி எடுத்து வாறன்க்கா... பாவமக்கா இந்த பூசி”

என அழாத குறையாக வித்தியா என்னை பார்த்து சூறினாள். “கண்டறியாத பூணைக்குட்டி.... உடுப்பெல்லாம் ஒரே சேறு.... அடி நிரோ அதைப்பறிச்சுத் தூக்கி ஹோட்டிலை ஏறியடி”

அம்மா கோபமாக கத்தினாள்

“அம்மா, என்ன.. அம்மா.. ஒரு இரக்கமுமில்லாம் பூகைக்குட்டியைப் பறிச்ச ஏறியச் சொல்லுயின். நாயள் கண்டா பாவம் கடிச்சுக் கொண்டு போடுங்கள். எடி. வித்தியா நீ பூசியை உள்ளை கொண்டு வா... அம்மாவுக்கு கொஞ்சமும் இரக்கமில்லை”

எனத் தங்கைக்காக வலுவாக வாதாடி நின்ற என்னைப்பார்த்த அம்மா “எடி உனக்குத்தானே பூணையளைண்டா பிடிக்காது, கண்டா கல்லை ஏறிவா, இப்ப இரக்கம் வேறை கதைக்கிறாய்”

“இல்லையம்மா.. அவள் அதிலை இரக்கப்பட்டு காப்பாத்தி.. என்ன ஆசையோடை கொண்டு வந்திருக்கிறாள்.. இந்தச் சின்ன வயதிலை அவளுக்கிருக்கிற இரக்க சுபாவத்தை வளக்க வேணும்மா” என்றேன் நான் அம்மாவிடம்

“பெரிய இரக்கத்தை வேறை கண்டிட்டா இவ எக்கேடு கெட்டாலும் கெட்டுப்போங்கோ.. என எம் இருவரையும் கோபத்துடன் பார்த்துக்கூறி விட்டு அந்த இடத்தை விட்டு அகன்று சென்றாள் அம்மா.

உண்மையில்

எனக்கு

பூணை,

நாய்க்களைக்கண்டால் கட்டோடு பிடிப்பதில்லை. கண்ட இடத்தில் அசிங்கம் செய்து அசுத்தம் செய்வதால் அவற்றை எங்கு கண்டாலும் கல்லெலுத்து ஏற்றிந்து தூரத்திலிடுவேன்.

நாய்க்குட்டியென்றாலும் பரவாயில்லை, கட்டி வைத்து வளர்க்கலாம், உள்ளே வரவிடாமல் வெளியே நிறுத்தியும் பழக்கலாம். ஆனால் பூணையிடம் அந்த நடைமுறைகள் சாத்தியப்படாது. வீட்டுக்குள் அசிங்கம் செய்வதும் படுக்கை கதிரையென்று எல்லா இடத்திலும் பாய்ந்து சென்று படுத்துறங்கி மயிர்களை உதிர்த்திவிட்டு போவதைக் காண எனக்குச் சகிக்காது. ஆனாலும் எனது சிறிய தங்கையின் சின்ன மனம் புன் பட்டுவிடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் இவற்றையெல்லாம் சகித்து அவளுக்காக அம்மாவிடம் வாதாடி அவளின் விருப்பத்துக்கு அனுசரணையாக இருந்தேன் நான்.

* * *

வீட்டுக்கு அந்தப் பூணைக் குட்டியை கொண்டு வந்து ஒரு கிழமைக்குள் அது அவளுடன் அன்பாகப் பழகத்தொடங்கி விட்டது. அதைக்கண்ட தங்கைக்கோ ஒரே ஆனந்தம்.

எப்படியோ ஒரு பெயரை தனது பூஸ் குட்டிக்கு தேர்வு செய்து குடிக்கொண்டாள்

‘மேசி.... மேசி..! மேசி... மேசி..’ என அவள் அடிக்கடி அதைப்பார்த்து அழைத்து அழைத்து ‘உனக்கு இதுதான் பெயர்’ எனக்கூறி பழக்கப்படுத்திக்கொண்டாள். எங்கே அது நின்றாலும் மேசி.. மேசி.. எனத் தனது சின்ன குரலில் கூப்பிட்டவுடன் தாவிப் பாய்தோடி வந்து அவளை வலம் வந்து மியா மியா எனக்கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணும். அதை பார்த்து ரசிப்பதில் வித்தியாவுக்கோ ஒரு அலாதி இன்பம்.

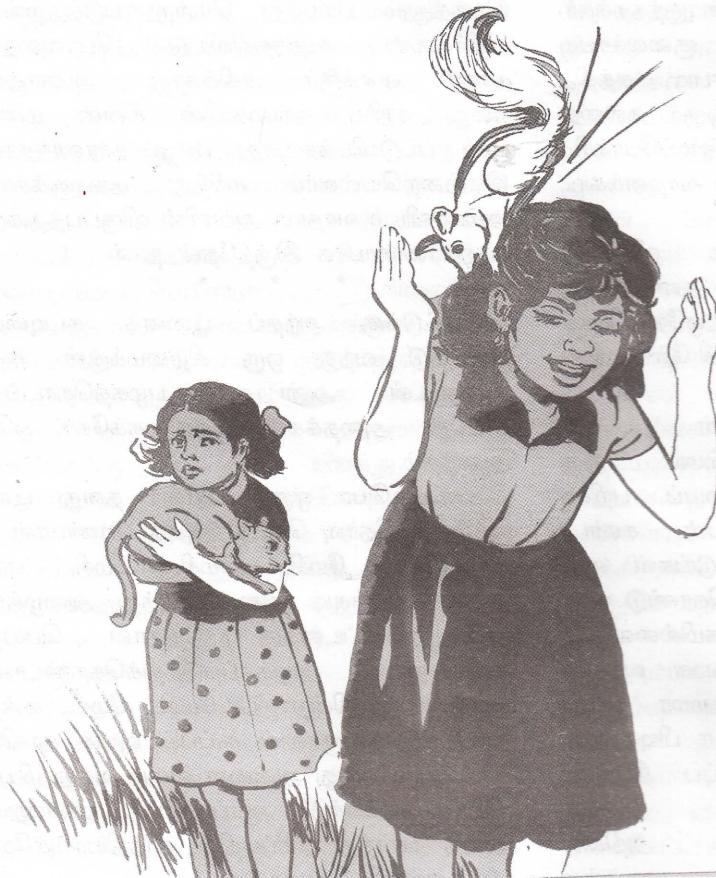
அப்பாவிடம் சொல்லி அது விளையாடு வதற்காக சிறிய பந்து ஒன்றையும், சில கோலிக்குண்டுகளையும் வாங்கிக் கொண்டாள்.

பந்தை அவள் அதன் முன்னே உருட்டி விட அது பாய்ந்து போய் தனது முன்னங்கால்கள் இரண்டினாலும் தட்டித் தட்டி உருட்டி விளையாடுவதும், சில வேளைகளில் வாலை மேலே உயர்த்தி தொங்கித் தொங்கிப் பாய்வதையும் பார்த்து அவள் கைதட்டி ஆரவாரிப்பாள். எங்களுக்கும் அதன்

விளையாட்டைப்பார்க்க மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கும்.

எனக்கும் அவளுக்கும் கிட்டத்தட்ட எட்டு வயது வித்தியாசம். அவள்தான் வீட்டில் கடைக்குட்டி. எனக்கு இரண்டு வயது வித்தியாசத்திலும் மூன்று வயது வித்தியாசத்திலும் இரு தம்பிகள்.

தம்பிகளுக்கோ பாடசாலை நேரம், ரியூசன் இல்லாத நேரங்களில் துடுப்பாட்டம், உதைப்பந்தாட்டமே பொழுது போக்கு.

லீவு நாட்களில் பெரும்பாலும் அயல்வீட்டு நன்பர்களுடன் சேர்ந்து பொது மைதானத்துக்குப் போய் விளையாடவிட்டு மாலை ஆறுமணிக்குப்பின்னால் களைத்து விழுந்து வீடு வந்து சேர்வார்கள்.

எட்டு வயது நிரம்பிய வித்தியா, பூணைக்குட்டியை வீட்டுக்கு எப்போது கொண்டுவந்தானோ அன்று முதல் அயல் வீட்டுத் தோழிகளையே மறந்து விட்டாள். எந்த நேரமும் ‘மேசி.. மேசி’ எனக் கூப்பிடுவதும்

ஆசையாகவும்,

அதை மடியில் வைத்து விளையாடுவதும், பால், தீண்பண்டங்களை அதற்கு வைத்து அது உண்ணும் விதத்தைப் பார்த்து ரசிப்பதும் அவளது பொழுது போக்காகிவிட்டது.

அம்மாவுக்கும், அப்பாவுக்கும் அவள் கடைசி செல்லமென்றதால் ஏதோ குழப்படி செய்யாமல் படிப்போடு விளையாடவிட்டுப் போகட்டுமேயென எதுவும் சொல்லாமல் விட்டு, அவள் விளையாடும் போது அவர்களும் சேர்ந்து ரசித்துக்கொள்வர்.

பாலும் ப்பாலும் என்றே சாப்பிடு வந்த மேரி, மெஸ்லை மெஸ்லை சோறுமண் இறைச்சியென சாப்பிடும் அனலிறகு வளர்ந்து விட்டுஅது மாஞ்சிரமல் கவரில் ஊரும் பல்கிளையும் பாய்ந்து வேட்டையாடுவதற்கும் அது மெஸ்லை மெஸ்லை பழகிக்கொண்டது பூணைக்கேயான இயற்கைத் தன்மையை, பரம்பரையாக வர்த்த குணங்களைப்பாரும் சொல்லியா கொடுக்கவேணும்?

ஆனால் அது வளர வளர வீட்டையும் சுற்றாடலையும் அசிங்கப்படுத்துவது கண்டு எனக்கு அதில் ஒரு வெறுப்பன்று துளியிட்டது இருந்த போதும் தங்கையின் மனச நோக்கச்சாடுதன எல்லாவற்றையும் சுகிச்து நான் நடந்து கொண்டேன்

மேசியால் ஏற்படும் இப்படியான தொல்லைகள் கண்டு அம்மாவுக்கோ அதனிடம் வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பேசுமாப் போல வித்தியாவுக்குப் பேச்சுவிழும். அப்பா, தம்பிகளுக்குக்கூட மேசியால் ஏற்படும் துர்நாற்றம் பொறுக்க முடியாது அவளை அவர்கள் அடிக்கடி திட்டுவதுண்டு. அந்த வேளைகளில் தனது மேசிக்காக வாதாடி அவள் அழுது ஆர்ப்பரிப்பது நாளாந்த தொல்லையாகவும் அமைந்துவிட்டது. ஆனால் நானோ அவளுக்கு என்றும் ஆதரவாகவே செயற்பட்டேன்.

ஒருநாள் மதியவேளை வெய்யில்

அனலாக கொட்டியதால் காற்று வாங்கும் பொருட்டு எமது வீட்டுக்கு முன்னால் நிமில் பரப்பி நின்ற வேப்பமரத்துக்கு கீழே நான் போய் எனக்குப்பிடித்த ஒரு கவிதை நூலை எடுத்து வாசித்தபடி கதிரையில் அமர்ந்திருந்தேன்.

திமெரன் அந்த வேப்பமரத்துக்கிளைகளிலிருந்து தாவிக் கீழே வந்த ஒரு சிறிய அணில் குஞ்சு தனது சிறிய வாயால் இச்.. இச் எனக்கத்தியபடி எனக்கு கிட்டே வருவதும் தாவிப் பாய்ந்து மரத்தில் ஏறுவதுமாக இருந்தது. பூனை, நாயில் எனக்கு எந்த அளவில் வெறுப்பு இருந்ததோ அதற்கு மாறாக அணில், கிளி, ஆட்டுக்குட்டிகளில் எனக்குக் கொள்ளள ஆசை.

எங்கள் வீட்டு வேலியில் கிளை பரப்பி நின்ற முருங்கை மரம் சிலிரத்து சோளன் பொரிபோல் பூத்து நிற்கும். அந்த வேளை எங்கிருந்தோ வரும் அணில்கள் அந்த முருங்கையில் ஒவ்வொரு கொப்புகளாகத் தாவித் தாவி பூக்களுக்குள்ளே இருக்கும் தேனை உறுஞ்சுவதும் பின்பு அவற்றை அரித்துக்கொட்டுவதுமாக இருப்பதைப் பார்க்க எனக்கு மிகவும் ஆண்டுமாக இருக்கும்.

அன்று எனக்கு கிட்ட வருவதும் பின்பு தயங்கித் தயங்கி தாவி ஓடுவதுமாக இருந்த அணில் குஞ்சு, அடுத்தடுத்த சில நாட்களில் மெல்ல மெல்ல என்னருகே பயமில்லாமல் வரத்தொடங்கி விட்டது. அப்படி வரும் பொழுது என்னிடம் ஏதோ எதிர்பார்ப்பது மாதிரி ‘ச் ச்’ சென சப்தமிட்டபடி இருக்கும்.

எதைக் கேட்கிறது என்னிடம் அது என யோசித்த நான், ஒரு நாள் வீட்டுக் கோடியில் காய்த்துக் குலுங்கி நின்ற மாதுளையில் அணில்களின் வாய்க்கு அகப்படாமல், அம்மா கட்டிய பொலித்தின் உறைக்குள் செக்கச் செவேரென பழுத்திருந்த மாதுளங்களியொன்றை பறித்து வந்தேன். அதனை இரண்டாகப் பிளந்து அதன் சிவந்த முத்துக்களை எனது உள்ளங்கையில் பரப்பியபடி ஆடாமல் அசையாமல் அந்த அணில் குஞ்சுக்குத் தெரியக்கூடியதாக கதிரையில் அமர்ந்திருந்தேன். அதை அவதானித்துவிட்ட அணில் குஞ்சு ‘ச்.ச்’ சென கத்துவதும் எனக்கு கிட்ட வந்து பின் மரத்துக்குத் தாவுவதுமாயிருந்துவிட்டு திடீரென

மரத்திலிருந்துகீழிறங்கி எனது கைக்குப்பாய்ந்து உள்ளங்கையை வந்ததைந்தது. அப்போது எனது மனத்தில் எழுந்த ஆனந்த உணர்வைகளை அளவிட்டுச்சொல்ல முடியாது. நான் எதிர்பார்த்திருந்த கனவு ஒன்று ஈடுறியதுபோல் அந்த அணில்குஞ்சு எனது உள்ளங்கையிலிருந்த மாதுளை முத்துக்களை ஒவ்வொன்றாகத் தனது இரு முன்னங்கால்களுக்கிடையிலும் வைத்து பந்து உருட்டுவதுபோல் உருட்டி அதனை கொற்றித்து உண்பதுமாக இருந்தது.

என்ன ஆச்சரியம், மாதுளை முத்துக்கள் முழுவதையும் எனது உள்ளங்கையிலிருந்தபடியே கொற்றித்து முடித்த அது, மீண்டும் மரத்துக்குத்தாவி கிளைகளிடையே ஒடி மறைந்துவிட்டது. காலப்போக்கில் வேப்பமரத்துக்குக் கீழே காலை, மாலை வேளைகளில் நான் போய் அமர்ந்து கொள்வதும், அதற்காக நான் நாளாந்தம் வெவ்வேறான அது தின்ன உகந்த வாழைப்பழம், அரிசி, மாம்பழம் என்பவற்றை எடுத்துவந்து உள்ளங்கையில் வைத்திருக்க, அணில் குஞ்சானது மரத்திலிருந்து இறங்கி எனது உச்சந்தலைக்குப்பாய்ந்து, பின்பு தோளில் இறங்கி மெல்ல மெல்ல கைகளில் ஊர்ந்து உள்ளங்கைக்கு வந்து விடும். எனது கையில் எது இருக்கிறதோ அவற்றைத் தனது சின்னஞ்சிறு வாயால் கௌவுவதும், பின்பு முன்னங்கால்களுக்கிடையில் அவற்றை வைத்து நிமிர்ந்து நின்று கொறிப்பதுமாக இருக்கும். உணவுகள் எல்லாவற்றையும் உண்ட திருப்தியில் எனது முகத்தைப்பார்த்து ‘ச்.ச்..’ சென நன்றி கூறும் பாவனையில் ஏதோ சத்தமிட்டபடி தான் வந்த வழியாக, அதாவது கைகளில் ஊர்ந்து தோளை அடைந்து உச்சந்தலைக்குப்பாய்ந்து அதிலிருந்து மரத்துக்குப் பாய்ந்து ஏறி ஒடிப்போய் மரக்கொப்புகளுக்கிடையே மறைந்துவிடும்.

தங்கை தனது பூஸ் குட்டிக்கு எங்கேயோ தேடி மேசி எனப் பெயர் குட்டியது போல எனது அணில் குஞ்சுக்கு நானும் ஒரு பெயரைச் சூடிவிட வேண்டுமென ஆசைப்பர் தேன். என்ன பெயர் வைக்கலாம்? வெகு சுலபமாக அழைக்கக்கூடிய சிறிய பெயராக இருக்க வேண்டும். ‘என்ன பெயர்... என்ன பெயர்...’ நான் அப்படி யோசித்துக் கொண்டிருந்த

வேளை பார்த்து எங்கள் அயலில் உள்ள கோயிலிலே இருந்து மணியோசை மெல்ல மெல்ல எழுந்து வந்து எனது காதுக்குள் ஒரு இனிய நாதமாக ஓலித் துக் கொண்டிருந்தது. மணியோசை ஆமாம் ஒசையை விலத்தி ‘மணி’ என செல்லமாக பெயரிட்டால் என்ன? ஆமாம் மணி...மணி.. எனது செல்ல அனில் குஞ்சுக்கு அதே பெயரை வைப்பதென்றே தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

அனில் குஞ்சு என்னை நாடி வந்து பழங்களை, தானியங்களை, உண்ணு மகிழும் வேளையெல்லாம் நான் குட விரும்பிய பெயரை.. ஆமாம் மணி.. மணி யென அழைத்து அந்த ‘மணி’ ஒசைக்கு அதன்பழக்கிக் கொண்டேன்.

இப்பொழுதெல்லாம் இரவு வேளை தவிர எந்த வேளையாக இருந்தாலும் கைகளில் நான் ஏதாவது தீன்பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு மணி..மணி என அழைப்பு விட்டால் போதும் எங்கே எவ்வளவு தூரத்தில் அது இருந்தாலும் ஒரு மந்திர சக்திக்கு கட்டுப்பட்டது போல மரங்களை,கிளைகளை விட்டுத்தாவி வந்து எனது உச்சந்தலையில் பாய்ந்து ஊர்ந்து வந்து உள்ளங்கையில் வந்து குந்தி எனது முகத்தைத் தனது குறுணி முக்கை பல கோணங்களில் அசைத்து என்னை பார்த்து ச்.. ச்.. சென ஒலி எழுப்பும். அந்த அளவிற்கு அந்த ‘மணி’க்கும் எனக்குமிடையிலான பாசம் ஆழமாக வேறான்றி விட்டது.

இனி எந்தச் சக்தியாலும் எமது இனிய பாசத்தை, நட்பை பிரித்துவிட முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ‘மணி’ என்னுடன் எந்த வித அச்சமின்றி பழுகுவதையும், நான் கொடுக்கும் உணவுகளை வேளை தவறாமல் வந்து உண்ணுவிட்டுச் செல்வதையும் அவதானித்த அம்மா, அப்பா, தம்பிமாருக்கு மணியில் ஒருவித அதீத விருப்பமும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

அப்பா, தான் கடைக்குப் போகும் தருணங்களில் அதற்காகப் பழங்கள் வாங்கி வருவது, தம்பிமார் தமக்கு ஏதாவது அனில் உண்ணக்கூடிய தின்பண்டங்கள் கிடைத்தால் அதற்கென ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி என்னிடம் தருவதும், அம்மா ஏதாவது இனிப்புப் பண்டங்கள் செய்தால் மணிக்காக சிறிது சிறிதாக செய்து என்னிடம் ஒப்படைப்பதும்

நாளாந்த காரியங்கள் ஆகிவிட்டன. அவ்வளவு தூரத்துக்கு மணி, எங்களது ஒரு கூடப்பிற்ந்த இளைய சகோதரமாக தனது நிலையை எம்மிடையே நிலைநிறுத்திக்கொண்டது.

ஆனால் இதையெல்லாம் அவதானித்த எனது தங்கைக்கோ, மணி வந்த பின்னால் தனது ‘மேசி’க்குரிய டிமாண்ட் வலுவாக குறைந்து யாரும் அதனை ஏற்றுத்துப் பார்க்காமல் விட்டு விட்டது பெரும் ஆத்திரத்தை, ஒரு பொறாமை உணர்வை காலப்போக்கில் விதைத்து விட்டதை அவளது பேசக்கக்கள், செயல்பாடுகளை உன்னிப்பாக அவதானித்த நான் அறிந்து கொண்டேன்.

மணி எனது கைகளிலிருந்து ஏதாவது கொறித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளை, எனது தங்கை அவ்விடத்தில் வந்தால் போதும், ஏதோ பாம்பு, பூணையை கண்ணு விட்டது போல மணி பயந்து எனது கைகளை விட்டு பட்டென மரத்துக்குப் பாய்ந்து ஓடிவிடும். இதுவேறை அவளுக்கு மணி மேலும், என் மேலும் இனியில்லையென்ற கோபத்தை தூண்டிக்கொண்டிருந்தது.

அன்று விடுமுறை நான். எனக்கோ அவளுக்கோ ரியூசன் வகுப்புகளும் கூட அன்று கிடையாது. பிறகென்ன சொல்லவா வேண்டும். தங்கை தனது ‘மேசி’ யடனும் நான் ‘மணி’ யடனும் அன்றைய பொழுதைக் களிக்கலாமென்ற குதூகலத்திலிருந்தோம்.

அன்றைய தினம் காலை ஒன்பது மணிக்கே நான் வேப்பமரத்துக்கு கீழே மணியை எதிர்பார்த்து ஆஜராகிவிட்டேன். வேளைக்கு வேளை அதற்கு கொடுக்கக்கூடியதாக மாதுளம்பழம், வாழைப்பழம், அது அரித்துத்தின்னக்கூடிய காய் கறிகளென ஒரு பையில் நிறைத்தபடியும் அது விரும்பிக் குடிக்கும் பசுப்பாலை ஒரு கிண்ணத்தில் ஊற்றியும் வைத்துவிட்டு “மணி... மணி” என உல்லாசமாக உரத்த குரல் கொடுத்தேன்.

எனது அழைப்பு குரல் கேட்டதும் மணி ச்.. ச்.. எனச் சப்தமிட்டபடி வேப்பமரத்தலிருந்து துள்ளிப்பாய்ந்து இறங்கி வந்து என உச்சந்தலையில் குதித்து கையில் ஊர்ந்து எனது உள்ளங்கையை வந்தடைந்து, அதில் குந்தி இருந்தபடி எனது முகத்தைப்பார்த்து தாவித் தாவிக்குதித்தது. உள்ளங்கையில் குந்தியிருந்த எனது ‘மணி’யை தூக்கி நான்

ஆசையாக முத்தமிட்டேன்.

அதற்காக கொண்டுவந்த தானியங்களை எனக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சிறிய ரீப்போவில் பரவிவிட்டேன். அதை அவதானித்த மணி உள்ளங்கையிலிருந்து ரீப்போவிற்கு உடனே தாவிச் சென்று தனது கொறிக்கும் வேலையை ஆரம்பித்து விட்டது. இதையெல்லாம் பார்த்து ரசித்தபடி, கிண்ணத்தில் கொண்டுவந்த பாலை அதன் முன்னால் வைத்தேன். தானியங்களை உண்பதை விட்டு விட்டு பால் கிண்ணத்தை நாடி அருகே அமர்ந்திருந்தபடி பாலை மெல்ல மெல்ல உறுஞ்சுவதும் தனது சிறிய முக்கினுள் புகுந்து விட்ட பாலை தலை ஆட்டி உதறி வெளியேற்றிவிட்டு மீண்டும் பருகுவதுமாக இருந்தது. அப்படி அது பருகும் அழகில் நான் மயங்கி அதிலேயே லயித்து மூழ்கியபடியே இருந்தேன்.

எனது அந்த அற்புதமான இனிய ரசனையில் திடென் ஒரு பேரிடி வேப்பமரத்துக்குப் பின்னால் இருந்த கோழிக் கூட்டின் பக்கமிருந்து மின்னல் வேகத்தில் பாய்ந்து வந்த மேசி, பாலை பருகிக்கொண்டிருந்த மணியின் மேல் ஒரு பாய்ச்சல் பாய்ந்து அதனை கெளவிக் கொண்டோடத்தொடங்கியது அதனைக் கண்டு நான் திகைத்திருந்த வேளை,

“ஏய்... மேசி... ஓடு... ஓடு.. விடாதை ஓடு” என சிரித்துக் கைதட்டி ஆரவாரித்தபடி அதன் பின்னால் வித்தியா ஒடி வந்தாள்.

“அடி.. பாதகி.. மேசியை ஏவி விட்டது நீயா? பார் என்ன செய்யிறன்” என்று ஆத்திரத்தில் கத்தியதுடன், கணப்பொழுதும் தாமதியாது ஒரு பெரிய கல்லை எடுத்து மேசியை நோக்கி வீசினேன். நான் வீசிய கல் குறி தவறாமல் அதனைப் பலமாக தாக்க, மேசி, மணியை கெளவிய படியே தரையில் புரண்டது.

மணிக்கும், மேசிக்கும் என் ஆனதோ என பதைத்த நான் அவற்றுக்கு அண்மையில் ஒடினேன்.

வித்தியாவும் “ஜேயோ என்றை மேசி” எனக் குழநியடித்தபடி அங்கே ஒடிவந்தாள்.

கல்லடி பட்டு துவண்டு விழுந்த மேசியின் வாயிலிருந்து விடுபட்ட மணி அருகில் விழுந்து துடித்துக்கொண்டிருந்தது. அதன்

குரல்வளைப்பகுதியில் மேசியின் கூரிய பற்கள் ஆழப்பதிந்திருந்தன. அந்த துவாரங்கள் வழியே இரத்தம் கசிந்தவண்ணமிருந்ததுடன் தன்னையறியாது நிலத்தில் ஊர்வதும், மயங்குவதுமாக இருந்தது அது.

கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தோட எனது மணியை மெல்ல எடுத்து எனது உள்ளங்கையில் வைத்து ஏதும் செய்வதறியாது உற்றுப்பார்த்த வண்ணமிருந்தேன். எப்படி எப்படியெல்லாம் எனது உள்ளங்கையிலும் தோளிலும் ஒடி ஆடி என்னைக் குதூகலத்தில் ஆழ்த்திய மணியின் ஒசை மெல்ல மெல்ல அடங்குவது போலிருந்தது எனக்கு.

தங்கை வித்தியாவும் மேசியை கைகளால் எடுத்து அணைத்து மேசி.. மேசி எனக் கதறினாள். அதுவும் தனது இறுதி யாத்திரைக்கு அவதிப்பட்டு அவளின் அணைப் பிலிருந்து துடி துடித்தது கண்டு “மேசி என்னை மன்னித்துக்கொள்” என எனது மனது அதனிடம் மன்னிப்புக் கோரியது.

மணி ஒரு முறை என்னைப் பரிதாபமாக பார்த்து விட்டு நிரந்தர நிம்மதியை நாடி விட, வித்தியாவின் கையிலிருந்த மேசியும் தன் இறுதி முச்சை விட்டு ஒய்ந்து விட்டது.

நான் “மணி .. என்றை மணி” என எனது உள்ளமுருக பலமாக ஒலமிட,

வித்தியா “ஜேயோ.. மேசி.. மேசி.. என்றை மேசி.. அக்காவல்ல நான் தான் உன்னைக் கொண்று விட்டேன் மேசி” என தனது குற்ற உணர்வுக்குப் பிராயசித்தம் தேடுவது போல மேசியை அணைத்தபடி உரத்துக்கதறி அழுதவண்ணம் நிலத்தில் விழுந்து புரண்டு கொண்டிருந்தாள். உடன் பிறந்த சகோதரங்களை இழந்தது போன்ற ஓர் உணர்வுடன் எடுத்திசையும் எதிரொலிக்க நாமிருவரும் அலறிய குரலைக்கேட்டு விட்டுக்குள்ளே இருந்த எமது அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள் அவ்விடத்திற்குப் பதறி அடித்து ஒடி வந்தனர்.

உயிரற்று எனது கைகளிலிருந்த மணியையும், வித்தியாவின் அருகே துவண்டு விழுந்து கிடந்த மேசியையும் கண்ணுற்ற அவர்கள், அதிர்ச்சியால் உறைந்து சிலை களாகி நின்றனர்.

○ ○ ○

எழுதுத் தூண்டும் வெண்ணையில்கள்

பேராசிரியர் தரை மனோகரன்

ஒரு புதுமுறை மலர்ச்சி

இப்படி ஒரு நல்ல விடயத்தை எழுதுவதற்காக நான் எத்தனை ஆண்டுகள் காத்திருந்தேன்! இப்போது அது கைசுடிவிட்டமை மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அநியாயக்காரர்களையும், மோசடிக்காரர்களையும், அதிகாரத் துறப்பிரயோகக்காரர்களையும், ஆணவம் மிக்கவர்களையும், இனவெறியர்களையும், ஜனநாயக விரோதிகளையும், கொள்ளைக்காரர்களையும், ஊழல் பேர்வழிகளையும், பொய்யர்களையும், ஏமாற்றுக்காரர்களையும், பேராசைக்காரர்களையும், சுயநலமிகளையும் மக்கள் நீண்டகாலம் சகித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்பதற்கு, இவ்வாண்டு (2015) நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. தமிழை யாராலும் அசைக்கமுடியாது என்றும், எக்காலத்துக்கும் ‘நானே ராஜா’ எனவும் மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர், பெரும்பாலான மக்களின் வாக்குகளால் தோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டார். மக்கள் நினைந்ததால் எதனையும் சாதிக்கமுடியும் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவரை, யார் வரவேண்டும் என்பதைவிட, யார் வரக்கூடாது என்பதிலேயே கவனமாக இருந்துள்ளனர். அந்த அளவுக்குத் தமிழ்மக்கள் கடுந்துன்பங்களை அனுபவித்துள்ளனர். மூஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்தவரை, தமக்கு முன்னைய ஆட்சியாளர் இழைத்த அநியாயங்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்க, இதை ஒரு பொறுத்தமான சந்தர்ப்பமாகக் கருதிக்கொண்டனர். நியாய சிந்தையுள்ள சிங்களமக்கள் குடும்ப ஆட்சிக்கு எதிராக ஓர் ஆட்சி மாற்றத்தை விரும்பியிருந்தனர். ஆகவே, தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களில் பெரும்பாலானவர்களும், சிங்கள மக்களில் கணிசமானவர்களும் சேர்ந்து, யாராலும் ஏற்படுத்தவே முடியாது என்று கருதப்பட்ட ஓர் ஆட்சிமாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் காட்டியுள்ளனர்.

இந்த ஆட்சிமாற்றம் உண்மையில் மக்களின் வெற்றியாகவே கருதத்தக்கது. சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளும், சில விமர்சகர்களும் தமிழ்மக்கள் இந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலைப் புறக்கணிக்கவேண்டும் என்று கருத்துக் தெரிவித்திருந்தனர். 2005ஆம் ஆண்டில் தமிழ்மக்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தலைப் புறக்கணிக்கப்போய், தமது விருப்பத்துக்கு மாறாக, ஒரு மோசமான ஆட்சியாளரைப் பெற்றுக்கொண்டனர். நல்லவேளையாக இந்த முறை தமிழ்மக்கள், இவர்களின் யதார்த்தத்துக்குப் பொருந்தாத கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏற்றிருந்தால், தங்களின் தலையில் தாங்களே மன்னை அள்ளிப் போட்டுக்கொண்டவர்களாகவே விளங்கியிருப்பர். ஒரு மோசமான ஆட்சியாளரைத் தொடர்ந்தும் அரியணையில் வைத்திருந்த பாவத்துக்கும் ஆளாகியிருப்பர். இம்முறை தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களின் கருத்துக்களுக்கு மாறான நிலைப்பாட்டைத் தமிழ், மூஸ்லிம் கட்சிகள் எடுத்திருந்தால்கூட, மக்கள் அக்கட்சிகளின் கருத்துக்களைப் புறக்கணிக்கவே செய்திருப்பர்.

இந்தத்தேர்தலில் தமிழ்மக்களின் கண்ணர்க்குத் தகுந்த பதில் கிடைத்திருக்கிறது. ‘ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளொக்கும்’ என்பது வெறும் பகட்டு வார்த்தையல்ல. கொடுஞ்கோல் ஆட்சிகளை மக்களின் கண்ணீர் அழுத்துள்ள வரலாறுகள் உண்டு. இந்தமுறை இலங்கையில் நடந்ததும் அதுதான். தமிழ்மக்களின் வாழ்வியலைச் சீரமித்தும், அவர்களின் வாழ்விடங்களைப் பறித்தும் நடந்தப்பட்ட அந்திகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதுபோன்றே மூஸ்லிம் மக்களின் வழிபாட்டிடங்களை அழித்தும், அவர்களின் மதநம்பிக்கைகளைக் கொச்சைப்படுத்தியும், இனப்பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியும் செய்யப்பட்ட அநியாயங்களும் ஏராளம்.

நீதி, நியாயம், தர்மம் என்பவற்றையெல்லாம் வசதியாக மறந்துவிட்டு, அதற்மவழியில் செல்

பவர்கள் யாராக இருப்பினும், அவர்கள் எந்தக் கோயிலில் போய்க் கும்பிட்டு வழி பாடு செய்தாலும், அவர்களுக்கு மீட்சியே இல்லை என்பதை, முன்னாள் ஆட்சியாளரின் வீழ்ச்சி தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஆன்மீக பரிபாறையில் சொல்லுதென்றால், தெய்வத் தின் தண்டனை அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. அவரின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம், தமிழ்மக்களின் சாபம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். அத்தோடு, மூஸ்லிம் மக்களின் வெறுப்பும் சேர்ந்து கொண்டது.

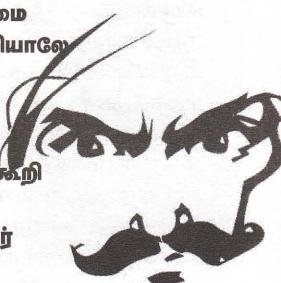
மக்களின் வாக்குப்பலத்தால் பதவியை இழந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர், உலகச் சர்வாதிகாரிகளுக்கு எவ்வகையிலும் சளைத்தவர் அல்லர். அவரை யாராலும் வீழ்த்தமுடியாது என்று பலரும் நினைத்திருந்த வேளையில், யாரும் எதிர்பார்க்காத முறையில் மிகச் சிறந்த ராஜதந்திரம் பயன் படுத்தப்பட்டு, அவர் வீழ்த்தப்பட்டார். அவரின் வீழ்ச்சி என்பதும் சாதாரண வீழ்ச்சி அல்ல. புராணக்கதைகளில் இடம்பெறும் ஓர் அசரனின் வீழ்ச்சி போன்றது அது.

இலங்கையில் இதுவரை காலமும் இப்படியொரு சர்வாதிகாரி இருந்ததில்லை. அவரின் வீழ்ச்சியை நோக்கும்போது, ரஷ்யப் புரட்சி பற்றி மகாகவி பாரதி பாடியவைதான் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. அவர் ரஷ்யாவின் கொடுங்கோலனாக விளங்கிய ஜார் மன்னன் பற்றிப் பாடியவை அனைத்தும், நமது நாட்டின் முன்னாள் ஆட்சியாளருக்கும் அப்படியே அச்சொட்டாகப் பொருந்துகின்றன. அவரது ஆட்சிமுறை பாரதி பாடியதுபோலத்தான் அமைந்திருந்தது “இரணியன்போ லரசாண்டான் கொடுங்கோலன்... சரணின்றித் தவித்திட்டார் நல்லோரும் சான்றோரும். பொய் சூது தீமை யெல்லாம் அரணியத்திற் பாம்புகள்போல் மலிந்துவளர்ந்தோங்கினவே யந்த நாட்டில். பொய்யைத் தொழுதடிமை செய்வார்க்குச் செல்லவங்களுண்டு உண்மை சொல்லோர்க் கெல்லாம் எழுதரிய பெருங்கொடுமைச் சிறையுண்டு.” அதேவேளை, முன்னைய ஆட்சியாளரின் வீழ்ச்சியையும் பாரதி வார்த்தைகளிலேயே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இம் மன்றால் சிறைவாசம் ஏனென்றால் வனவாசம் இவ்வாறாங்கே செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே யற்மாகித் தீர்ந்தபோதில்

அம்மை மனாஸ் கவிந்திட்டாள் அடிப்பாவி யும்மைசொலும் அடியார் தம்மை மும்மையிலும் காத்திடுநல் விழியாலே நோக்கினாள்.

.....

விவைகள் கூழ்ந்து
சமயமுள் பாஷ்கல்லாம் பொய்க்காறி
யறங்கான்று சதிகள் செய்த
சுமட்சை சடவென்று சரிந்திட்டார்
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்
திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்திபோலே..

.....

கூடிப்பட சுவர்போலே கவிவிழுந்தான்

என்றெல்லாம் பாரதி சூறுவன், முன்னாள் ஆட்சியாளருக்கு அற்புதமாகப் பொருந்துகின்றன.

முன்னைய ஆட்சியாளர், தமது ஆட்சியை நிறைவு செய்வதற்கு இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் இருந்தபோதிலும், நீண்டகாலம் அரசாளவேண்டும் என்ற பேராசையின் காரணமாக முன்சூட்டியே தேர்தலை அறிவித்துத் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டார். சிங்கள பெளத்த மக்கள் தம்பக்கம் இருந்தால்போதும், தாம் இலகுவாக வெற்றி அடைந்துவிடலாம் என்று அவர் தப்புக்கணக்குப் போட்டிருந்தார். சிலவேளை தோல்வியையெவண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும், ஏதாவது செய்து ஆட்சியைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அவர் தப்புக்கணக்குப் போட்டிருந்தார். தோல்வி அடையும் நிலை ஏற்பட்டபோது, அதற்கான முயற்சிகளிலும் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும், சில அதிகாரிகளின் நேரமையான உறுதிப்பாட்டினால் அவரதும், அவரைச் சார்ந்தவர்களதும் கபட நோக்கங்கள் நிறை வேறுவில்லை. நல்லவேளையாக நாடு காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டது. இல்லையேல், இப்போதைய நாட்டின் நிலையைக் கற்பனைகூடச் செய்துபார்த்திருக்க முடியாது. தற்போது அவர் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் மாட்டிக்கொண்டு தப்பமுடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் நாட்டுக்குச் செய்த துரோகத்துக்கும், மக்களுக்குச் செய்த அநியாயங்களுக்கும் அளவேயில்லை. ‘தன்னிலை தன்னைச் சுடும்’ என்பது அர்த்தமற்ற வார்த்தை அல்ல. எதிர்காலத்திலும்கூட முன்னைய ஆட்சியாளர் மீன் எழுச்சி பெறாமல் பார்த்துக்கொள்வது மக்களின் பொறுப்பு.

ஆட்சிமாற்றம் ஓர் உண்மையைச் சகலருக்கும் புரியவைத்துள்ளது. நாட்டில் ஆட்சிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவர்கள் சிறுபான்மைமக்களே என்பதே அது. அதை மறந்துநடக்கும் ஆட்சியாளர்கள் வீழ்ச்சியைத் தழுவுவார்கள். அதேவேளை, அந்திகளுக்கு எதிராக மக்கள் தமது ஜனநாயகப் பலத்தைக் காட்டத் தயங்கமாட்டார்கள் என்பதையும் அது உணர்த்தியுள்ளது.

ஆட்சிமாற்றத்தை அடுத்து, வழக்கம்போல முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் அரசியல் வியாபாரிகளைப்போல அமைச்சுப் பதவிகளை அள்ளியள்ளிக் குவித்துக் கொள்வதில் அக்கறையாக இருக்கின்றனர். சந்திரபாபு பாடியதைப்போல், “உனக்காக எல்லாம் உனக்காக” என்று மக்களுக்குக் கூறிக்கொண்டு, “தமக்காக எல்லாம் தமக்காக” என்ற நிலையில் காரியங்களை ஆற்றுகின்றனர். முஸ்லிம்மக்களும் வழக்கம்போல நம்பிநம்பி ஏமாந்துபோகின்றனர். முஸ்லிம்மக்கள் என்று விழிப்படைகின்றனரோ, அன்று இவர்கள் காணாமல் போய்விடுவர்.

இதேபோன்று, தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சிலரும் இருக்கின்றனர். எப்போதும் அமைச்சர் பதவிகளில் இருக்கவேண்டும் என்பதே அவர்களின் எண்ணமும், விருப்பமும் ஆகும். அமைச்சராக இல்லாமல் ஒருநாளைக் கழிப்பதுகூட அவர்களுக்குக் கஷ்டமாகவே உள்ளது. அமைச்சராக இல்லாத வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா என்பதுதான் அவர்களின் முக்கிய பிரச்சினை. இதை எழுதும்வரை அவர்கள் எண்ணம் ஈடுறவில்லை. மக்களின் ‘வாழ்வாதாரத்துக்காகத்’ தாம் எப்போதும் அரசுகளுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாக அவர்கள் கூறிக்கொள்கின்றனர். ஆனால், அச்செயல் உண்மையில் தங்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே என்பது விஷயம் அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். எத்தனை காலத்துக்குத்தான் மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருப்பார்களோ தெரியாது. ஆனால், மக்கள் இப்போது விழிப்படையத் தொடங்கிவிட்டனர்.

ஆட்சிமாற்றத்தின்பீன், அரசு ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள் மிகவும் வேட்க்கையாக உள்ளன. தேர்தல் தினம் வரைக்கும் யாரைக் கொச்சைப்படுத்திக் கேவலப் படுத்திக் கொண்டிருந்தனவோ, ஆட்சிமாற்றியபின், அவர்களைப் புகழ்ந்து தள்ளிக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசு ஊடகங்கள் என்ற முறையில் அரசாங்கபாக இயங்க வேண்டிய கடப்பாடு அவற்றுக்கு உண்டு என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கதே. ஆனால்,

இயல்பான தார்மீகமுறைமையை மீறிய வகையில் அவை கடந்தகாலத்தில் செயற் பட்டன. கடந்தகால ஆட்சியின்போது, தமது எல்லைகளை மீறி எழுதியும், பேசியும் வந்த ஊடகவியலாளர்கள் தங்களின் செயல்களுக்காக வெட்கப்படவேண்டும்.

மக்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல நல்லாட்சி யொன்று ஏற்பட்டதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. புதிய ஆட்சியாளர்களைப் பொறுத்தவரை, மக்கள் அவர்கள்மீதுநம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கும் இருக்கிறது. முக்கியமாகத் தமிழ்மக்கள், தங்கள் பிரச்சினைகள் இந்த ஆட்சியிலாவது தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை உணர்வோடு இருக்கின்றனர். அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள் வீணாக்குடாது. பொதுவாக, நாட்டுமக்கள் எல்லோருக்கும் நல்லாட்சியின் பயன் கிடைக்கவேண்டும். இலங்கையில் முதன்முதலாக நல்லாட்சியொன்று ஏற்பட டிருப்பதான் உணர்வு பெரும்பாலான மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. நாட்டுமக்களுக்கு முதன்முதலாகச் சுதந்திரம் கிடைத்திருப்பதைப் போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுவரைகாலமும் எல்லா மட்டங்களிலும் முறைகேடுகள் மலிந்து காணப்பட்டன. ஆனங்கட்சியின் ஆதரவு இருந்தால், எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் விடுபடலாம் என்ற நம்பிக்கை காணப்பட்டது. குற்றம் இழைத்தவர்கள் தண்டனையின்றித் தபபிக்கொள்ளலாம் என்ற நிலை பரவலாக நிலவியது. புதிய அரசு இவை எல்லாவற்றுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயற்சிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதேவேளை, இந்த ஆட்சியைக் குழப்புவதற்கான செயற்பாடுகள் நிச்சயம் இடம்பெறும். அடிப்பட பாம்பு சம்மா இருக்காது. அது கொத்துவதற்கான வாய்ப்பினை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருக்கும். ஆட்சியாளர்கள் மக்களுக்கு நல்லாட்சியினை வழங்குவதற்கு உறுதி பூண்டுவிட்டால், எவராலும் அதனைத் தடுத்துநிறுத்திவிட முடியாது. புதிய ஆட்சியாளர் மத்தியில் நல்லெண்ணங்களும், நல்ல செயற்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. அவை தொடரவேண்டும். இலங்கையில் இதுவரை இல்லாத புதுயுகம் மலரவேண்டும். அப்போதுதான் நம்நாடு ஆசியாவின் ஆச்சரியமாக மாறும். அந்த நல்லகாலம் விரைவாக உதயமாக வேண்டும்.

○ ○ ○

தும்புக்கு செய்துகள்

கே.ஜி.மகாதேவா

ஒரு பேனாவின் மரண அறிவித்தல் !

பெருமாள் முருகனின் ‘மாதோநுபாகன்’ :

ஒரு பேனா தற்கொலை செய்கிறது! கூரிய வாளை விட பேனா வலிமை கொண்டது! ஆனால் அந்தப்பேனா, தமிழ்நாட்டில் ஒரு புத்தகத்துக்கு அந்த நூல் ஆசிரியருக்கு ஏற்பட்ட தலைக்குனிவால் ‘விஷமை’ அருந்தி தற்கொலை செய்திருக்கிறது !

நாமக்கல்லில் ஒரு கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் பெருமாள் முருகன் ஓர் எழுத்தாளர் ஆவார். பல நூல்களைப் படைத்த இவர் 2010ம் ஆண்டில் ‘மாதோரு பாகன்’ எனும் நாவலை எழுதி யிருந்தார். அந்த நாவலில், நாமக்கல் மாவட்டத்திலுள்ள திருச்செங்கோட்டிலிருக்கும் அர்த்த நார்ஸ்வரர் கோவில் திருவிழாவில் நடைபெறும் சம்பவம் குறித்து எழுதியிருந்தார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இப்போது சில சாதி மத அமைப்புகள், அந்தப் புத்தகத்திலிருக்கும் கருத்துக்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து தொடர்போராட்டம் நடத்தியதுடன், பெருமாள் முருகனின் உயிருக்கும் மிரட்டல் விடுக்கப்பட்டது. நாவலில் உள்ள திருச்செங்கோடு எனும் ஊர்ப்பெயரை அகற்றி விடுவதாக பெருமாள் முருகன் உத்தரவாதம் அளித்தார். பலனில்லை! மாவட்டம் முழுவதும் கடை அடைப்பு, பந்த என்று போராட்டம் வெடித்ததும், சர்ச்சைக்குரிய அந்தப் புத்தகத்தையே திரும்பப்பெறுவதாக போராட்க்காரர்களிடம் எழுதிக் கொடுத்தார். இதுவும் செயல்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம் ‘மாதோரு பாகன்’ முன் னுரையில் ‘இது எனது கள ஆய்வின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது’ என்று நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்ததுதான்! கள ஆய்வு என்றால், அவர் எழுதியதற்கு

ஆதாரம் இருக்கவேண்டும். போராட்டத்தை முன்னெடுத்த சமுதாயத்தினர் நூலாசிரியரிடம் ஆதாரத்தைக் காட்டுங்கள் என்று கேட்டபோது, கள ஆய்வுக்கான ஆதாரம் நூலாசிரியரிடம் இல்லை. கருத்துச் சுகந்திரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றாலும், இந்தச் சுகந்திரமும் நிபந்தனைகளுக்கு கட்டுப்பட்டதுதான் என்பதை மறுக்கமுடியாது. குறிப்பிட்ட நாவலில், ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தை பெயர் குறிப்பிட்டு இழிவாக நாவலாசிரியர் சித்தரித்துள்ளார் என்பதும், இந்துமத நம்பிக்கைகளை சிதைக்கும் வகையில் எழுதியுள்ளார் என்பதும் எதிர்ப்புக்குக் காரணமாம்.

ஒரு நாவலுக்கு, நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து மாவட்ட மக்கள் சார்பாக எழுந்த போராட்டத்தின் உச்சத்தில் நூலாசிரியர் பெருமாள் முருகன் தன்னுடைய முகநூலில் ‘இதுவரை நான் எழுதிய எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். எழுத்தாளர் பெருமாள் முருகன் இறந்துவிட்டான். அவன் மீண்டும் பிறக்கமாட்டான்’ என்று, ஒரு பேனாவின் மரண அறிவித்தலை வெளியிட்டிருக்கிறார். இதன் எதிரொலி தமிழ்நாட்டில் கருத்துச் சுகந்திரம் நக்கப்படுவதாகப் பல பேனாக்கள் தலைதுாக்கி உள்ளன! தமிழகத்துக்கு இது புதிசு!

***

“தமிழக அரசியல்வாதிகள் மறந்த தமிழ் உணர்வு தருண் விஜயிடம் !”

“தருண் விஜய்! தமிழ் நாட்டில் இன்று அதிகமாக அதாவது, முன்னாள் முதல் அமைச்சர் ஜெயலலிதா முதல் அத்தனை அரசியல் ஜாம்பவான்களையும் பின்தள்ளி, ஊடகங்களில் இன்று முன்வரிசையில் இடம்கொடுத்து, தமிழ் வாழும் காலம்வரை தருண் விஜயக்கு நாம் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கின்றோம்” என்று ‘பெரிய

வார்த்தைகளால்’ தமிழகப் பத்திரிகை (ஆசிரியர்)கள் புகழ்மாலை சூடும் உயர்வுக்கு தருண்விஜய் தமிழகத்தில் நிரந்தரமுகவரியுடன் வளர்ந்து விட்டார் என்றால், இதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை. மகாகவி பாரதியால் போற்றப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய உணர்வை சுத்தமில்லாமல் மீண்டும் தமிழ் நாட்டில் பீறிட்டெழுச் செய்திருக்கிறார் தருண்விஜய்! யார் இவர்?

உத்தரகான்ட் மாநில பாரதீய ஜனதா கட்சியின் ராஜ்ய சபா (இந்தியா பாராளு மன்றத்தின் மேல்சபை) உறுப்பினர், அதாவது நியமன எம்.பி.தான் தருண்விஜய். இவருக்கு தமிழ்மீது காதல் எப்போது வந்தது என்பது ஆராய்ச்சிக்குறிய விஷயம் இல்லாவிட்டாலும் 2012-ல் மேல்சபையில், தமிழ் உட்பட மாநிலங்களின் மொழிகளை ஆட்சி மொழி களாக்க வேண்டும் என்று தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த திருச்சி சிவா தனிநபர் மசோதா தாக்கல் செய்து, விவாதத்தில் கடுமையாக வலியுறுத்தியபோது, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு ஆதரவுக் குரல் கொடுத்து வெளிச்சத்துக்கு வந்தவர்தான் தருண்விஜய். இதனைத் தொடர்ந்துதான் இவரது தமிழ்ப்பணி ஆரம்பமானது.

தமிழ் மொழியுடன் வள்ளுவரையும் தோளில் சுமந்தார் தருண்விஜய்! ‘திருவள்ளுவர் தினத்தை தேசியர்த்தியில் கொண்டாட மத்திய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தமிழக அரசியல் தலைவர்கள் நீண்டகாலமாக வலியுறுத்திவரும் நிலையில் தமிழ்மொழியை மத்திய குமாரிக்கடலில் அமைந்திருக்கும் ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்று கோரி, ‘துண்டை’ தோளில் போட்ட தருண்விஜய் திருவள்ளுவர் பிறந்த நாளை தேசிய தினமாக அறிவிக்கவேண்டும், பாராளுமன்றத்தில் திருவள்ளுவருக்கு சிலைவைக்க வேண்டும் என்று மாநிலங்களையில் குரல்கொடுத்து ‘இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கி’ யை கையிலெடுத் திருக்கிறார். இவரின் ‘ஜெட்’ வேகத்தைப் பாராட்டி, கடந்த நவம்பர் மாதம் சென்னையில் கவிஞர் வைரமுத்து விழா எடுத்து மகுடம் சூட்டியதைத் தொடர்ந்து தருண்விஜயின் தமிழ்ப்பற்று பரவலாக தமிழ்நாட்டில் விளம் பரம் கண்டது.

தனது தமிழ்மோகத்தின் உச்சமாக திருவள்ளுவர் திருப்பயணத்தை கன்னியா குமரியிலிருந்து சென்னைக்கு ஆரம்பித்த தருண்விஜய், தனது முதல் தமிழ்ப்பணியாக, வடக்கே வாரணாசியில் பாரதியார் தங்கியிருந்த வீட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண்ணையும், தன்னுடன் கொண்டுவந்த கங்கை நீரையும் திருவள்ளுவர் சிலையின் பாதுத்தில்வைத்து வணங்கி, கடலில் கரைத்தார். மண்ணின் ஒரு பகுதியை எட்டயபுரத்தில் உள்ள பாரதியாரின் நினைவிடத்தில் வைக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார். சென்னை செல்லும் வழியில் தருண்விஜய்க்கு மதுரை மக்கள் சார்பில் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அவர் பேசுகையில் “உலகுக்கு வழிகாட்டிய திருவள்ளுவரும் அவரது திருக்குறளும் நமது நாட்டின் அடையாளங்களாக இடம் பெறவேண்டும். வட இந்தியர்களும், திருக்குறள், திருவள்ளுவரை உச்சரிக்க முயற்சித்து வருகின்றேன். திருக்குறளை படிப்பதற்காகவே தமிழைக் கலந்து கற்றார் என்பதை அறியும்போது மெய்சிலிர்க்கிறது. விவேகானந்தரின் சீடரான நிவேதிதாவின் சீட்ரதான் மகாகவி பாரதி என்பது எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? சுகந்திரம் அடைந்து 67 ஆண்டுகளாகியும் பாராளுமன்றத்தில் திருவள்ளுவருக்கு சிலைவைக்க யாரும் முயற்சிக்கவில்லை. அவரது சிலையை அங்கு வைக்காமல், திருக்குறளை பேசாமல், பாராளுமன்றம் முழுமை அடையாது, இதற்காக போராடவும் தயங்கமாட்டேன்” என்று தருண்விஜய் குளுரைத்தார்.

‘தினமணி’ ஆசிரியர் கே.வைத்தியநாதன் பேசுகையில், “திருக்குறளை தேசிய நூலாக்க வேண்டும் எனும் முனைப்புடன் திருவள்ளுவர் திருப்பயணத்தை தருண்விஜய் தொடங்கி யிருக்கிறார். நாடு சுகந்திரம் பெற்ற பின்னர் எத்தனையோ கட்சிகள் ஆட்சியில் இருந்திருக்கின்றன. தமிழர்கள் பலர் எம்.பிக்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். அவர்களில் ஒருவருக்குக் கூட திருவள்ளுவர் பிறந்த தினத்தை தேசிய தினமாக அறிவிக்கவோ, திருக்குறளை தேசிய நூலாக அறிவிக்கவோ, மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை. அவர்களுக்குத் தோன்றாத தமிழ் உணர்வு,

உத்தரகாண்ட மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மாநிலங்களை உறுப்பினர் தருண்விஜயக்கு தோன்றியிருக்கிறது. அதற்காக தமிழ் வாழும் காலம்வரை நாம் அவருக்கு நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கின்றோம்” என்று பாராட்டனார்.

தருண்விஜய் தமிழ்ப்பற்றுமூலம்

பா.ஜ.க.காலூன்ற முயற்சியா? மோடி அரசு ஆட்சிக்கு வந்த அடுத்த மாதமே தமிழ்நாட்டில் சமஸ்கிருதத்தையும், ஹிந்தியையும் தினிக்க முயற்சித்து தோல்விகண்ட மனிதனை மேம்பாட்டு அமைச்சர் ஸ்மிருதிரானி, தருண் விஜய் விடுத்த கோரிக்கைகளை பரி சிலனை செய்து உடனடியாக உத்தரவும் பிறப்பிக்கின்றார் என்றால் இதில் அரசியல் வாடை இல்லாமலா என்று குரல் எழுப்பும் தி.மு.க.மற்றும் அ.தி.மு.க.முக்கிய நிர்வாகி களும், சில தமிழ் அமைப்புகளும், “தருண்விஜய் தமிழ் வளர்க்கவில்லை. தமிழ்நாட்டில் பாரதீய ஜனதா கட்சியை வளர்க்க முயற்சிக்கின்றார்... வள்ளுவர், பாரதி பெயரைச் சொல்லி பா.ஜ.க.காலூன்ற நினைத்தால் அதனைப் பாரதீயின் தீர்த்தோடு முறியடிப்போம்... தருண்விஜய்யின் காவி அரசியல் தமிழகத்தில் எடுப்பாது. தருண்விஜய் செய்வது பக்கா அரசியல்...” என்று கணை தொடுக்கிறார்கள்.

கன்னியாகுமரியில் திருவள்ளுவர் திருப்பயணத்தை தருண்விஜய் ஆரம்பித்தபோது அங்கு குழுமியிருந்த பா.ஜ.க.மற்றும் இந்து முன்னியினர், “பாரத மாதாவுக்கு ஜே... தமிழ்வளர்க்க தமிழகம் வந்துள்ள தருண்விஜய் வாழ்க...” என்று கோஷமிட்டு, “வருங்கால தமிழக முதல் அமைச்சர் தருண்விஜய்” என்று முழக்கமிட்டது ‘எங்கப்பன் குதிருக்குள் இல்லை’ நிமில் அரசியலை எழுப்ப, கன்னியா குமரியிலிருந்து சென்னைக்கு திருவள்ளுவர் திருப்பயணத்தை ஆரம்பித்த தருண்விஜய், ஊர் ஊராக பலதும் பத்திலும் முக்கை நுழைத்தை காது, கண், முக்கு வைத்து விமர்சிக்கப்படுவது கடுமையாக நெருடுகிறது.

கன்னியா குமரியில் அப்யன் வள்ளு வனுக்கு பாதபூஜை செய்கிறார், பயணத்தைத் தொடருகின்றார். அடுத்தநாள் தூத் துக்குமி சென்று, அன்று (ஜனவரி12) சுவாமி விவேகானந்தரின் பிறந்தநாளை

யொப்பி அவரது படத்துக்கு மலர்தூ வி மரியாதை செலுத்தும் தருண்விஜய், மாநகராட்சி அலுவலக வளாகத்தில் உள்ள வ.உ.சிதம்பரனார் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து மரியாதை செய்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து எட்டையபுரம் சென்று பாரதீயார் நினைவு மண்டபத்தில் உள்ள பாரதி சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கிறார். இதன் பின்னர் உமருப்புவர் நினைவு இல்லம் செல்கிறார். இத்தனை நிகழ்வுகளையும் கூட்டிக் கழித்து பார்க்கும் அரசியல் நோக்கர்கள், வள்ளுவரை தமிழகத்தில் நினைவுட்ட வந்த தருண் விஜய், வ.உ.சிதம்பரனார், பாரதீயார், விவேகானந்தர், உமருப்புவர் போன்றோரையும் தலையில் வைத்துக்கொண்டாட அகலக்கால் ஏன், ஏன், என்று கேள்வி எழுப்புகின்றனர்.

தமிழக பா.ஜ.க. துணைத்தலைவர் வானதி சீனிவாசனிடம் தருண்விஜய் மேற் கொண்ட ‘திருவள்ளுவர் திருப்பயணம்’ பற்றி கேட்டபோது, “பா.ஜ.க.செய்யும் தமிழ்த் தொண்டு திராவிடக் கட்சிகளுக்கு பதற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. பாராட்டவிட்டாலும் புறம்பேசாமல் இருந்தால் நல்லது” என்று கூறினார். தமிழ்த் தொண்டு மட்டும் நடந்தால் சரி!

நால்: கடவுளிடம் சில கேள்விகள்

அங்கிரியர்: வே. மூலவூத்தீபன்

வெளியீடு: கலை கிளக்டிக் நண்பர்கள் வட்டம், வவுனியா.

விலை: ரூபா 240/-

வாசகர் நெஞ்சங்களில் சிந்தனையைத் தூண் பும் கவிதைகளாக மூல்கலைத்தீபனின் கவிதைகள் மினிர்களின்றன. சொற்கள் செட்டாகத் திரட்சி பெற்றி ருக்கின்றன.

ஒசை நயம் பொருந்திய

இக்கவிதைகள்

நெஞ்சக்குள் இறங்கி

நெஞ்சை முட்டச்

செய்கின்றன. சமுகம்

சார்ந்த

சிந்தனையோடு

கவிதைகள்

சிறப்புப்

பெற்றிருக்கின்றன.

கீ. பொன்னுத்துவர்

சும் கால நிலைக்கிணி நெடுஞ்செழுத்துவுகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நாவலர் நினைவுப் பேருரை

வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் ஆறுமுகநாவலரின் நினைவுப்பேருரை கடந்த 05.12.2014 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு சட்டத்தரணி ந. காண்மைப் பில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வில் ஊவாவெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் மா. ரூபவதன் 'தமிழ்மொழி நல்ன மயமாக்கலில் நாவலர் உரையரபு' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் கதிரவேலு மகாதேவா நிகழ்த்தினார்.

பேராசிரியர் க.கலாசபதி நினைவுச் சொற்பொழிவு

தமிழ்மொழி இலக்கியப் பரப்பில் தனது பன்முக ஆளுமையைப் பதிவுசெய்த பேராசிரியர் க. கலாசபதி யின் நினைவுச் சொற்பொழிவு 12.12.2014 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு போதுச் சேவை ஆனைக்குழு உறுப்பினர் ஏ.எம். நகியா தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வில் தமிழ்வாழ்த்தினை செல்வி சாயிலக்ஷ்மி லோகீஸ்வரன் பாட, கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை கலைபண்பாட்டுப்பீட முதுநிலை விரிவுரையாளர் சி. ஜெயசங்கர் 'வன்முறையாக எதிர் கொள்ளப்படும் சிந்தனையும் சமூகங்களின் பொறுப்புணர்வும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக் குழு செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்தினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பண்டுதர் கா. பொ. கிரத்தினம் நூற்றாண்டு நினைவுச் சொற்பொழிவு

தமிழ் மறைக்காவலர், அருந்தமிழ்ப் புலமையும், தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரங்கள் பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் அவர்களின் நூற்றாண்டை யொட்டிய நினைவுச் சொற்பொழிவு 19.12.2014 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு சங்கத் தலைவர் இருபுதி பாலூர்தரன் தலைமையில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வில் தமிழ்வாழ்த்தினை திருமதி ஹம்சாந்தி தர்மபாலன் பாட, பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம் 'பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினத்தின் பணிகள்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் சி.இரத்தினவடிவேல் நிகழ்த்தினார்.

நாவலர் நற்பணி மன்ற “நாவலர் விழா”

நாவலர் விழா, கருத்தரங்கம், நூல் வெளியீடு, பட்டிமன்றம் ஆகியவற்றை நாவலர் நற்பணி மன்றம் ஏற்பாட்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் 21.12.2014 முழுநாள் நிகழ்வாக நடத்தியது.

பிரமுகர்களின் மங்கள விளக்கேற்றலுடன் ஆரம்பமாகிய இந்திகழ்வில் தமிழ் வாழ்த்தினை கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் பாட வாவேற்புரையை நாவலர் நற்பணி மன்றத் தலைவர் ந. கருணை ஆனந்தன் நிகழ்த்தினார்.

வாழ்த்துரையை அருள்மிகு ஸ் பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் ஆலய அறங்காவலர் டி. எம் சுவாமிநாதன் வழங்கினார்.

‘கல்வியியலாளர் நாவலர்’ என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கில் விரிவுரையாளர் க.இருபரன், பேராசிரியர் செ.யோகராஜா, கலாநிதி ஸ் பிரசாந்தன், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் ஆகியோர் பங்குபற்றினர். நன்றியுரையை எஸ். புண்ணியசீலன் நிகழ்த்தினார்

மாலை நிகழ்வு பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம் தலைமையில் இடம்பெற்றது. கடவுள் வாழ்த்தினை அ. ஆரூரன் பாட, வாவேற்புரையை நாவலர் நற்பணி மன்றத் தலைவர் ந. கருணை ஆனந்தன் நிகழ்த்த, வாழ்த்துரையை சைவப்புலவர் செ.செல்லத்துரை வழங்கினார்.

‘கல்விப் பணியில் நாவலர்’ என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் அறக்கட்டளையும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

‘நாவலர் கனவு நனவாகிவிட்டதா?’ என்ற தலைப்பில் பட்டிமன்றம் ‘தமிழ்நூலி’ த. சிவகுமாரன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இப்பட்டிமன்றத்தில் கொழும்பு, மொரட்டுவ, பேராதனை ஆகிய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பங்குபற்றி சிறப்பித்தார்கள்.நன்றியுரையை நாவலர் நற்பணிமன்ற செயலாளர் திருமதி க. உமாகரன் நிகழ்த்தினார்.

மறைந்த முதுபெரும் ஏழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ.) அஞ்சலி நிகழ்வு

இலங்கை இலக்கியப் பரப்பில் ஜம்பதுகளுக்குப் பின் முகிழ்ந்த முதுபெரும் ஏழுத்தாளர் தனது போக்கு நற்போக்கு என்று கூறித் தனித்துவமாக இயங்கி இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் தன் இலக்கிய தரிசனத்தை முன்வைத்தவர் எஸ். பொ. இலக்கிய உலகில் பிரபலம் பெற்ற எஸ். பொன்னுத்துரையின் மறைவையொட்டிய அஞ்சலி நிகழ்வு கடந்த 23.12.2014 புதன்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் எஸ். எழில்வேந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

எஸ். பொ. பற்றி ‘ஞானம்’ ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன், அந்தனி ஜீவா ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

சபையோர் பலரும் எஸ்பொ பற்றிக் கருத்துரைத்தார்கள்.

கலைஞர் கலைச்சௌல்வனின் குறுநாடங்கள் நூல் அறிமுகவிழா.

நாடறிந்த முத்தகலைஞர் கலைச்செல்வன் எழுதிய குறுநாடங்களின் தொகுப்பு நூல் அறிமுகவிழா 28.12.2014ஆந் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4.30 மணிக்கு கொழும்பு இராமகிருஷ்ண கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் ‘இலக்கிய புரவலர்’ ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் நாவலாசிரியர் வவுனியூர் இரா.உதயணன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

சிறப்பு விருந்தினர்களாக ‘தேசக்ரத்தி’ அல்ஹாஜ் அப்துல் கையும், தேசமான்ய அ. முத்தப்பன் செட்டியார் மற்றும் பலர் கலந்து சிறப்புச்செய்தனர்.

நூல் நயவுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க செயலாளர் தம்பு. சிவகுப்பிரமணியம் நிகழ்த்தினார்.

இந்திகழ்வில் பல கலைஇலக்கியப்பிரமுகர்கள் கலந்து சிறப்புச்செய்தார்கள்.

2014 ஆண்டு கலாடூஷணம் விருது!

ஞானம் சர்க்கையின் இணையாசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் அவர்கள் இலக்கியம் சமயம் சார்ந்த பணிக்காகவும், ஞானம் இலக்கியக் குடும்பத்தைச் சோர்ந்த எழுத்தாளர் கே. பொன் னுத் துரை ஊடகத்துறை சார்ந்த பணிக்காகவும், அரசின் 2014 ஆண்டின் கலாடூஷணம் விருதி னைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

வாசகர் பேசக்ரார்

எழுத்தாளர் சசங்க பெற்றாவின் கட்டுரைத்தொகுதியான “எனது யார்வையில் உலகம்” என்ற நூலிற்கு திரு. கந்தையா சன்முகலிங்கம் எழுதிய வியர்சனக் குறிப்பில் வடமேல் மாகாணத்தின் கரையோர மக்கள் யற்றி மானுடவியலனர்களின் ஆய்வுக்குறிப்புகள் தொட்டுக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அது தொடர்பான மேலும் சிலவிடாங்களைத் தர விரும்புகிறேன்.

வடமேல்மாகாணப் பிரதேசமானது புத்தளம் கற்றிட்டியிலிருந்து தெற்கே நஞ்சன்டாம் கரையையும் அதைத் தொடர்ந்து நீர் கொழும்புப் பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்குகிறது.

இப்பிரதேசம் தமிழ் கத்தோலிக்கர்களின் வாழ்விடமாகவும் குகலிடமாகவும் இருந்தது. கீவர்களின் பூர்வீகம் தமிழ்நாடு. யரவர் இனத்தைச் சேர்ந்த கீவர்கள் தமிழழத் தாய் மொழியாகக் கொண்டதால் கீவர்களின் சமய பிரயாலனங்கள் இன்று மன்னார் மாவட்டமிலையின் கீழ் பிரயாலிக்கப்பட்டு வந்தன. மின்னர் சிலாயம் அது மேற்றிராணியாரின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன.

இப்பிரதேசமானது பேர்த்துக்கீஸர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட காலகட்டத்தில் இந்துக்களின் பல ஆலயங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. இப்பிரதேசத்தில் இந்துக்களின் செல்வாக்கு வீரியம் பெற்றதால் இங்கு வாழ்ந்த கத்தோலிக்கர்களும் இந்துக்களின் சார்பு நிலை கொண்டவர்களாக அவர்களின் கலாசாரப் பின்னணியையும் பண்டிட்டு விழுமியங்களையும் நேசித்துவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இந்துபின்னணியில் பல பாடசாலைகள் அச்சுழலில் எழுந்தன. தமிழழ ஆர்வத்துடன் கற்றார்கள். இதனை அழையாற்றி கிற்ஸ்தவ தேவாலயங்களில்கூட பூசை வழியாகுகள் தமிழில் நடாத்தப்பட்டன. இதன் பேராகப் பழக்க வழக்கங்கள் சமய நெறிமுறைகள் தமிழ்ச் சமூகம் சார்ந்தவையாகத் திகழ்ந்தன. கத்தோலிக்கப்பைக்கள் பயாட்டுவதைத் திரும்புவதற்கு அசல் தமிழ்ப்பைக்களாகக் காட்சியளித்தார்கள்.

இனால் இந்நாட்டில் குறியாகிடம், 1983 களில் ஏற்பட்ட இன வன்முறைகளினால் இந்த மக்கள் தமது அடையாளங்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்த்துக்கு உள்ளானார்கள். தமிழ் யழியவர்களின் தொகை வீழ்ச்சி கண்டது. கத்தோலிக்க தேவாலயங்களில் முன்னர் இருமொழிகளில் நடத்தப்பட்ட பூசை வழியாகுகள் ஒரு மொழியிலாக மாற்றம் கொண்டது. சிலாயம் கடற்கரையில் அமைந்திருந்த “எகடைவல்” என்ற கத்தோலிக்க தமிழ்யாடசாலை மூடப்பட்டது. ஆராய்ச்சிக்கட்டு பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவில் உள்ள கோட்டப்பிடிப் பேராளன் கத்தோலிக்க தமிழ் யாடசாலைக்கும் இதே கதி ஏற்பட்டது. இன்று இப்யாடசாலைகள் பெரும்பான்மையினரின் பாடசாலைகளாக மாற்றம் பெற்றுவிட்டன.

நீர்கொழும்புப் பிராந்தியத்தில் தமிழ் கத்தோலிக்க மக்களின் இன அடையாளமாகத் திகழ்ந்த 25 தமிழ் கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள் இன்று 5 ஆகக் குறைந்துள்ளன. வடமேல்மாகாணம் என்று சொல்லப்படும் புத்தளம் மாவட்டம், அதையாட்டிய நீர்கொழும்புப் பிரதேசம் ஒரு காலத்தில் கத்தோலிக்க தமிழ் மக்களின் ஜீவயுமியாக இருந்தது. காலத்தின் நிர்ப்பந்த்தால் இங்கு வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் பெரும்பான்மையின் மக்களுக்குள் கரைந்து போனர்கள் என்பதே நிதர்சனமாக உள்ளது

-உடப்புற் வீரசௌக்கண்.

வழையாக மாதுத்தின் முறற்கிழமையே வாசகுளின் கைகளுக்குக் கிடைக்கும் ஞானம் கடந்த மூன்று மாதங்களாக ஒழுங்காக வருவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆசிரியர் இதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என அன்யாக வேண்டுகிறேன்

- இரா. கிராமன், கண்ணி

(175 ஆவது இதழை 976 பக்கங்களில் எழுத்துப் புலம்பையர் சிறப்பிதழாகத் தயாரித்ததில் இத் தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வெகுவிரைவில் இதனைச் சீர்செய்து முன்னரைப்போல் முறற்கிழமையே வாசகர்காரங்களில் “ஞானம்” கிடைக்க வழிசெய்திவோம் -ஆசிரியர்)

‘ஈழத்துப் புலம்பையர் லைக்கிய’ச் சிறப்பிதழைப் பெறத் தொடர்புகொள்ளுவங்கள்..

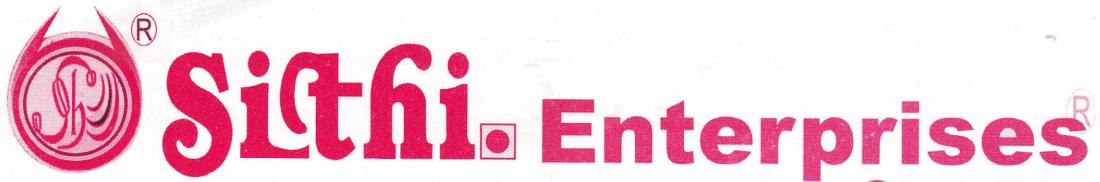
United Kingdom
N. Selvarajah
TP: 0044 7817402704

Canada
S. Ahileswaran
TP: 001 4168226316

Denmark
V. Jeevakuraman
TP: 0045 59464547

Australia
K.S.Suthakaran
TP: 0061 431038728

Sithi Enterprises®

OUR PRODUCTS ARE THE FOLLOWING;

- MASALA POWDERS
- IDDLY PODDY ITEMS
- VADAGAM ITEMS
- PICKLES ITEMS

Manufactured by:-
SITHI ENTERPRISES.

147/12 Madampitiya Road, Colombo - 15.

Tel : 011 - 2540093

“ஞானம்” சுஞ்சகை கிடைக்கும் இடங்கள்

பூயாலசீஸ்கம் புத்தகசாலை
202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

பூயாலசீஸ்கம் புத்தகசாலை
309A/ 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.

பூயாலசீஸ்கம் புத்தகசாலை
4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

துர்க்கா
சுன்னாகம்

ஜீவநா
அல்வாய். தொலைபேசி: 077 5991949

ஸங்கா சென்றல் புத்தகசாலை
84, கொழும்பு வீதி, கண்ணி.

Luckyland
**BISCUIT
MANUFACTURERS**

ුලක ජාතකාන ග්‍රැක්ස් පාරුම්පරියම්
පිළ්කන්න !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk